சிவமயம்

ஸ்ரீசற்குருப்யோநம:

கோயிலூர்ப்புராணமென்னுஞ்

சமிவனக்ஷேத்திரமான்மியவசனம்.

இது

திருவிடைமருதூர்

பரமஸ்ரீ

பிச்சுசாஸ்திரிய சுவாமிகளால்

வடமொழி ஸ்காந்தபுராணத்தினின்று

மொழிபெயர்க்கப்பட்டு,

காரைக்குடி மேலைமடாலயம்

சேவு. பழ. பழநியப்பையா அவர்களால்

சென்னை:

மதராசு ரிப்பன் அச்சியந்திரசாலையில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

விகாரி௵ கார்த்திகைமீ

இதன்விலை ரூபா-அரை.

இப்புத்தகம் ரிஜிஸ்தர் செய்யப்பட்டது.

MAHAMAHOPADHYAYA
DR. U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY.
TIRUVANMIYUR :: MADRAS-41

உ

சிவமயம

ஸ்ரீகோயிலூர்ப்புராணம்.

வன்னிவிநாயகர் துதி.

சீரூததமெயயறிவின புருவெனறகோாகுறியிடுமேதரிததலேயபபக
காரீபூததவிருகவுருதெதெயவவுருபபூதவுருககலபபதம்தானறித
தாாபூததநசையாலுநதாஙகொடுததவரததாலுநதணவாதெனறு
மோபூததசமிநிழலவாழவனனிவிநாயகாமலாததாளிறைஞசிவாழவாம.

கோற்றவாளீசர் துதி.

மாமேவுகோகனகமருமபனமலருதலகுவிதனமருவததோயாத
தூமேவுபரிதியெனததனமுனாமுதவெொழினடபபததோயாதானறோ
பாமேவுமிடஙகொளவனனியிரணடலமூனறெனவமராபரவமேவுங
கோமேவுவனனிவனககொறறவாளீசாங்ததஙகுறிததுவாழவாம.

நெல்லைநாயகி துதி

ஓரறிவிமுதலாவையறிவுயிாபபைஙகூடடுமுயூயவொருங்குகாககும
பேரறிவுவெளிப்படுபபாலூறுணாசசியுயிாபபயிாமுனபிறஙககாததுக
காரறிவுதபககளைநதுகாரணநோககுறுமபெரியோாகட்கானநத
நேரறிவுமயமானநெலலைநாயகிமலாததாணிணைநதுவாழவாம

கைலாயநாதர் துதி

தனனிகாிறலப்பெருஸமததனையுணாநதோமாதவாதஞசஙகநாளு
நன்னிவசிபபதுதெரிநதோகழனிநகாகைலையெனவயஙகறோநதோ
மீபானனிநதிககரைமுசறபறபலவிருககமதுசகுடிஞைபபொலிதீரதது
வனனிவனததிடைபபுகுநதகைலாயநாதாபதமவணஙகிவாழவாம்.

நித்தியகல்யாணி துதி.

சததியநிட்களநிருவிகாரநிரஞசனபரசைதனனியததை
மெததியநனமலாமணததிற்பிரியாமையுருவிடததுமவிளங்சககாட்டிப்
பொததியபேரவிச்சைகெடுதெதெவ்வுயிாககுஞசுவானுபவபபொலிவுநலகு
நிததியகலயாணபராபரையிருபொறருட்கமலநினைநதுவாழ்வாம்.

வன்னிவிநாயகர் துதி.

அடைப்பவர்க்கட்டவிர்கோசங்கரங்காட்டவத்தறக்கமைச்சாத்தனந்தோள்காட்ட
வுடைத்தருகீழ்வத்தனைதவிழிகாட்டமேல்வத்தலைத்தமத்தவூற்றங்காட்ட
நடைகெழுமற்றவர்புரியும்பாவனையைமருப்பெடுத்துநன்குகாட்டத [ம
தடைதவிர்பேரருள்கொழிக்குமவன்னிவிநாயகர்மலர்த்தாள்சார்ந்துவாழ்வாம்

அகத்தியமுனிவர் துதி

துன்னுபலகருமஞ்சித்தசுத்தியாமாறுசெய்து
மன்னுமற்றதுபெருந்துறைசமினிவந்திரப்ப
முன்னுதண்கழனிநாதன்முழுதருள்பெற்றஞானந்
தொன்னுமின்புறநவின்றகுறுமுனிக்கன்புசெய்வாம்.

ஆலயப்பணியோர்கள் துதி

கொற்றவாளீசற்காலயவிமானகோபுரமண்டபமாதி
முற்றவாவத்திறம்புரிந்தவர்புரிவோர்முனிவருமவிழாச்சிறப்பெடுப்போர்
செற்றபலவுபசாரங்களும்பரிவாற்செய்பவர்பிறவிரும்புநரு
முற்றவரவர்கள்யாவராயினும்யாமுண்மையிற்போற்றுதுமுவந்தே.

ஸ்ரீமுந்திராமலிங்கதேசிகர் துதி

மேயபெருங்கழனிநகர்கோயிலூ ரெனும்போமேவவிறையாலயத்தைவிரித்தவருட்பெரியோனை, பாயபுனற்றிரண்டாலியாயதென்னச்சுத்தப்பரப்பிரமமிவ்வுருக்கொண்டு ற்றதெனும்புரணை, ஞெயபுகழ்வேதாந்தசிரவணஞ்செய்துலகிலுளயலாசைதன்னியமாகப்புரிந்தவுறவோனை, தூயமு த்திராமலிங்கதேசிகனென்றுரைக்குஞ்சோதிலிங்கசொரூபனைஞ்சோதியை யேத்தெடுப்பாம்.

ஸ்ரீதுறவுசுவாமிகள் துதி.

துறவொழுக்கமனைத்துமொருவடிவுகொண்டாலன்னதூயவன்றன்மயமாக்யாவையுங்கண்டிருப்போனை, மறவொழுக்கங்கடிந்துயிர்கள்சுவாநு பவமருவவயங்கியவேதாந்தசிரவணமேற்றுமவலியோ, னறவொழுக்கந்தலையெடுப்பக்காரணங்கண்டுவப்போ னடங்குமிடமாகியசிதாகாசப்பிரிய, னுறவொழுக்கமவளர்த்தவருணாசலதேசிகனென்றுரைத்திடுந்தீசனெனுமொருவனை வாழ்த்திடுவாம்.

சிதம்பரதேசிகன் துதி.

மேலாயதுறவினுக்கோர்துணையாகியுள்ளானவிரிந்தபலபுவனமுங்கான்றிடுசோற்றிற்கண்டோ, னூலாயமறைமுடியின்பொருள்விளங்கவெடுத்துநலமாணவகர்க்கருளித்தன்மயமாக்கிடுவோனை, பாலாயசிவதருமம்பற்றறப்பாலிப்போனைபரப்பிரமசுவானுபூதியிற்சிறந்தமேலோ, னூலாயயாவுமுணர்ந்தவர்மனுவினெடுத்துநுவலுமொருசிதம்பரதேசிகனடியைப்பணிவாம்.

ஸ்ரீகோயிலூராப்புராணம்.

ஆக்கியோன் பெயர்.

தூயமுததிராமலிஙகதேசிகனபேரருளபெறறேனசுகுணஞான
மேயவருணாசலதேசிகனவனபாலருளபெறறுவிளககஞசானற
பாயபுகழசசிதமபரதேசிகனகேடகவுயாகழனிபபதிபபுராணம
வாயமையபபுனைநதுரைததானமீனுடசிசுநதரநாவலனமிககோனே

பலன்.

இனனபுராணததையினிதெழுதுவோரெழுதுவிபபோா
பனனருஞசொறபொருளுரைபபோருரைபபவாதமபாறகேடபோ
ரெனனருமெணணருமபோகமிபபுவியிலுகாநதீறறி
னனனரொளிமிகுபிரமஞானியராயினபுறுவாா.

இதுவுமது

பொருளபலவுமினிதமையிபபுராணமமாகிருகததது
வெருளபலசெயபூதபிசாசாதிகளுமேவாவா
லிருளபலசெயவறுமையறவிநதிலரநீஙகாதமாவா
ளருளபலபுததிராபொலியவவைநதுவிளஙகுவாமாதோ.

இப்புராணத்திற்கதிகாரிகள்

பிரியமிகுஙகொறறவாரிசாபெருஞசரிததிரமா
யரியபுகழவேதாநதமுழுவதுநனகமைதலிறு
லுரியவதிகாரிகளாயுளளவரிபபுராணததைத
தெரியவமைகுருமுகமாநதெளிதரிறரனனியராவாா

திகழதருசினடருபசிதமபரதேசிகனமொழிய
விகழதருதலிலாதவனசொலேறறபெருமபுணணியததாற்
புகழதருமிபபுராணததைபபாடினேனபுனமையெலா
மகழதருபேரறமுதலாயாவுமடைநதனனயானும.

வாழ்த்து.

இலஙகுபுகழ வனனிவனம வாழ்கவொளிா
கொறறவா ளிசா வாழக
கலஙகுதறீாத தேனையாணட நெலலைநா
யகிபெரிய கருணை வாழக
மலஙகுதலி லததலதது மனனிவளா
மாதவாகள வாழக வாழக
நலஙகுலவு மண்மனறு ணடநவில
வெதேதபொறறு ளுளும வாழக.

துத்திமுற்றும்.

பிழை திருத்தம்.

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
௫	௯	பாணரு	பானரு
,,	௧௯	சேகராதி	சேகரராதி
௬	௧	கஙகளையும	ஙகளையும
௮	௯	பிரகசசாபல	பிரகசசாபால
௧௦	௨	சேவல	சேவலங
௧௬	௩௨	விததியாத	விததியாதர
௧௬	௧௫	ஓா	ஓா
௧௮	௩௧	பஞசாமிாத	பருசாமிாதத
௧௯	௨௮	வீரபாணடி	வீரபாணடிய
௨௦	௧௬	மாயிா	மயிா
,,	௧௭	நனஞப	நனருகப
,,	௨௮	பவ	பவர
௨௧	௧	நாமமுஞ	நாமமும
பா ௨௨	௩௨	யதாரு	யாதொரு
௨௩	௨௭	'ரேதீ ஒனறே	ஒனறே
௨௪	௩	பிரமதேரை	பிரமதேவரை
,,	௨௫	சரீரததிரைய	சரீரததிரய
௨௬	௩௦	பிராரா	பிரார
௪௦	௮	கொடிரு	கொணடிரு
௪௧	௩௨	பொறறி	போறறி
௪௨	௩௦	மநுபபிரியாதி	மநுபபிரியராதி

சிவமயம

கணேசாயநம:

சமிவனக்ஷேத்திரமான்மிய வசனம்.

பாயிரம்.

சகல விககின நிவாததகராயிருககினற விநாயகமூாததியையும, ஞானகுருவான சணமுக மூாததியையும, சததிய கஞானநத பரிபூரண பரமாததவைதராய நிததிய சுதத புதத முதத சுபாவராயிருககினற திரிபுவனேசுவரரையும், பரபிரம விததியா சொரூபியாய்ப பரமசிவாபினனேயாய்ப பகதாபீஷட பலததைக் கொடுபபவளாயச சருவசததி சொருபியாயச சகல ஜகநநாயகியாய்ச சருவ ஜகனமாதாவாயிருககினற திரிபுவனேசுவரியையும், இவாகளின அடியாாகளேயும திரிவித கரணஙகளாலும வணஙகுவாம

இனி, ஆறு சஙகிதைதயை யுடைததாய இலடசஞ சுலோகமாயிருககினற ஸகாநதபுராணததில முதலாவதான சனறகுமாரசஙகிதையிற க்ஷேததிரகணடததில இருககினற வனனிவன மானமியததைச சூதமகாரிஷி நைமிசாரணியவாசிகளான ரிஷிகளுககு அருளிசசெயத பிரகாரம யான என புததிககுத தோனறினமட்டுந தமிழமொழியாற சொலலுகினறேன

பாயிர முற்றிற்று.

முதலாவது
சௌனகாதிரிஷிகள் சூதமகாமுனிவரை நோக்கி, வன்னிவனக்ஷேத்திரமானமியத்தை வினவும் அத்தியாயம்.

பூாவம ஒருகாலததில வேதவிததுககளான ரிஷிகளெல்லோ நம நைமிசாரணியததிற பனனிரணடு வருஷததிற செயதுமுடிககததககதான யாகததை ஆரமபிககிறதறகாக ஒருமிததுக கூடினாகள (௧)

அநத ரிஷிகள யாரெனில —சௌனகா, வசிட்டா, வாமதேவா, விசுவாமிததிரா, சாதாதபா, கௌதமா, காசிபா, காாககியா, பிருகு, அததிரி, மகாதபா, போதாயனா, சததியாஷாடா, மௌதகலா, ஆபஸதமபா, ஆணிமாணடவியா, யாகஞியவாககா, காததியாயனர், சதானநதர், புலததியா, ககோளா, பாஷகளி, வீதிகோததிரா, சாகல்லியா, சாவிகோததிரி, தூமிரா, கௌஷீதகி முதலான அநேக ரிஷிகளாம. இவாகள உலோகானுககிரக நிமிததமாய எகஞததிற குத தீக்ஷிதராகவும அதறகுச சாநகாசிரியராகவும இருநது கொணடு, தீட்சை முதலான நியமததுடன முனசொனன யாகததைச செயயததொடஙகினா. (௨)

அநதச சமயததிற பரமசிவ பகதோததமராய், இநதிரிய நிககிரகமுளளவராய், பதினெண புராணமும அறிநதவராய், சாஙகு சாஸதிர சமாததராய, சகவுறபததி திதி லயஙகளுககுக காரணமாயச சததியஞானாநத சொருபமாய இருககினற பிரததியக பின்னமான பரசிவமே தானெனறு அனுபவிககினறவராய இருக்கினற சூதமகாமுனியானவா, தம சீடாகள தம சீடருககுச சீடாகள இவாகளுடனே அநத எகஞசாலைககு எழுநதருளி வநதனா. அநதச சூதமகாமுனிவரைச சௌனகாதியரான சகல முனிவாகளும நோககி எதிரகொணடழைததுவநது, ஆசனமுதலானவை கொடுத்து, சாஸ்திரவிதிபபடி அாககிய பாததிய ஆசமனாதிகள் செயவிததது, மிகுநத அனபுடன பூசிததாாகள. (௩)

பின்பு அநதச சூதமகாமுனியானவா சௌனகாதி ரிஷிகள செய்த உபசாரததைப பெறறு, சிரம பரிகாரததோடு சநதோஷ

சித்ராயிருக்கும் அளவில், அந்த முனிவர்கள் அவரை நோக்கி வினவினார்கள் (௯)

அஃதெதெனில்:—சைவர்களாய்ப் பரமசிவபக்தியே சரணமாய் அடைந்திருக்கின்ற சூதமகாரிஷியைப் பார்த்து, "ஏ சுவாமின்! தங்களுடைய முகாரவிந்தத்தினின்றும் பெருகாநின்ற புராண கதையாகிய அமிர்தத்தை யாங்கள் பானம் பண்ணியும் அதில் எவ்வளவுந் திருப்தி யுண்டாகவில்லை (௧௦)

இமோத்பருவதந்தொடங்கிச் சேதுபரியந்தம் மத்தியிலுள்ள புண்ணிய தீர்த்தங்கள் புண்ணிய ஸ்தலங்கள் யாவும் சருவிகளுராயிருக்கின்ற உம்மால் எங்களுக்கு முன் உபதேசிக்கப்பட்டிருக்கின்றனவே (௧௧)

அவைகளினுங் காவேரி தீரத்தில் சருவசித்தியுங் கொடுப்பதான மாயூர முதலான புண்ணிய சிவக்ஷேத்திரங்கள் இருக்கின்றனவென்று விசேடமாகத் தங்களாற் சொல்லப்பட்டதே (௧௨)

அவைகளுக்குள் திருவானைக்கா என்கின்ற சிவக்ஷேத்திரத்திற்குத் தக்ஷிணபாகத்தில் அஞ்சுயோசனை தூரத்திலிருக்கின்றதாயும், சத்தியபுஷ்கரணி தீர்த்தத்தோடே கூடினதாயுந் திருமெய்யமென்று விளங்காநின்றதாயுமிருக்கின்ற சத்தியகிரி க்ஷேத்திரத்திற்குத் தக்ஷிணதிக்கில் ஒரு யோசனை தூரத்திலிருக்கின்றதாயும், கண்டதேவியென்று விளங்காநின்ற சொர்ணவருஷேசுவர க்ஷேத்திரத்திற்கு உத்தர திக்கில் அரையோசனை தூரத்திலிருக்கின்றதாயும், திருப்பெருந்துறைக்கு மேற்குத் திக்கில் ஒன்றரை யோசனை தூரத்திலிருக்கின்றதாயும், திருப்புத்தூருக்குக் கிழக்குத் திக்கில் முக்கால யோசனை தூரத்திலிருக்கின்றதாயுங் கழனிவாசல் என்று விளங்காநின்றதும் சாலிவாடி என்றும் வன்னிவனமென்றும் ஸ்ரீவல்லபமென்றும் பிரசித்தமானதுமான ஒரு சிவக்ஷேத்திரமுண்டென்று தங்களால் முன் சொல்லப்பட்டது. இப்போது அந்தச் சிவக்ஷேத்திர மகிமையைக் கேட்பதற்கு எங்களுக்கு மிகுந்த அன்புண்டாயிருப்பதால், அதைத் தாங்கள் தயையினால் அனுக்கிரகம் பண்ணவேண்டும்" என்று சௌனகாதி முனிவர்கள் வினவினார்கள். (௧௩)

இவ்விதம் வினவிய ரிஷிகள் வசனத்தைச் சூதமாமுனிவர் கேட்டு, நிஷ்கள நிஷ்கிரிய நிருவிகார நிரஞ்சன நிர்மல நிஷ்பிரப

ஞச நிராகர நிரதெதாநத நிததிய சுதத புத்த முத்த சசசிதான நத பரிபூரண பரமாததுவித சொரூபராயச சாவஞஞததுவ சாவ சததிததுவ சாவேசுரததுவாதியான அனநத கலியாணகுணஙகள நிறைநதவராய்ச சநதிரசூடராயச சடாதாரியாயக கஙகாதரரா ய்த திரிநேததிரராய் நீலகணடராயச சதுாபபுஜராய மானமழு திரிசூல முதலியவைகளைத தரிபபவராய்ப பாாவதி சமேதராயிரு ககினற திவவிய மஙகள மூாததியான பரமசிவனை ஒரு முகூர்தத பரியநதந தியானிதது, ஆனநதபாஷப புளகாஙகிதராய மிகுநத சநதோஷததுடனே வனனிவன மகாதமியததைச சொலலுந தொடஙகினா. (௧௭)

ஏ சௌனகாதி ரிஷிகளே' இனறு உஙகளால் இநதச சிவ க்ஷேததிர மகிமையின் நினைபபை உணடுபணணபபடடபடியால், நீஙகளும நானும மிகவுநதனனியராயினேம். (௧௮)

இநத வனனிவன க்ஷேததிரததில சாவபாவ நிவாததகராய்த தாமாாதத காமமோடசததைக கொடுபபவராயிருககினற சாமப பரமசிவன் எபபோதும விசேடமாய விளஙகிப பகதாகளுககுச சாவாபீஷடததையும அனுககிரகஞ செயதுகொணடிருககினற படியால், இநதச சிவ க்ஷேததிரததை நினைதத மாததிரததாற சகல சீவருககும சமஸத பாவமும நீஙகிச சகல புருடாாததமுங கிடைககும். (௧௯)

அகணட சோதிாமயலிஙகமாய விளஙகிய யாதொரு பரம சிவனுடைய திருவடியையும முடியையுங காணுமபொருடடு அரி அயன இருவரும வராகரூபமாயும அனனரூபமாயும பாதாளத திலும ஆகாசததிலும மிக முயனறு தேடியபோதும அநதத திரு வடியையும முடியையுங காணாகளோ அபபடிபபடட அகணட சிதாகாச ரூபராயச சாவகஞததுவாதி குணமுளளவராயச சநதிர சூடராய விளஙகிய ஸ்ரீ பரமசிவனுடைய நிகரிலலாத அனநத மகிமையை இசசகததில யாா வாணிககவலலோா ? (௨௦)

திருபபாற கடலில மநதரம மததாகவும, வாசுகி நாணாகவுஞ செயதுகொணடு, சகல சுரா சுராகளும அமிாத மதனஞ செயயு மபோது வாசுகி முகததினினறும மகா கோரமான காளகூட விஷ முணடாகிச சகததையெலலாம வியாபிததுத தகிககுமபோது பிரமா முதலான சகல தேவருமம் நிசசேடடராயிருககக; அசசமயு

த்திற் பரமதயாளுவான யாதொரு பரமசிவன் அவ்விடத்திற் றோன்றி, அந்த விஷத்தை யமிர்தம்போலப் பானஞ் செய்து, எல்லாச் சகத்தையும் இரக்ஷித்தாரோ அந்தப் பரமசிவனுடைய நிரதிசய மகிமையை யார் வாணிக்க வல்லோர்? ஆதலால், இம்மகிமையைச் சொல்லுவதினும் மூகத்தன்மையை அடைவதே உத்தமம். (உக)

ஆயினும் அன்பினால் அந்தப் பரமசிவனுடைய மகிமையைக் கிஞ்சித்மாத்திரம் எனக்குத் தோன்றியமட்டுஞ் சொல்லுகிறேன். இதை நீங்கள் அனைவரும் ஏகாக்கிரமனதாய் மிகுந்த சிரத்தையுடன் கேளுங்கள். (உஉ)

பூமி இரதமாகவும், சந்திர சூரியர் சக்கரங்களாகவும், வேதங்களே பரிகளாகவும், பிரமாவே சாரதியாகவும், மகா மேருவே வில்லாகவும், வாசுகியே நாணாகவும், விஷ்ணுவே பாணமாகவும் இப்படி லீலையாக அங்கீகரித்துக் கொண்டு, யாதொரு பரமசிவன் புன்சிரிப்புக் கொண்டே திரிபுரதகனஞ் செய்தாரோ அப்படிப்பட்ட சர்வ வல்லபமுள்ள திரிபுவனேசுவரர் எப்போதும் எனது இருதயத்தில் விளங்கக் கடவர். (உங)

இப்படிச் சர்வ சத்திமானாயச் சர்வாத்மகராயத் திரிவித பரிச்சேத சூனியராயச் சந்திரசேகராதி சின்னமுள்ள திவ்விய மங்களாகாரத்தினராயப் பகவானாயும் திருநெல்வேலி நாயகிக்கு நாதனாயுமிருக்கின்ற ஸ்ரீ இராச்சகட்க பரமேசுவரரைத் தியானித்துக் கொண்டு, சமிவன மான்மியத்தைச் சூத மகாமுனிவர் சொல்லத் தொடங்கினார். (உச)

இப்படி ஸ்காந்த புராணத்திற் க்ஷேத்திர கண்டத்திலுள்ள சமிவன மான்மியத்தின் முதலாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று

இரண்டாவது க்ஷேத்திரமகிமையுரைக்கும் அத்தியாயம்.

சூதமகாரிஷி சொல்லுகிறார்:—

சமிவன மென்கிற சிவக்ஷேத்திரமானது க்ஷேத்திரங்களுக் கெல்லாம் உத்தமமாயுஞ் சீவர்களுடைய சமஸ்த பஞ்சமா பாதக

கஙகளையும் போககுவிபபதாயும மதுபுடகரணி யெனகினற தீர்த ததேதாடே கூடினதாயும, (க)

நாஞவித மிருகஙகள பட்சிகளோடே கூடினதாயும், நாஞவித விருக்ஷஙகளாலும நாஞவிதமான தாமரை செஙகழுநீா முதலான புடபஙகளுடைத்தான வாவிகளாலும அலஙகரிக்கபபடடதாயும, மயிலகளுடைய முசசுககாறறினுற பசி தீாநத திருபதியடைநத சாபபஙகளை யுடையதாயும, புலிககுடடிகளா லூடடபபடட மடிகளை யுடைத்தான பசுககளால் வியாபிககபபடடதாயும, சிவபக்தி பரரான வாலகிலலிய ரெனகினற ரிஷிகளாலுஞ் சூரியாககினிகளுககுச சமமான தேஜஸை யுடைய சநநியாசிகளாலுஞ் சேவிககபபடடதாயும, வேத விததுககளான அநதணர்களுடைய வேத கோஷததை யுடையதாயும, (ரு)

சீவாகளுககுத தபசை யாரமபிதத மாததிரததினுலே தானே சகல சிததியுங கொடுபபதாயும, சநதிர சூடராயிருககினற சாட்சாத பரமசிவனுககுத தக்ஷிண கைலாசமபோலே சநதோஷ ஏதுவாயும விளஙகாநிறகும (சு)

சிவாராதனை பணணுதவாகளாயும யாகதானுதி புண்ணிய காமஙகள் செயயாதவாகளாயும இருககினற சனஙகளுககு இநத க்ஷேததிரம ஒருகாலததும அடையக கிடடாது இநதச சமிவன க்ஷேததிரததுககுச சாஷிவாடி யெனறும் ஸ்ரீவல்லப மென்றும் பிரசிததமான நாமஙக ளுணடு. (எ)

அனேக ஜனமததிற செயத புணணிய காம பரிபாகததினுல் இநதச சமிவன க்ஷேததிர நாயகரான திரிபுவனேசுவரரை எவாகள மிகுநத பகதியுடனே சேவிககிறாகளோ அவாகளுககு வேதம யாகம தானம தபசு முதலான சதகாமஙகள்ஒன றுமவேணடியதிலலை. இநதச சசசிதானநத பரிபூரணரான திரிபுவனேசுவரனை ஒருகாலாகிலும எநத முமூடசுககள அனபுடனே உணமையாகத தரிசனம் பணணுகிறாகளோ அவாகள அநதத தரிசன மாததிரததாற சீவனமுததராவாாகள. (அ)

இநதத திரிபுவனேசுவராருககு இராசகட்கபாமேசுவர ரெனறு நாமமுணடு. இநத க்ஷேததிரததிற சாமபமூாததியான இநத இராசகடக பரமேசுவரரை யாரொருவா இரணடு நேததிரததினுற றரிசிககிறாகளோ அவாகள இநதிரலோகததில ஆயிரங கணகளு

டைய் தேவேந்திரனுக விருந்து, அரம்பாதி அப்ஸர ஸ்தருடைய நிர்த்தனத்தைப் பார்த்துக் களிப்படைவார்கள். (௧௦)

இந்தப் பரமசிவனை யாதொருவ ராதரவோடே ஒரு முகத்தால் தோத்திரம் பண்ணுகிறார்களோ அவர்கள் சத்தியலோகத்தில் நான்கு முகத்தை யுடைத்தாகிய பிரம பட்டத்தை யடைந்து விளங்குவார்கள். (௧௧)

இந்த க்ஷேத்திரத்தில் திரிபுவனேசுவரருடைய சந்நிதானத்தில ஆமலகமாத்திரமாகிலும அன்னத்தை அந்தணராதியாகளுக்கு ஆதரவுடனே கொடுப்பவாகள சொாககாதிலோகத்திற் புதிதான அமிர்தத்தைப் பானம பண்ணுவார்கள். இந்த க்ஷேத்திரத்தில் சாவிவாம்சுவரி நாயகரான திரிபுவனேசுவரருடைய சந்நிதானத்தில மறையோருககுத தமககுச சத்தியுள்ளமட்டுஞ் சிரத்தையுடன சுவாணதானம பண்ணினவாகள குபேரனைவிட அதிகமான செல்வத்தை அடைவார்கள். இந்தத் தலத்தில யாதொருவா மரணத்தை யடைகிறார்களோ அவர்கள் அர்த்தசந்திர சடாதாரியாயக கங்காதரராயத திரிநேத்திரராயக காளகண்டராயச சதுர்ப்புஜராய் மானமழு முதலானவற்றைத் தரித்திருக்கின்ற பரமசிவனுடைய சாரூபபியத்தை யடைவார்கள். இந்த ஸ்தலத்தில சிவராத்திரிதினத்தில இரண்டு கண்களுமவிழித்துக்கொண்டு பக்தியுடன எவாகள சாககிரத்தையாயிருக்கிறார்களோ அவர்களுக்கு மூன்று நேத்திரத்தையுடைய பரம்சிவ சாரூப்பியங் கிடைக்கும். யாதொருவா இந்தஸ்தலத்தில ஒரு நிமிடமாத்திரமாகிலும் வாசஞ்செய்வாரோ அவர்கள தேவலோகத்திற் சுந்தரமான தேவ சரீரத்தை அடைந்து அரம்பாதி சமபோகத்தையும அடைவார்கள். யாதொருவா மிகுந்த பக்தியுடன நிர்மலமான விபூதியால் சாவாங்கத்திலும உத்தூளனம பண்ணித் திரிபுண்டரந் தரித்துக் கண்டஞ் சிரம கரம முதலான அவயவங்களில உருத்திராககமாலைகளை விதிப்படி தரித்துப் பஞசாட்சரஞ ஜபித்துத் திரிபுவனேசு மகாலிங்கத்தை நியமமாக உபாசிககிறார்களோ அவர்கள் இகத்திற சகல போகமும புசித்து, அந்தத்திற் சிவசாயுச்சியத்தை யடைவார்கள். விபூதி உருத்திராககங்களைத் தரித்துக்கொண்டு செய்த கனமங்களே தந்தம பலத்தைக் கொடுக்குமே அன்றி, அவைகளைத் தரியாமற செய்த கருமம யாதொரு பலத்தையுங் கொடுக்கமாட்டாது. ஆதலால் விபூதி உருத்திராககந் தரி

தது கொண்டவர்களே காண்டத திரயததிலும அதிகாரியாகுவ ரே தவிர, விபூதி உருததிராககந தரியாதவாகள அதிகாரிக ளாகார் கள. ஆகையால முமுட்சுவானோ இநதச சமிவனக்ஷேததிரததில மிருநத அனபுடனே விபூதி உருததிராககஙகளைத தரிததுககொ ணடு திரிபுவனேசுவரரை நியமமா யுபாசிததது ஞானுபபியாசஞ செயவாாகளாகில அவாகள சீவனமுததியை யடைநது பினபு விதேக முததியையும அடைவாாகள. இபபடி விபூதி ருததிராக்ஷங களைத தரிததுககொணடு பரமசிவ உபாசனை செயபவாகளுககே முததி, சிததிககுமெனறு பிரகசசாபல உபநிஷததும, காலாககினி உருததிர உபநிஷததும, அதாவசிரோபநிஷததும மறறும அனேக உபநிஷததுககளும கோஷிககினறன (கரு)

ஒப்படி ஸ்காந்த புராணத்தில் க்ஷேத்திர கண்டத்திலுள்ள
சமிவன மான்மியத்தின் இரண்டாவது அத்தியாயம்
முற்றிற்று

ஆக அததியாயம உ-ககுச சுலோகம சo.

மூனறுவது
அகஸ்தியா ஜைமினிக்கு வீரபாண்டியன சரித்திரமுரைத்த அத்தியாயம்

சூதமகாரிஷி சொலலுகிறார் —

ஏ ரிஷி சிரேஷடாகளே! யாதொரு இராசகடக பரமேசுவா ருடைய கதையைச சிரவணம பணணின மாததிரததால சகல பாவமு நிவாததியாகிச சகல புருடாாததமுங கிடைககுமோ அப படிபபடட கதையைச சொலலுகிறோம, சிரததையுடனே கேளுங கள. (க)

இநதக கதை முறகாலததில மகாதமாவா யிருககிற அகஸ தியமுனிவா றைமினி ரிஷியினபொருடடுச சொலலபபடடிருக் கிறது அநதக கதையை இபபோது நான உஙகளுககுச சொலலு கிறேன (உ)

அஃதெனனவெனில், முன துவாபரயுகாநததததில் வேதவித துககளுககுள்ளேஉததமராய் மகாயோகீஸவரராய் இருநத வியாக

மூன்றாவது அத்தியாயம்.

பகவானானவர் கலியுகத்தி லுண்டாகப் போகின்றவர்களும், அற்பாயுசும் அற்ப புத்தியும் அகண்டமான வேதத்தை அத்தியயனம் பண்ணுகிறதற்குச் சமாத்தமின்மையு முடையவர்களாய் ஜனிக்கப் போகிற வேதாதிகாரிகளான பிரம க்ஷத்திரிய வைசியர்களுக்கு எளிதாய் அத்தியயனம் பண்ணும்பொருட்டு அகண்டமாய் ஒன்றாயிருந்த வேதத்தை இருக்கு எசுர் சாமம் அதர்வணம் என்று நான்கு விதமாகச் சிவாக்கினையினாலே பிரித்துச் சொன்னார். பின்பு அந்த நான்கு வேதத்தையும் பயிலர் வைசம்பாயனர் சைமினி சுமந்து என்கின்ற நான்கு பேர்களுக்கும் கிரமமாக உபதேசித்தார்.

அந் நான்கு முனிவரும் அந்த நான்கு வேதங்களையும் உலகத்திற் கிரமமாக விளங்கும்படி செய்வித்தார்கள். அந்த நான்கு வேதங்களுக்குள் இருக்குவேதம் இருபத்தொரு சாகையாகவும், எசுர்வேதம் நூற்றொரு சாகையாகவும், சாமவேதம் ஆயிரஞ் சாகையாகவும், அதர்வணவேதம் ஒன்பதுசாகையாகவும் பிரிக்கப் பட்டிருக்கும். அந்தப் பயிலாதி நாலவர்க்குள் சாமவேதத்தைச் செகத்தில் விளக்குவித்தவரான சைமினியானவர் அக்கினிஷ்டோமம் அதிராத்திரம் வாசபேயம் முதலான யாகங்களைச் செய்துஞ் சித்தசுத்தி யடையவில்லை. (க)

ஒருகாலத்தில் அந்தச் சைமினியானவர் அகஸ்திய மகா முனிவருடைய ஆசிரமத்தை யடைந்து, சாவகருராய இந்திரிய செய்முள்ளவராயச் சொரூப நிட்டையை யுடையவரான அகஸ்திய மகாரிஷியை நோக்கிச் சொல்லுகின்றார்:

"ஏ மகாத்மாவாகிய அகஸ்திய மகாரிஷியே! வேதத்திற் சொல்லப்பட்ட காமங்களனைத்தையுஞ்செய்தும் அதனால் எனக்குச் சித்தசுத்தி நன்றாயவரவில்லை அன்றியும் நான் காமமீமாஞ்சை என்னுஞ் சாஸ்திரத்தில் வேதங்களுக்குக் காம பாகத்துவஞ் சாதித்திருக்கின்றேன் அதனாலுஞ் சித்த சுத்தி வரவில்லை" என்று சொல்ல, அச்சைமினியை நோக்கி அகஸ்திய மகாரிஷி சொல்லுகின்றார்.

"ஏ சைமினியே! நீர் காமத்தைச் சிவார்ப்பணமாகச் செய்யாமற் கேவலங் கரும மாத்திரத்தைச் செய்ததால் உமக்குச் சித்த சுத்தி உண்டாகவில்லை. (உ)

சிவார்ப்பணமாகச் செய்யப்பட்ட கருமத்தால் சித்த சுத்தி யுண்டாகுமே தவிர, கேவல கருமத்தால் சித்த சுத்தி ஒருவருக்கு மொருகாலத்து முண்டாகமாட்டாது. (கச)

கருமத்தையே சாதிக்காநின்ற உமக்குப் பிரமஞானம் லபிக்கமாட்டாது. கருமிகள் தமது கருமவசத்தால் பிரமலோக பரியந்தமான புண்ணியலோகத்தை அடைந்து புனராவிருத்தியை யடைவார்கள். அகண்ட பரிபூரண பரமசிவ சொரூப நிஷ்டா பராரீன ஞானிகள் ஒருகாலத்தும் புனராவிருத்தியை அடையமாட்டார்கள். ஏனெனில் ஞானாக்கினியானது அவர்களுடைய சகல காமங்களை யுந் தகித்துவிட்டதன்றோ". என்றனர். (கரு)

இவ்விதமாகச் சொல்லிய அகஸ்தியர் வசனத்தைச் சைமினி கேட்டு, உடனே அந்த மகா முனியான அகஸ்திய மகாரிஷியை நமஸ்கரித்து, "ஏ மகாரிஷியே யாதொரு பரசிவ சொரூபஞானத்தால் புனராவிருத்தி ரகிதமான மோட்சபதங் கிடைக்குமோ? அந்தப் பரசிவசொரூப ஞானத்தைத் தேவரீர் தயையினால் எனக்கு இப்போது அநுக்கிரகம் பண்ணவேணுமென்று கேட்டதற்கு அகஸ்தியர் உத்தரஞ் சொல்லுகின்றார் (கசா)

ஏ சைமினியே! சொல்லுகின்றோம் கேட்பாயாக — முற்காலத்தில் சமீவனத்திலிருக்கின்ற மதுபுட்கரணிதீரத்தில் மதுப்பிரியர் என்கிற மகாரிஷிக்குப் பிரமாவினால் இந்தப் பரசிவ சொரூப ஞானம் உபதேசிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த ஆத்தத்தைப் பூர்வம் வீரபாண்டியன் என்கின்ற மகா ராசன் நம்மைக் கேட்க, நாம் அவனுக்குச் சொல்லியிருக்கின்றோம் அதை இப்போது உமக்குச் சொல்லுகின்றோம். (கஅ)

இந்தச் சமீவனக்ஷேத்திரத்துக்குத் தக்ஷிணபாகத்தில் இரண்டு யோசனை தூரத்தில் பிரகாரமாடமாளிகையினால் அலங்கரிக்கப்பட்டதாயச் சகல பாக்கியமும் நிறைந்ததாய் நானாவித விருக்ஷ புட்பாதிகளினால் அலங்கரிக்கப்பட்டதான காளையார்கோயில் என்று விளங்கிய காளியபுரமென்றொரு சிவக்ஷேத்திரமுண்டு. (உ0)

அந்த க்ஷேத்திரத்தில் மகாபலம் பொருந்திய தனுசையுடையவனாய்ச் சத்துருக்களைச் செயித்தவனாய், சிவபூசையுடையவனாய்ச் சிவபக்திபரனாய், எப்போதும் எல்லாச் சீவரிடத்தும் தயையுள்ள

வனாய், முத்துமாலை பவளமாலை உருத்திராக்கமாலைகளையும் விபூதியையுந் தரித்தவனாய் வீரபாண்டியன் என்கின்ற நாமமுடைய ஓரரசன் இருந்தனன். (உஉ)

அப்போது அந்த அரசன் காளீஸ்வரர் பிரசாதத்தால் உத்தமமான ஒரு கட்கத்தை யடைந்து, அந்தக் கட்கத்தினால் சகல சத்துருக்களான இராசாக்களையும் யுத்தத்திற் செயித்து, விளங்கினான். அந்தக் கட்கத்தால் இராசாக்களைச் செயித்தபடியால் அதற்கு இராசகட்கமென்று நாமம் வந்தது. சுவர்ணமயமான உறையினுள் போடப்பட்டு விளங்கும் இராசகட்கமென்னும் அந்த வாளை அந்த அரசன் எவ்விடத்திற் சென்றபோதிலுங் கைவிடாமற் றரித்துக்கொண்டிருந்தனன் (உங)

ஒருகாலத்தில் அந்தவரசன் வேட்டையில் இச்சையுடையவனாய்க் கட்கம், பாணம், தனுசு முதலியவைகளைத் தரித்தவனாய், உடும்பின் சருமத்தால் மறைக்கப்பட்ட அஸ்தத்தையுடையவனாய்த் திடமான கவசமுடையவனாய்ச் சொற்ப சேனைகளுடனே கிராதர்களினாலே மார்க்கங் காட்டப்பட்டவனாக ஆரணியத்திற் சென்றான். (உச)

பனை, பலா, மா, மகிழ், இலுப்பை, அரசு, முருக்கு, பாதிரி, நாவல், விளா, புன்னை, கருங்காலி, இலந்தை, வில்வம், தாணி, நாரத்தை, எலுமிச்சை, மந்தாரை, வேம்பு, தாழை, அலரி, நொச்சி இவை முதலான அனந்த விருக்ஷங்களினால் சூழப்பட்டதாய் மதமிகுந்த வண்டுகளின் கானமுடையதாய்ப் பயங்கரமான நானாவித சிம்மம் வியாக்கிர முதலான மிருகங்கள் சஞ்சரிக்கப்பட்டதாய்ச் சிம்மத்தாற் பிளக்கப்பட்ட யானையினுடைய மத்தகத்தினின்று சிதறியுள்ள முத்துக்களையுடையதாய்க் கோரைக்கிழங்குக்காகப் பன்றியாற் பறிக்கப்பட்ட பூமியையுடைத்தானதாய்ப் பெரிதான சர்ப்பங்களுடையதாய் மகாகோரமாயிருக்கின்ற வனத்தில் வேட்டைக்குச் சகாயமான அனேக சாமக்கிரியைகளுடனே பிரவேசித்து; அங்கங்கே வலைகளைக் கட்டிக் கொப்பங்கள் உண்டுபண்ணிச் சேனைகள் அந்தந்த மிருகங்களைச் சந்தித்து வெருட்டிக்கும்போது புலி, கரடி, பன்றி, எருமை, மான் முதலான அனேக மிருகங்கள் வெகு சத்தத்துடனே நாலுதிக்கிலும் கிளம்பிச் சஞ்சரித்தன. (உரு)

அப்பேர்த்த அரசன் வேட்டையிற் பிரியமாய் நாணிற்பூட்டப்பட்ட பாணத்தையுடையவனாய் வில் கோபங்களுக்குள் அகப்பட்டனவும் தப்பியோடாநின்றனவுமான மிருகங்களைத் தானே சங்கரித்துத் தன சேனைகளுடனேகூட வெகுநேரம் வேட்டையாடும்போது அவ்வனத்தில் வெகுசுந்தரமாய் மகாவேகத்துடனே கூடி யோடாநின்ற ஒரு மானைக் கண்டான். (௩எ)

பின்பு அந்த மானையுஞ் சங்கரிக்க இச்சையுள்ளவனாய்த் தானொருவனுக்கே துரத்தும்போது, அந்த மானும் பயந்து சில வனத்தில் மறைந்தும் சிலவனத்திற் றெரிந்தும் வெகுதூரம் வரைக்கும் இந்த இராசனை வஞ்சித்து இழுத்துக்கொண்டுபோய் விட்டது. அப்படிப் போகும்போது அவ்வரசன் பூர்வ புண்ணிய வசத்தாற் சமிவனமென்கின்ற க்ஷேத்திரத்தையடைந்து, வெய்யிலினாற் றபிக்கப்பட்டவனாய் வருத்தம் அடைந்து, அவ்விடத்திற் பார்க்கும்போது நிர்மலசலமுடைத்தாய்ச் சகல பாவங்களையும் போக்குவதாய் மகா மங்களமானதாய் விளங்கும் மதுபுட்கரணியென்கின்ற தீர்த்தத்தைக் கண்டு, அந்தத் தீர்த்தத்தில் ஸ்நானம் பண்ணி, நித்திய கருமமுடித்துக் கந்தமூல பலாதிகளைப்புசித்து, அந்தத் தீர்த்தத்தைப் பானம்பண்ணி, சிரமத்தினாற் பூமியில் தழைந்துள்ள ஒரு விருக்ஷத்தின் சாயையில் வஸ்திரத்தை விரித்து இராசகட்கத்தை எதிரே வைத்துக்கொண்டு சுகமாய் நித்திரை செய்தான். (௪௩)

பின்பு சர்வாத்மகராய்ச் சர்வவியாபியாய்ச் சர்வசத்தியுள்ளவராய் இருக்கின்ற பரமேசுவரர் அவ்விடத்தில் நித்திரைசெய்கின்ற தம்முடைய பக்தனான வீரபாண்டிய இராசாவின் இதயத்திலுள்ள பக்தியையும் தைரிய சௌரியாதிகளையுஞ் சோதிக்க நினைத்தருளி, தமது மாயாசத்தியினாலே அந்த வனத்தில் ஒரு பிராமணனைப் புலியாற் பற்றப்பட்டு வருந்துவதாக இராசாவிற்குத் தோற்றும்படிசெய்தனர். (௪௪)

இப்படி ஸ்காந்தபுராணத்திற் க்ஷேத்திர கண்டத்திலுள்ள சமிவன மான்மியத்தின் மூன்றாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆக அத்தியாயம் மூன்றுக்குச் சுலோகம் ௧௩௩.

நான்காவது வீரபாண்டியனுக்கும், மாயப்புலிக்கும் சம்வாதம் உரைக்கும் அத்தியாயம்.

அகஸ்தியமகாரிஷி சொல்லுகின்றார் —ஏசைமினியே! பின்பு புலியின் கையில் அகப்பட்ட அந்தப பிராமணனானவன் புலி நக நுகளினாலே பீறப்பட்டவனாய், "ஏ மகாராஜாவே! வியாக்கிரத்தினால பிடிக்கப்பட்டிருக்கிற என்னை இரட்சியும் இரட்சியும்" என்று வெகு தீன சத்தமாய் அழுதுகொண்டு கூப்பிட்டான். (க)

அந்தச் சத்தத்தை அந்த வீரபாண்டிய மகாராசா கேட்டு, உடனே வெகு பரபரப்பாக எழுந்திருந்து, முன தான சமீபத்தில் வைத்திருந்த இராசகட்கத்தை நாலுதிக்கிலும் பார்த்து அதைக் காணாமல் "ஆ ஆ இதென்ன ஆச்சரியம்" என்று மனதில நினைத்து, நிராயுதனா யிருந்தபோதிலும் தைரியத்தினாலே புலியின் கையில் அகப்பட்ட பிராமணனை விடுவிக்கவேண்டி அதன் சமீபத்திற் சென்றான். (உ)

சமீபித்து வரும அந்த இராசாவைப் பார்த்து அப்புலியானது "ஏ இராசாவே! நான மிகப பசியடைந்திருக்கின்றேன்; என் சமீபத்தில நீ வருவாயானால உன்தேகத்தை இந்த க்ஷணமே பக்ஷித்துப்போடுவேன், சந்தேகமில்லை". என்று மானிட வாக்காற சொல்லல; அந்தவசனத்தை இராசன்கேட்டு மகாதைரியத்தோடே அப்புலியைப் பார்த்துச் சொல்லுகிறான (ங)

"ஏ புலியே! நலல அன்ன முதலியவற்றைப் புசியாமையினாலேயும் தபசினால சரீரம் மிகவும வருந்தினதினாலேயும உலாந்த அஸ்திகள தெரியும்படியாயிருக்கின்ற இந்தப் பிராமணன சரீரத்தை நீ பட்சித்ததனால உன தந்தங்களுக்கு ஆணி உண்டாகுமே தவிரப் பசிநீங்கிப்போகாது ஆதலால் நலல அன்னாதி. புசித்ததனால் பெருத்த மாமிசாதிகளையுடைய என தேகத்தைப் பக்ஷி, பிராமணன தேகத்தை விட்டுவிடு" என்றுசொல்லினான. அங்ஙனம சொன்ன அவ்விராசாவின வசனத்தைக் கேட்டுப் புலி சொல்லுகிறது.

"ஏ இராசனே! நீ சமுத்திரஞ் சூழ்ந்த பூமியெல்லாம பாலித்துக்கொண்டு மாதா பிதா பந்து மித்திரா முதலான அனைவரு

க்கும் இதனுசெயவோனும் இருப்பவன. ஆகையால், சகலருக்கும் உபகாரமாயிருக்கிற அருமையான உனது தேகததை அறபகாரியத்தின் பொருட்டு என்வீணும் விடுகிருய்? இபபோது உனககுத தோன்றிய இநதப புததியை விடடுவிடு, உன நகரததிறகுப போவாய், என பசி நீஙகுமபொருடடு இநதப பிராமணனைப பக்ஷிபபேன" என்று உரைதத புலியின வசனத்தை இராசன கேடடுக கோபததினுற கணகள சிவநது, "ஏ புலியே! நீஎன முன்னே பயமின்றி, இநதப பிராமணனைப படசிதது்ப போடுவேன என்று சொன்னு யல்லவா? இநத வார்த்தையைக் கேட்டு நான உபேட்சையாயிருநதால் என ஆணமைசை சுடவேண்டாமோ? எனது கடகம என்கையிலிருநதால் உனதேகததை இநதக்ஷணம துணுக கெனத துணடிபபேன, தெயவ விரோதததால் என் கடகததைக் காணேன; ஆதலால தெயவமே பலமுடையதனறிப புருட முயறசி பலமுடையதனறே" (௧௬)

"ஏ புலியே! பஞ்சபூதவிகாரமான, இநதத்தேகமானது இன்றைககோ நாளைககோ, அனறி அதறகு அடுததினததிலோ காலனுற சஙகரிககபபடும இநதககாரியம் என்னுற செயயபபடடது, இனி இதைச செயயப்போகினறேன, இது இன்னும் செயய முடியவில்லை, என்று இதயாதி சிநதைகளைபபெறற மூடசீவாகளைக காலன தயையினறிப பாசததாறகடடி ஒரு க்ஷணததில் சமீகரிததுபபோடுகிறுன ஆதலால புததிமானுனவன எபபோதும எலலோரும புகழுமபடி தான நறகாரியமே சாககிரதையாயச் செய்யவேணடும. ஏனெனில நறகாரியஞ் செயவோருககுச சரீமரணுதி பயம ஒருகாலததும எவவளவும் நேரிடாதனறே? ஆதலால, இவவனிததமான மாமிசபிணடமாகிய தேகததில எனககு ஒருபோதும ஆசையிலலை." (௧௭)

"அனறியும இநதப பிராமணனை நான இரடசியாவிடடால எனககு க்ஷததிரியததனமை கெடடுபபோகும, ஏனெனில வியாக்கிர சோராராதியாற பயநதிருககினற சீவாகளுடைய பயததை நீககி இரக்ஷிககுந தனமையுடையவனையனறே? க்ஷததிரியனென்று பெரியோாகள சொல்லுவாாகள. க்ஷததிரியரெலலாம பயநதோரைக காககவனறே அஸ்திரசஸ்திரஙகளைத் தரிபபாாகள இபபோது என கையில் கடகமிலலாமையினுல நீ தயவுசெயது இநத

மறையோனை விடடு எனனைப படசிபபாய எனனும் பாண்டிய குலததிறகு நூதனமாக ஓா அபவாதமும வாராதிருககுமபடி நீ எனனிடததில தயவுசெய்வாய" எனறு அரசன சொலல, அதற குப புலி சொல்லுகினறது.

"ஏ இராசனே! உனககு வெகு விதமான ஐஸ்வரியம நிரமபி யிருகக, இரத கச துரக பதாதிகளாகிற சேனைகளும நிரமபியிரு கக, சுவாணததிறகுச சமானமான காநதிபொருநதிய வெகுவித சுநதாமாதரும இருகக, பினனும புததிராதி சமபததும இருகக, கிடைததறகருமையான இபபோககியஙகளை விடடு, நீ எனனிஞ்ஙக மரிகக இசசிககிறாய" எனறு சொன்ன புலியைபபாாதது அரசன சொலலுகிறான (உக)

"ஆ ஆ மினனலுககுச சமானமாய அநிததியமாய அனநத ஆபததுககெலலாம இடமாயிருககினற அரசன முதலானவாகளு டைய செலவததைச சுடவேணடும, உலகததில எலலோருமபுக ழுமபடித தான எநத நறகாரியஞ செயததாற பிரமலோகாதி பத ததை அடையலாமோ? அபபடிபபடட நறகாரியமே விவேகிகளெ ல்லோருஞ செயயவேணடுமேயனறி, தீஙகை ஒருகாலுஞசெயய ஒணணாது" எனறு இராசன சொலலி, உடனே மகாணகரியமாகத தனனுடைய சிரசைப புலியின வாயிற கொடுததான. அநத ஆச சரியததைப பாாதது அநதக்ஷணமே ஆகாசததில நினறும அவவ ரச்சைமேல் தேவாகள புடபவருஷம வருஷிததாாகள. உடனே அநதபபுலியும பிராமணனுங காணாமல் மறைநதுபோயவிட; இரா சன இதெனன ஆசசரியமெனறு நினைதது அவவனனி வனததில் தனியே இருநதான (உச)

இப்படி ஸ்காந்தபுராணத்திற் க்ஷேத்திர கண்டத்திலுள்ள
சமிவனமான்மியத்தின் நான்காவது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

ஆக அததியாயம் நானகிறகுச சுலோகம க௦உ

ஐந்தாவது வீரபாண்டியனுக்குத் திரிபுவனேசுவரர் பிரத்தியக்ஷமாய அனுக்கிரகஞ் செய்த அத்தியாயம்

பின்னர் அந்த அரசனுடைய சேனைகள் அவ்வரசனை வனங்கடோறும் தேடிக்கொண்டு வன்னிவன க்ஷேத்திரம் வந்து சேர்ந்தன. (௧)

அச்சேனைகளை நிருபன் கண்டு அவ்விடத்தில் நடந்த விர்த்தாந்தங்களெல்லாம் அந்தச் சேனாசனங்களுக்குச் சொல்லி, இந்த வனத்தில் ஏதோ ஒரு மகா ஆச்சரியமிருக்கிறது, நீங்கள் சுற்றிப் பாருங்களென்று கட்டளையிட, அரசன் வசனத்தை அந்தச் சனங்கள் கேட்டு, அவ்விடத்தில் நாலுதிக்கிலுந் தேடிப் பார்க்கும்போது, ஒரு சோலையின் நடுவில் வன்னி மரத்தின் சமீபத்தில் ஒரு மகா லிங்கத்தையும் அந்த லிங்கத்தின் பக்கத்தில் இராசகடகத்தையுங் கண்டு, உடனே சீக்கிரமாய இராசாவினிடத்திலே வந்து, "ஏ மகா இராசாவே! இந்தவனத்தில் வெகு சுந்தரமான ஓர் சோலையின் நடுவில் வன்னிமரச்சமீபத்திற் சச்சிதானந்த பூரணமாயிருக்கின்ற பகவானான பரமசிவன் ஒருமகாலிங்க ரூபமாயிருக்கின்றார் அந்த மகா லிங்கத்தின் சமீபத்தில் தமது இராசகடகமும் இருக்கிறது" என்று சொல்ல; அவ்வசனத்தை அரசன் கேட்டுப் பத்தியினால் ஆனந்த பாஷ்பமும் உரோமாஞ்சலிகளும் உண்டாய்ச் சீக்கிரமாய அவ்விடத்திற்குவந்து அந்த உத்தமமான மகாலிங்கத்தையும் அந்த மகா லிங்கத்தின் சமீபத்திற் றன்னுடைய இராசகடகத்தையுங் கண்டு, உடனே சீக்கிரமாயப் பூமியிலே தண்டம்போலே சாஷ்டாங்கமாக வணங்கி, சிரசில் அஞ்சலிசெய்துகொண்டு மகாலிங்க ரூபமாயிருக்கிற பரமேஸ்வரனைத் துதிக்கத் தொடங்கினான் (௮)

சத்திய ஞானானந்தரே போற்றி, சர்வபரிபூரணரே போற்றி, சர்வ சொரூபரே போற்றி, சர்வசாட்சியே போற்றி, சர்வசக்தியுள்ளவரே போற்றி, சர்வாந்தரியாமியே போற்றி, சர்வஜனப்பிரியரே போற்றி, சர்வபலனைக் கொடுக்கின்றவரே போற்றி, சந்திரசேகரராயிருக்கின்றவரே போற்றி, விஷ்ணுவால் வணங்கப்பட்ட பாதாரவிந்தமுடையவரே போற்றி, மான் மழுவை உடையவரே போற்றி, சித்த வித்தியாதராதி தேவரால் துதிக்கப்பட்டவரே போற்றி. (௯)

[illegible]

[illegible] போற்றி, [illegible] போற்றி, [illegible]யவரே போற்றி. (௰)

[illegible]யாசரூத்திரயாயிருக்கின்றவரே அநுக்கிரகஞ் செய்யும், [illegible]தரராய்ச் சூலபாணியராய் இருக்கின்றவரே அநுக்கிரகஞ் செய்யும், செஞ்சாந்தணிந்த கொங்கைகளையுடைய பார்வதிதேவி [illegible]யைத் தழுவுகின்றவரே அநுக்கிரகஞ் செய்யும். (௧௧)

அனந்த முடியுடையவரே போற்றி போற்றி, அனந்த நேத்திரமுடையவரே போற்றி போற்றி, அனந்த கரமுடையவரே போற்றி போற்றி, அனந்த பாதமுடையவரே போற்றி போற்றி, அனந்த நாமமுடையவரே போற்றி போற்றி, அனந்த கீர்த்தியுடையவரே போற்றி போற்றி, அனந்த கண்களுடைய புரந்தரனால் வணங்கப்பட்டவரே போற்றி போற்றி. (௧௨)

கைலாசபதியே போற்றி போற்றி, மகா ஆனந்தத் தாண்டவமுடையவரே போற்றி, பசுபதியே போற்றி, யாவராலுந் துதிக்கப்பட்டவரே போற்றி, சடாமகுடதாரியே போற்றி, நித்திய மங்களரே போற்றி, வேதாந்த வேத்தியரே போற்றி. (௧௩)

பரமாத்மாவே ஜெயஜெய, சகத்காரணரே ஜெயஜெய, தேவதேவரே ஜெயஜெய, கருணாநிதியே ஜெயஜெய, சகலலோக இரட்சகரே ஜெயஜெய, சாஸ்வதமாவே ஜெயஜெய. (௧௪)

நீலகண்டரே போற்றி, கஜசரும வஸ்திரரே போற்றி, சத்தியோசாதம் வாமதேவம் அகோரம் தற்புருடம் ஈசானம என்கிற பஞ்சமுகங்களையுடையவரே போற்றி. (௧௫)

ஏ மகாதேவரே! தமமைச் சரணமாக அடைந்த அடியேனை இரக்ஷியும்; என்று இபபடி வெகுவிதமாய்ச் சகலலோக மங்களகாராயிருக்கின்ற பரமசிவனை வீரபாண்டிய மகாராசன் ஸ்தோத்திரஞ் செய்து, அடிக்கடி வணங்கிப பக்தியினால் பரவசனாயிருக்கும்போது, அநேககோடி சூரியப்பிரகாசராய் அனேககோடி சந்திரரூபராய் இடபவாகனரூடராய்ப பார்வதி சமேதராய்ச் சதுர்புயராய் நீலகண்டராய்த் திரிநேத்திரதாராய்ச் சநதிரசூடராய்ப் புவனசுந்தரராய்ச் சடாதாரியாய் மந்தகாசம்பொருந்திய முகத்தாமரையினை உடையவராய்த் திவ்விய மங்கள மூர்த்தியாய்ப் புருஷப் பிரத்தியக்ஷமாகின்ற பரமசிவன் அந்த மகாலிங்கத்தினின்றும், (௧௬) [illegible]த்தியக்ஷமாய்த் தோன்றி, "இராசனே."

தைரிய சௌரியாதியும நம்மிடத்தில் உனக்கிருக்கின்ற பக்தியை யுஞ் சோதிக்கும்பொருட்டு நம்முடைய மாயா சக்தியினால் புலியி னிடத்திற பிராமணன் அகப்பட்டதாக உனக்குத் தோற்றுவித்து, இராசகட்கத்தையும அபகரித்துக்கொண்டோம; இப்போது அந்த இராசகட்கத்தையும நீ எடுத்துக்கொள்" என்றுசொல்லி, அவனு க்கு வேண்டிய வரங்களெல்லாங் கொடுத்தனர். பின்பு அவ்வரசன் மிகுந்த அன்புடன பரமசிவனை நோக்கி ஸ்தோத்திர நமஸ்காரங் கள் செய்து, அந்த இராசகட்கத்தையும் எடுத்துக்கொண்டு வெகு சந்தோஷத்துடனே "ஏ மகாதேவரே! தேவரீர பக்கத்தில் நின றும் இந்த இராசகட்கத்தை நான அடைந்ததால் இன்றைய முதல் தேவரீருக்கு இராசகட்க பரமேசுவரர் என்று நாமமும், வன்னிமரத்தடியில உம்மைத் தரிசித்தபடியாலே இந்த க்ஷேத்திர த்துக்குச சமீவனமென்று நாமமும, பிரசித்தமாய் விளங்கவேண் டும்" என்று பிரார்த்தித்தான். அந்தபடியே மகாதேவர் அனுக் கிரகஞ் செய்து, அந்த மகாலிங்கத்தில் அந்தர்த்தானமாயினர். அன்றுமுதல் அந்த மகாலிங்கத்திற்கு இராசகட்க பரமேசுவர ரென்று நாமமும், அந்த க்ஷேத்திரத்துக்குச சமீவனமென்று நாம மும, பிரசித்தமாய விளங்கிவருகின்றன. (௧௯)

பின்பு சிவபக்தருக்குள் உத்தமனான அந்த வீரபாண்டியன் பத்தியால் அந்த இராசகட்க பரமேசுவரரை அனேகவிதமாய் நமஸ்கார ஸ்தோத்திரங்களைசெய்து, அவவிடத்திலிருந்த விருக்ஷங் கள் செடிகொடிகளை முதலியவற்றைப் பரிசனங்களைக்கொண்டு வெட்டிச சமபூமி பண்ணி, அவவிடத்தில் முன்னமே இருந்து அசீரணமாகிய வெகுவிதமான பிராகாரமண்டபகோபுர விமானாதி களோடேகூடிய சிவாலயத்தை அனேக திரவியங்களைச் செல விட்டு நூதனமாகப புதுப்பித்தனன். (௨௦)

அன்றியும் மகாரதங்களை உண்டுபண்ணி மகா உத்சவங்கள் நட த்துவித்தான். பின்பு அவ்வரசன அந்த க்ஷேத்திரத்தில சிலகாலம் [illegible] செய்து, தினந்தோறும் பத்தி சிரத்தையுடனே இராச [illegible] மேசுவரரென்கின்ற அந்த மகாலிங்கத்தைப பஞ்சகௌ [illegible] மிர்த்தாதியும இரத்தினகலசோதகங்களினாலும் ஸ்ரீருத் [illegible] மந்திரங்களைக் கூறி அபிஷேகஞ் செய்து, கஸ்தூரி [illegible] லிய சுகந்த திரவியங்களுடனே கூடிய சந்தன [illegible] (௨௧)

[illegible] முல்லை சாதி சண்பகம் புன்னாகம்

தாமரை நீலோற்பலம் முதலிய புட்பங்களால் அலங்கரித்துக் க்ஷேமமான வில்வ தளங்களாலும் அறுகு முதலானவைகளா லுஞ் சகஸ்திரநாம மந்திரார்ச்சனை செய்து, அகில் சந்தனஞ் சாமபிராணி முதலானவைகளால் தூபங் கொடுத்துப் பசுவின் நெய்யினால் ஏற்றப்பட்ட தீபாராதனைகளைச் செய்து, சர்க்கரை நெய் முதலானவைகளோடு கூடிய திவ்விய அன்னங்களை நிவே தனஞ் செய்து, கற்பூர தாம்பூலமும் ஸமர்ப்பித்து, சத்திர சாமரா தியான சோடச உபசாரங்களுஞ் செய்து, அனேக பிரதக்ஷிண நமஸ்கார ஸ்தோத்திரங்கள் செய்தான. அன்றியும் நாடோறும் வெகு உபசாரத்துடனே சட்ரசோபேதமாய்ப் பிராம்மண போசனமுஞ் செய்வித்தனன. (உகூ)

இப்படித் தினந்தோறும் மதுபுடகாணி தீர்த்தத்தில் ஸ்நா னம் பண்ணிச் சுத்தசித்தனாய்ப் பஞ்சாட்சர செபபரனாய் இராச கட்க மகாலிங்க பூசையும் பிராமண போசனமும் நியமமாகச் செய்துகொண்டு அந்தச் சமீவன க்ஷேத்திரத்தில் வீரபாண்டிய னிருக்கும் நாளில் ஒருநாள் திரிபுவனேசுரரையும் திரிபுவனேசு வரியையுந் தெரிசிக்கும்பொருட்டு நாம் அந்த க்ஷேத்திரத்திற்கு வந்தோம். (உஅ)

அப்போது அவ்வரசன் தன்புரோகிதருடனே நம்மை எதிர் கொண்டு உபசரித்து அழைத்துப்போய் விதிப்படி பூஜித்து, ஸ்தோ த்திர நமஸ்காரங்களுஞ் செய்து, அஞ்சலியஸ்தனாய் வணக்கத் துடனே "ஓ மகரிஷியே! தேவரீர் அடியேனுக்கு நல்வரவாயி னீர். உமது தெரிசனத்தினால நான் கிருதார்த்தனாய்ப் பரிசுத்த னானேன். இன்றே என்ஜென்மமும் என்குலமுஞ் சபலமாயின. இன்றே என்னேத்திரம் களிப்படைந்தன." என்று தோத்திரஞ் செய்ய; அப்போது அரசனைப் பார்த்து நாம் இந்தப்பிரகாரஞ் சாற்றிச் சொன்னோம். (உஎ)

"ஏ பாண்டியகுல உத்தமனான வீரபாண்டி மகா[illegible] நீ ஜென்மாந்தரத்திற்செய்த தவோபலத்தால் திரி[illegible]மிதம் மேத் ரென்கிற நாமமுடைய இந்த மகாலிங்க ரூபியா[illegible]கள்ளும் இவன் [illegible] சந்நிதானத்தை யடைந்தாய், அதனால் நீ[illegible] அந்தம பூமியிற் [illegible]கமில்லை: ஏனெனில், எக்ஷும் தானம [illegible]ந்தப் பிரதிய [illegible] செய்யாதவர்களுக்கு அடையக் [illegible]பரப்பிரம. (சக [illegible]ச் சகல சித்தியுங் கொடுப்பத[illegible] உபாயம்."

மான இந்தக்ஷேத்திரத்தை நீ வேட்டை நிமித்தத்தால் அடைந் தாய்; ஆதலால் நீயே கிருதார்த்தன். (௩௮)

ஏ இராசனே! உன்னுடைய மனதிலிருக்கின்ற, சிவபத்தி தைரிய சௌரியாதியை யறியவேணுமென்று பரமேசுவரரானவர் தமது மாயாசத்தியால் உனனுடைய இராசகட்கத்தை ஒளித்துப் பிராமணன் புலியின் வாயில் அகப்பட்டதாய்த் தோற்றுவித்து, அந்தப் புலிக்கும உனக்கும உத்தரப பிரதி யுத்தரஞ செய்வித்துப பின்பு உன்னுடைய உறுதியான பத்தியால் உனக்குப் பிரத்திட்சமாய்ப் பிரசாதஞ செய்து, திரும்ப அந்தக் கடகததை நீ அடையும்படி செய்து, உன்னுடைய பிரார்த்தனையால் இராசகடக பரமேஸ்வர ரெனகிற நாமத்தையும் அடைந்த இநத விர்த்தாநதமெல்லாம நாம ஞானதிருஷ்டியால் அறிநதனம்.

அன்றியும, நீ தேகததைத திரணம்போலே துச்சமாய் எண்ணின தைரியததால் மகததான கீரததியை யடைநதனே. (௩௯)

என்று இபபடி நாம கூற நமது வசனத்தைச சுதத சித்தனை வீரபாணடியன கேட்டு, மாயிா கூசசெறிநது, மிகுநத பக்தி யுடனே இரததிஞதிகளினுலே நனறுப பூசிதது, நம்மை நோக்கி இநத வசனஞ சொல்லததொடஙகினன. (௪0)

இப்படி ஸ்காந்தபுராணத்திற் க்ஷேத்திர கண்டத்திலுள்ள சமிவனமான்மியத்தின் ஐந்தாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆக அததியாயம (௫) சுலோகம (௧௪௭.)

ஆறுவது மதுப்பிரியருக்குப் பிரமா உபநிடதார்த்தம் உரைத்த அத்தியாயம்.

வீரபாண்டியன் சொல்லுகிறான்:— ஏ ஞான யோகிகளுக் குத்தமராயிருக்கின்ற பகவானுன அகத்தியமகாரிஷியே பரமேசுவர தாசனு யிருக்கின்ற அடியேனுக்குத் திரிபுவனே சுவரர் மகாலிங்கத்தினுடைய மகிமையைத் தாங்கள் சொல்லவேணடும். இநத மகாலிங்கத்திற்குத் திரிபு நாமமும, இநத அம்பிகைக்குத் திரிபுவ என்கின்ற நாமங்களும், இந்தத் தடா

கத்திற்கு மதுபுஷ்கரணி என்கின்ற நாமமுந் பாபுவிமோசனம் என்கின்ற நாமமும் இந்த ஸ்தலத்துக்குச் சாலிவாடி யென்கின்ற நாமமும எந்தக் காரணத்தாலுண்டாயின; இவையெல்லாம் விஸ்தாரமாய்ச் சொல்லவேணுமென்று இராசன் கேட்டனன். அதற்கு அகத்தியர் சொல்லிவநததை, நாம கூறுவாமெனறு சூதமுனிவர் நைமிசாரணி[illegible]கட்குக் கூறுவா ராகின்றார். (ங.)

இவ்விதஞ் சொன்ன அரசன் வசனத்தைச் சர்வக்ஞரான அகஸ்தியமகாமுனிவர் கேட்டு ஒரு முகூர்தத பரியநதஞ் சாம்பசிவனைத் தியானம்பணணி, அவவரசன கேடடதற்கெல்லாம் உத்தமமான கதையைச் சொல்லததொடஙகினார். "ஏ, இராசனே! யாதொரு கதையைக் கேடடமாத்திரததால பிரமகத்தியாதி மகா பாவஙகளைச் செய்தவரும அநதப பாவஙகளினீஙகி நறகதியடைவரோ? அபபடிபபடட ஒரு கதையைச சொலலுகிறேன, கேட்பாயாக. (ரு)

பூர்வம, இநதிரிய நிக்கிரகமுள்ளவரும் சகல செகத்காரணமான வஸ்துவை அறியவேணுமெனகின்ற இச்சையை யுடையவரும், மதுபபிரியரெனகினற நாமததையுடையவருமான ஒரு ரிஷியானவர், இநதச சராசரஙகள எநத வஸ்துவினினறு முணடாகி இலயத்தை யடைகினறனவோ? அநதக காரண வஸ்துவை அறிய விரும்பி உஷ்ண காலததிற் பஞசாக்கினி மததியிலுஞ சீதள காலத்தில் ஜலமததியிலும் இருநது, மகா கோரமான தபசை இச்சசிவன் க்ஷேத்திரத்தில மதுபுஷ்கரணி தீரத்தில் நியமமாகச செய்தனார்.

இப்படி மகா தபசைச செய்யுமபோது அதை விக்[illegible]துக்க பண்ணுகிறதற்காக இநதிரன முதலியதேவாகள் இடி மின்[illegible] யாம் யோடே கூடிய மகா வருஷஙகளையும பயஙகரமான துர்[illegible]வித்தைகளையும் அநத முனிவருககு நானகுபககத்திலும உண[illegible]ணார்கள். அவைகளால் அநதரிஷி அசைவறறவராய்ப பி[illegible]ச் சாட்மக் தவறாமல் வெகுகாலபரியநதம தபசுசெய்யுமபே[illegible] (கஎ)

இந்திராதிதேவாகள் இநத ரிஷியினுடைய தபசுககுப்[illegible]பிதம் மேத்தேவரிடத்திறபோய் அவரை நமஸ்காரமபணணி, '[illegible]களுற் [illegible] வனதேவதைகளுக்கெல்லாம நாயகராயிருககின்றவ[illegible] [illegible]பீடைகளெல்லாம நீக்குபவரே! மதுபபிரிய ரிஷி[illegible] அந்தம பூமியிறபலத்தாற் செகத்தெலலாம மகத்தான பய[illegible]ச் [illegible]நதப பிரததியின்றன. ஆதலால், அவருக்கு வேண்[illegible]யப்பிரடம, (சக) தருளவேண்டும" என்று பிரார்த்தித்[illegible]டபாயம்."

அதற்குப் பிரமதேவர் சொல்லுகிறார்:—"ஏ தேவர்களே! நீங்கள் பயப்படவேண்டாம், நிர்மல மனசான இந்த ரிஷியினுடைய அபிப்பிராயம நமக்குத் தெரியும், நீங்கள் உங்கள் உலகத்திற்குப் போகக் கடவீரென்று போக்கிவிட்டு, இந்த விர்த்தாந்தத்தை விஷ்ணுவுக்கும், உருத்திரருக்கும தெரிவித்து அவர்களிருவருடனே மதுபபிரியர் தபசுசெய்கின்றவனனிவனத்திற்குவந்து, மதுபபிரியரைப் பார்த்துச் சொல்லுகின்றார். (கச)

"ஏ மகாதவம் பொருந்திய மதுபபிரியரே! உமது தபவிசேடத்தால் நானேயன்றி விஷ்ணுமூர்த்தியும், உருத்திரமூர்த்தியும் சந்தோஷம அடைந்தனர். உமக்கு வரந்தர வேணடி இதோ வந்தனம். வேண்டிய வரத்தைக் கேளும" என்று சொன்ன பிரமதேவர் வசனத்தை ரிஷி கேட்டு, திரிமூர்த்திகளையுந் தரிசித்து வணங்கி, வேதங்களால் வெகுவாகத் துதித்து, அஞசலி செய்துகொண்டு சந்தோஷத்துடனே சொல்லுகின்றார். (கஎ)

" ஏ சுவாமிகாள்! நீஙகள என தபசாற் சநதோஷம அடைந்தீரேயாகில, நான செய்த தபசிறகுப பலமுளளபடி நான வேண்டிய வரததைக கொடுததருள வேணடும, அதேதென்னில, நான் சகல செகத்தின் காரணமான தெய்வததை அறியவேணுமெனறு இச்சிககினறேன், உஙகள மூவாகளுககுளளே செகத காரணர் யார" எனறு ரிஷி கேடக, பிரமா சொல்லுகிறார். "ஏ முனியே! நாஙகள் மூவருமபிரமன விஷ்ணு உருததிரரெனகினற நாமம் ...யவாகள, பிரமனாகிய யான சிருஷ்டியினும, விஷ்ணுவாகிய ...திதியினும, உருததிரனாகியவவா சஙகாரததினும கிரமமாய் ...தள் ஆகின்றோம், ஆதலால், நாஙகளமூவரும் செகத் ...என்று சொனனார். (உ0)

உபரிவசனததை ரிஷி கேடடு, "ஏ பிரமமாவே இநதிராதிகள் ... ககளுக்கு அதிகாரிகளானறபோல, நீஙகள் மூவருஞ் ...ளளவ...ாண்டு திதி லயஙகளுக்கு அதிகாரிகளென்று உமது வசயரே பேரிமதமம் அறிநதேன. இபபடி ஒவவொரு கிருத்தியத்தில் காரர்...பிருக்கிறாச, உஙகளை அறிநது எனககு என்ன பிரயோசதார விநத...ம்மூர்க... (உஉ)

போற்றி, சித்...லய... உஙகள் மூவருக்கும் அதிகாரத்தை போறறி. ...க ரும் ...ல்லுகினுடைய பயத்தாற் நினை...

தோறும் நியமப்படி கிரமைமத் சூரியன் தகிக்கின்றானோ? வாயுச் சலிக்கின்றானோ? அக்கினி சொலிக்கின்றானோ? தேவேந்திரன் மழை வருஷித்தல் முதலிய செய்கையைச் செய்கின்றானோ? மிருத்து சங்கரிக்கின்றானோ? யாதொரு வஸ்து செகச் சென்மாதி காரண மென்றும், யாதொரு வஸ்து பரபிரமமென்றும, உபநிடதங்கள் கோஷிக்கின்றனவோ? அத்தகைய பெருமைவாய்ந்த செகன்மூல காரணப் பிரமத்தையே நான் அறிய இச்சையுள்ளவனே யன்றி, உங்களை அறிய எனக்கு இச்சை இல்லை; என்று சொல்லினர். அந்த வசனத்தைத் திரிமூர்த்திகளுங் கேட்டு, நீரறிய இச்சித்த வஸ்து நாங்கள் அல்லவென்று சொல்லித் தமதம, லோகத்தை அடைந்தார்கள். (உச)

பின்பு, அந்த ரிஷியானவர் சமிவனத்தில் மகாவுக்கிரமான நியமத்துடனே மிகுந்த தீவரமான தபசைச் செய்தனர அவரு டைய தீவர தபாக்கினியானது செகதெல்லாம வியாபித்து தாப த்தை யுண்டாக்கும்போது, திருமபவும இநதிராதி தேவதைகள பிர்மாவைச சரணமாக அடைந்து "ஏ பிரமாவே! மதுபபிரியரிஷி யானவர் ஆகாரமினறி, உசுவாசநிசுவாச மினறி, வெகு தீவரமான தபசைச் செய்கிறார். அநதத தபாககினியானது செகததையெல் லாம் மிகவுந தகிககினறது" எனறு சொனனார்கள். (உஎ)

இந்த வசனத்தைப பிரமதேவர் கேட்டவுடனே அன்னவாக த்திலேறிககொண்டு சீக்கிரமாய் மதுபுட்காணி தீரத்திற்கு வந்து அந்த ரிஷியைப பார்த்து, "ஏ மதுபபிரியரே! சகலசெகத்தையுந் தகிக்குமபடியாகத் தீவர தபசு செய்ததுபோதும, உபநிடத்துக்க ளாற் போதிபபிக்கபபடும் யாதொரு பரபிரமததை நீர அறிய இச்சிக்கினறீர், அநத இசசை இபபோது நிறைவேறுமபடி யாம் ஒருபாயததைச சொல்லுகிறோம், அதேதென்னில் "பிரமவித்தை யதை ஒன்றே அநதப பதபிரமத்தை அறிகின்றதற்குச் சாட் சாது உபாயமாம். (கூஎ)

யாதொரு பரப்பிரமத்தை எக்ஞும் தானம இதமிதம மேத் தியமான பொசிப்பு தபசு முதலான நிட்காம கர்மங்களாற் சித்தசுத்தி பெற்றவர்களே பிரமவித்தையின் வழியாக அந்தம பூமியிற அஃதில்லாதவர்கள் அடையமாட்டார்கள். அநதச் சுதந்த பிரததிய பரிபூரண பரமாத்துவித பிரத்தியக பின்ன பரப்பிரமம். (சக) அதற்குப் பிரமவித்தையே முக்கியமான உபாயம்."

[illegible] சொல்லப்பட்ட பிரமதேவர் [illegible] பிரிய மகாரிஷி கேட்டு, மிகவுஞ் சந்தோஷத்துடனே [illegible] [illegible] பிரமதேவரைப் பூசித்து, "ஏ பிரமதேவரே! [illegible] தங்க பல்முன்னாளில் அந்தப் பரமசிவ சொரூபத்தை அறியும் படியான பிரமவித்தைதனைத் தாங்களே குருவாய் அடியேனுக்கு உபதேசம் பண்ணவேண்டும்" என்று சொன்னார். அந்த வசனத் தைப் பிர்மமா கேட்டு, லோகானுக்கிரக நிமித்தமாய் அந்த ரிஷிக்கு முன்னம் பஞ்சாட்சர மகாமந்திரத்தை உபதேசித்துப் பின்பு உபநிடதங்களுக்கு அர்த்தமான பரபிரமத்தை உண்மையாக உபதேசித்தார். (௯௫)

என்று இபபடிச் சொல்லி வரும் அநத அகஸ்திய மகா ரிஷி யின் வசனத்தைச் சைமினி மகா ரிஷி கேட்டு வணஙகி, "ஏ பக வானன அகஸததிய மகா ரிஷியே! பூர்வம பிர்மாவினல் மதுப் பிரிய ரிஷியினபொருட்டு உபதேசிக்கபபட்ட பரபிரம சொரூ பத்தைத் தாங்கள் எனக்குத் தெரிவிக்கவேண்டும" எனறு கேட் டனர். (௯௬)

"மதுப்பிரியருக்குப் பிர்மாசொன்ன பிரகாரமாய் அகஸ்திய மகாரிஷி சைமினிக்குச சொலலுகின்றார்." "ஏ மதுப்பிரியரே! யாதொரு வஸ்துவானது சிருட்டி ஆரமபசமயத்தில் தன்னுடைய மாயா சத்தியினல் முன்னம ஈஸ்வர ரூபமாகி ஆகாசாதி பூத பௌதிகப் பிரபஞசத்தைச் சிருட்டித்தும, பின்பு சிவரூபமாய் அந்தப் பௌதிக சரீரங்களிற் பிரவேசித்துக் கர்த்துரு போக் தாதி ரூபங்களாகத் தோற்றுகினறதோ? அநத வஸ்துவே பரப் பிரமம். அதுவே பரம சிவசொரூபமென் றறியக்கடவை. ()

பஞ்சகோச விலட்சணமாய், ச[illegible]த்திரைய வெதிரிக்தமாய், அவஸ்தாத்திரய சாக்ஷியாய், சசாதிய [illegible]சாதிய சுவகதபேத ரகி தமாய், தேச கால வஸ்து பரிச்சேத சூனியமாய் இருக்கின்ற சத் தியக்ஞானனந்த அகண்ட வஸ்துவே பரப்பிரமம்; அதுவே பரம [illegible]ய சொரூபமென் றறியக்கடவை. சச்சிதானந்த ரூபமாய் பிரத் காராபிருவர்ன் யாதொரு வஸ்துவானது தனது சந்நிதான [illegible] தார விருட்சுவாதி இந்திரியங்களை ரூபாதி விடயங்களிலே [illegible] போறறி, [illegible]மமாக ஏவுகின்றதோ? யாதொரு [illegible] போறறி. [illegible] நாமரூபமான செகத்தும் ஆகாசம்போல [illegible]

கபபட்டிருககிறதோ, அநத வஸ்துவே பரபபிரமம, அதுவே பரம சிவசொரூபமென றறியககடவை. (௩அ)

இபபடிப பரமசிவசொரூபம எலலாருககும ஆத்மாவாய் எங்கும பூரணமாயிருநதால எலலாரும பரமசிவ சொரூபததை ஏன அறியவிலலை யெனனில, சுயமபுவான அநதப பரமசிவன சிருட்டியாதியில மனமுதலான இநதிரியஙகளைப பகிர்முகமாகச சிருட்டித்தபடியால, அநத இநதிரியவசததராகி,பகிர்முகமான சீவாகளொவவொருவருஞ சாவாநதரா யிருககினற பிரததிய கபின்னமானு பரமசிவததை யறியவிலலை. ஆனால், அநதப பரமசிவ சொரூபமானது ஒருவரும ஒருகாலததும அறியத தககதனறோ என்னில, எபபோது எநதப புருடன தானே செனம புணணிய புஞச பரிபாகததாற சிதத சுததி உணடாய விஷய விரகதனாகி அதி தீவரமான மோடச விசசையுளளவனாய அநதப பகிர்முகமான மனது முதலிய இநதிரிய பரவசனாகாமல நதியில எதிரதது நீஞசுகினறவனபோல மகா தீரனாகி, அநதர்முக மாகிறானோ, அபபோதவன சாவாநதரமான பிரததியகபினன பரமசிவததைக கரதலாமலகம போல யாதொரு பிரதிபநதமின்றியே அறிவன (௩௯)

இபபடி அறிநதோாகள அனுபவம ஏதெனனில், சிருடடி காததாவாயும, சிருடடிககபபடட செகததாயும, பாலன காததாவாயும, பாலிககபபடட செகததாயும, சஙகார காததாவாயும, சஙகரிககபபடட செகததாயும, மறறெவவிதத தோறறமாய் யிருககினற சீவேசுவர செகததஙகளினததும, அகணட சச்சிதானநத பரிபூரண பரமாததுவிதமான பரமசிவ சொரூப மெனறு தோனறப பெறுவதேயாம. (௪௦)

இநதப பரமசிவ சொரூபததை முமுடசு அறியும வகை எவவிதமெனனில், ஆதமாவை நாயகனாக வுடையதாயும, புததியைச சாரதியா யுடையதாயும, மனதாகிய கடிவாளம பூட்டிய இநதிரியஙகளைப பரிகளாகவுடையதாயுமிருககினற இச்சரீரமான இரதமானது, இவவிநதிரியப பரிகளால வெகுவித விஷயமாகிய வனபூமியிற சஞசரிககினறபடியால, முமுடசுவானவன ஞானசாததிர செனனிய விவேக புததியாகிய சாரதியால அவவிஷய வனபூமியிற செலலாநினற இநதிரியக கொடிய பரிகளை ஆதம பூமியிற றிருபபி நிரநதரம ஆதமநிஷ்டையை அடைவதே அநதப பிரததியகபினன பரமசிவ சொரூபத்தை அறியும வகையாம. (௪௧

அந்தப பரமசிவததின சொரூபமாவது எதெனில், சுயம்பிர காச சித்துருபமே அதன சொரூபம் எது அவவிடததில எவ்வித மாயிருககின்றதென்னின, எல்லாப பூதஙகளிடததிலும் எலலா வறறிறகும ஆநதரமான ஆதமாவாயிருககின்றது. இபபடியிருந தால் அது எலலோருககும ஏன தோனறவிலலை யெனனில், சூட் சுமமாய்ப பஞசகோசஙகளால மறைககபபட்டிருததலாறறோறற வில்லை ஆனால அது பரிசசின்னமோ வெனில, ஆகாசம் போல எஙகும வியாபியானதால பரிசசின்னமல்ல. இசசொரூபந திரி மூர்ததிகளுககுள ஒன்றோவெனனில், சரவ கருமஙகளுககும பலத் தைதக கொடுபபதாயும, சரவபூத அதிஷ்டானமாயும சரவசாட்சி சித்துருபமாயும அததுவிதமாயும இருககின்றது. பரபபிரமமான தால மும்மூர்ததிகளுககுள ஒன்றன்று. பின்னையோவெனில,அவி ததை மாயையென்கின்ற இருவித உபாதியுமன்றித தத துவம் பத இலககியார்ததமாய்க கேவலமாய் நிரகுணமாய நித்த சுதத புத்தமா யிருககின்ற அகணட சிதாகாசமே பரமசிவ சொரூபமா கும. (சஉ)

இவவிதமான பரமசிவ சொரூபததை அறிநதோருககுப பிரயோசனம ஏதெனில, யாதொரு அதிகாரி அகணட பரம சிவ சொரூபமே நானென்று யாதொரு பிரதிபநதம அன்றியில் அப ரோட்சமாக அறிகிறானோ, அவனுககுப போக்தா போககியம போகமென்கின்ற இவை முதலிய திரிபுடி யிலலாததினாலும, சகல மும் அகணட பரசிவமான தன சொரூபமென்று தோற்றுவ தாலும, சகல சரீர தாபமு நீஙகி நிரதிசயானநதம அடைவதே பிரயோசனம. அன்றியும பிரததிய கபின்னமான அபபரமசிவத் தைச சாடசாதகாரமாய அறிநதால, ஆதமாவுககும அகஙகாரதது க்கும இருநத அன்னியோன்னியாததியாசமாகிய இருதயக கிர நதி நீஙகுவதும் வேதாரததம துவிதமோ? அததுவிதமோ? அதது விதமானாலும அது அனுபவததுககு வருமோ? வாராதோ? என் கின்ற இவை முதலான சகல சநதேகஙகள நீஙகுவதும், சஞ்சி தம பிராராததம ஆகாமியமென்கிற கருமததிரயம நீஙகுவதும பிர யோசனமாகும. (சச)

பிரத்தியட்சமாய் நானாவித நாமரூபமாகத தோற்றிய துவித ப்பிரபஞ்சமெல்லாம அகணட சச்சிதானநத பரிபூரண பரமாதது விதமான பரமசிவ சொரூபமாவது எவவிதமெனில், உபாதான

காரணமாகின்ற ஒரு மண்ணே நானாவிதமான கட கலசாதி காரிய மாகிறதுபோலவும், அதிட்டானமான ஒரிரச்சுவே சர்ப்பதண்டமாலை முதலிய ஆரோபமாய் விவர்த்திக்கின்றதுபோலவும், சர்வோபாதான காரணமாயுஞ் சர்வாதிட்டானமாயு மிருக்கின்ற ஒருபரமசிவமே சீர நர திரியக்காதி ரூபமான நானாவித நாமரூப செகத்தாகத் தோன்றுகின்றபடியால், விசாரிக்குமிடத்தில் கட கலசாதி காரியமானது காரணமான மண்ணாகின்றதுபோலவும், சர்ப்பமுதலிய வாரோபம் அதிட்டான இரச்சுவாகின்றதுபோலவும், சீவேசுவர செகத்தாய்த் தோற்றிய நானாவித நாமரூபசெகத்தும அகண்ட பரிபூரண சச்சிதானந்த பரமாத்துவித பரமசிவ சொரூபமேயாகும். (சரு)

இப்படிப் பரமார்த்தத்திற் சகல செகத்தும் அகண்ட சிதாகாசமான அத்வைத பரமசிவ சொரூபமா யிருந்தபோதிலும், இவவுண்மை அறியாதோருக்கு (அந்தகருக்குப் பகலிற் சூரியோதயத்தால் பிரகாசம பொருந்திய செகத்து அப்பிரகாசமாய்த் தோற்றுவதுபோல) அகண்ட பரமாத்துவிதமான பரமசிவ சொரூபமே சீவேசுர செகத்தான துவைதமபோலத் தோன்றும். (சசா)

இப்படி அவிவேக திருஷ்டியிற சொரூபமே நானாவித சரீராதிகளாய்த் தோற்றினபோதிலும விவேகியானவன அநித்தமான சரீரமுதலிய நானாவித உபாதிகளை நேதி நேதி என்கின்றவாக்கால் அபவாதித்து, மிஞ்சிய அகண்ட பரிபூரண பரமசிவமே தானென்று அபரோட்சமா யறிந்தாற சகல சோகமுநீங்கி, அச சொரூபமாகவே மிஞ்சுவன. (சஎ)

அப் பரமசிவம் சாவ பூரணமானதால அஞ்ஞானத்துடனும் அதன காரியத்துடனுஞ் சம்பந்தப்படுமோ எனில், சொரூபம ஆகாசம்போல நிரவயவமாய் நிர்க்குணமாய் நிட்கிரியமாய் நிருவிகாரமாய் நிருமலமாய் நிரசசங்கமா யிருக்கின்றபடியால், அஞ்ஞானத்துடனும அஞ்ஞான காரியத்துடனும் கூடினபோதிலும் அவைகளுடன சமபந்தப்படவில்லை. (சஅ)

அந்தப் பரமசிவசொரூபம எப்படிச் சாவபரிபூரணமெனில், விடயங்களினும் இந்திரியங்கள வியாபகம், அவைகளினும மனது வியாபகம், அதனினும புத்திவியாபகம, அதனினும விசேட வகங்காரம வியாபகம், அதனினும சாமானிய அகங்காரம வியாபகம்,

அதனினும அவ்வியத்தமெனகின்ற அஞ்ஞானம வியாபகம், அதனி னும் பரமசிவசொரூபம் வியாபகம. அபபரமசிவ சொரூபததுக்கு மேல வியாபகம யாதொன்று மில்லை ஆனதால சொரூபஞ சாவ பரிபூரணமாகும. (௫௦)

இவவிதமாகிய பரமசிவ சொரூபததைகத தனவடிவாக அறி யாமல் வேறுயறிகினறவனுககு ஒருகாலததுஞ சோக மோக சம் ஸார பயம் நீஙகத தககதலலை. அவவகணட பரசிவ சொருபமே யெல்லாம், அதுவே நானெனறறிநதவனுககுச சோகமுமிலலை, மோகமுமில்லை, யாதொரு சமசார பயமுமிலலை. (௫௧)

ஏ மதுப்பிரியரே! இபபடிப பிரமவிததையைச் சாதன சது ஷ்டய சமபனனனான அதிகாரியானவன முனனமே சறகுருமுக மாகச சிரவணம பணணி நனறுயறிநதுகொணடு, பினபு சுருதிக கனுகூலமான யுததியால நிரநதரம மனனம பணணிப பினபு சிர வண மனனஙகளால நிசசயித்தபடி அகணட பரிபூரண சசசிதான நத பரமசிவசொரூபமே நான, நானே அசசொரூபமெனறு தயில தாரைபோல இடைவிடாமல செய்யபபடட அநதரஙக சாதன மான நிதித்தியாசனம பணணினால், அநதபபரமசிவசொரூபததை அஞஞான சமசய விபரீதம ஒனறும இனறியே கரதலாமலகம் போல அபரோடசமாயறியலாம. (௫௨)

இவவிதமான நிர்க்குண பர சிவ சொரூப ஞானததிறகுச சகுண பரமசிவோபாசனையுஞ சாதனமாதலால, நிரகுண பரசிவ ஞானம வரும வரையில் முமுடசுவானவன பததியுடனே விபூதி உருததிராககந தரிததுககொணடு பஞசாடசர செப பாரயண, சகுண பரமசிவனுடைய பூசனை ஸ்தோததிர தியான முதலான உபாசனையுஞ செயயவேணடுமெனறு இபபடிப பிரமதேவரான வா மதுப பிரியருககுப பிரம விததையை உபதேசிததுச சகல தேவராலுந துதிககபபடடவராயத தமமுடைய சததியலோக ததை அடைநதனர. (௫௩)

பினபு அநதரிஷியானவர பிரமதேவர உபதேசித்தபடி விபூதி உருத்திராககஙகளைத் தரிததுககொணடு தினநதோறும ஆதரவு டனே சாவசெகததுஞ சசசிதானநத பரிபூரணபரமசிவம, அப் பரமசிவமே நானென்று நிரநதர மனன நிதிததியாசனஞ செய்து கொணடிருககும்போது சாவகஞராயச சாவசத்திமானுமச சசசி

தானந்த பரிபூரணராய்ப பக்த சனப் பிரியராய்ப பரம தயாளுவா யிருக்கின்ற பகவானுன ஸ்ரீ பரம சிவனுனவா கோடி சூரியப பிர காசம போன்ற காந்தியை யுடைத்தாயும, சித்த வித்தியாதரா முதலான சகலதேவதைகளாற சூழபபட்டதாயும, பஞ்சாட்சர வடிவமாயும, நானகுவேதஙகளையும் நானகு சிகரஙகளாயுடையதா யும, பிரணவதஙதை நடுசசிகரமாயுடையதாயும்,மற்றுஞ்சகல இலட் சணஙக ளுடையதாயு மிருககினற நிருமலமான திவவிய விமான தது லெழுநதருளி, மகா கைலாசததிலநினறும பூமியிலிருககினற சமீவன க்ஷேததிரததில மதுபபிரியா முனனே காருணணியசித்த ராயப பிரததியடசமாயினுா (ருஎ)

பினபு அநதரிஷியானவா சச்சிதானந்த பரிபூரணராயச சா வாதமக சொரூபராயச சகலசெகனனுயகராயச சநதிரசூடராய்த திரிநேததிரராயக காளகணடராயச சதுாபபுசராயப பாாவதிசமேத ராய்ப பிரமவிஷ்ணு உருததிராதிகளால உபாசிககபபட்டவராயப பத்தாகளுடைய சகல துககமும போக்கபபட்டவரா யிருககினற பரபபிரமமான பரமசிவனை அநத விமானததிற பிரததியடசமாய ககணடு, மிகுநத பததியுடனே அனநத நமஸ்காரம பணணிப பர வசராயத தோததிரஞ்செய்யத தொடஙகினுா (ருகூ)

இப்படி ஸ்காந்தபுராணத்தில் க்ஷேத்திரகண்டத்திலுள்ள
சமீவனமான்மியத்தில் ஆறவது அத்தியாயம் முற்றிற்று
ஆக அத்தியாயம கூ-ககுச சுலோகம உ0கூ

ஏழாவது மதுபபிரியர் பரமசிவனைத் துதிக்கும் அத்தியாயம்

மதுபபிரியமகாரிஷி சிவபெருமானைநோககிப பிரகஞான கன சொரூபராயிருககினறவரே அனுககிரகஞ்செய்யும்! தேசோமயரா யிருககினறவரே அனுககிரகஞ் செய்யும! சாவ சாட்சியா யிருக கினறவரே அனுககிரகஞ்செய்யும! சகலததுககு மேலாகினறவரே அனுககிரகஞ் செய்யும! சாவமூாததியா யிருககினறவரே அனுக கிரகஞ்செய்யும! சாவோபாதியும நீஙகிய நிாககுண ரூபராயிருக கினறவரே அனுககிரகஞ்செய்யும! (க)

சரணமா யடைநதாருடைய துனபமெல்லா நீக்குவிககினற வரே அனுககிரகஞ்செய்யும! திரிபுரசஙகாரஞ் செய்தவரே அனு

க்கிரகஞ்செய்யும்! பிரணவப் பொருளாகின்றவரே அனுக்கிரகஞ்செய்யும்! வேதங்களாற் றுதிக்கப்பட்டவரே அனுக்கிரகஞ்செய்யும்! அனுக்கிரகஞ்செய்யும்!! (உ)

யாதொருவஸ்துவினின்றுஞ் சிருட்டியாதியிற் சகலசெகத்து முண்டாகிப் பிரளயகாலத்தில் அந்தச் செகத்து யாதோர்வஸ்துவினிடத்தில் இலயிக்கின்றதோ, அப்படிப்பட்ட சருவேசுபாதான வஸ்துவான உமக்கு நமஸ்காரம்! (௩)

பிருதிவி அப்பு தேயு வாயு ஆகாசமென்கின்ற பஞ்சபூதமும் யாதொருவஸ்துவின் வடிவோ, அப்படிப்பட்ட சாவகாரிய ரூபமான உமக்கு நமஸ்காரம்! (௪)

சரஸ்வதி சமேதரான பிரமாவா யிருந்துகொண்டு ஆகாசாதிப பிரபஞ்சத்தைச் சிருட்டியாநின்ற உமக்கு நமஸ்காரம்! (௫)

இலக்குமி சமேதரான விஷ்ணுவா யிருந்துகொண்டு அந்தச் செகத்தையெல்லாம் இரட்சியாநின்ற உமக்கு நமஸ்காரம்! (௬)

கௌரி சமேதரான உருத்திரரா யிருந்துகொண்டு அந்தச் செகத்தையெல்லாம் பிரளயகாலத்திற் சங்கரியாநின்ற உமக்கு நமஸ்காரம்! (எ)

மகாபிரளயத்தில் மகாகாலருத்திரரா யிருந்துகொண்டு தேவதைகள் முதலான சகல செகத்தையும் பட்சித்து மகாதாண்டவம் புரிகின்ற உமக்கு நமஸ்காரம்! (அ)

துவாத சாதித்தர்கள் ஏகாதச ருத்திரர்கள் அஷ்ட வசுக்கள் சத்தமருத்துக்கள் அக்கினி சித்தர் சாத்தியர் பிதிர்க்கள் இவர் முதலான தேவர் நர திரியக்காதியான சகலசெகத்தும் யாதொருவஸ்துவின் வடிவோ, அப்படிப்பட்ட சர்வான்மாவான உமக்கு நமஸ்காரம்! (௯)

தேவரீருக்குப் பிரமவிஷ்ணு உருத்திராதிநாமங்களும் அதற்குரிய ரூபங்களும் விவகாரத்திற் கற்பிதங்களே, பரமார்த்தத்தில் ஒருநாமமும் ஒருருவமுமில்லையே; அப்படிப்பட்ட அகண்டசின்மாத்திரமான உமக்கு நமஸ்காரம்! (௧0)

சர்வாதிஷ்டானமான யாதொரு வஸ்துவின் சத்தினாலே அசத்தான செகத்தெல்லாஞ் சத்துப்போலிருக்கின்றதோ, யாதொருவஸ்துவின் சித்துத்தன்மையினாலே செடமான செகத்தெல்லாஞ் சித்துப்போல் விளங்குகின்றதோ யாதொரு வஸ்துவின் ஆனந்த

த்தாற் றுக்க ரூபமான செகத்தெல்லாம் ஆனந்தம்போலத் தோற்றுகின்றதோ, அப்படிப்பட்ட அகண்ட சச்சிதானந்த ரூபரான உமக்கு நமஸ்காரம்! (கக)

நிஷ்களரே போற்றி! நிஷ்கிரியரே போற்றி! நிருவிகாரரே போற்றி! நிரஞ்சனரே போற்றி! நிராகாரரே போற்றி! நிரதிசயானந்தரே போற்றி! நிஸ்சங்கரே போற்றி! நிஷ்பிரபஞ்சரே போற்றி! சந்திரசேகரரே போற்றி! கங்காதரரே போற்றி! திரிநேத்திரரே போற்றி! காளகண்டரே போற்றி! சதுர்ப்புயரே போற்றி! பினாகபாணியே போற்றி! தேவதேவரே போற்றி! மகாதேவரே போற்றி! பசுபதியே போற்றி! பக்தர் அபீஷ்டத்தைக் கொடுக்கின்றவரே போற்றி! (கஉ)

என்றிப்படி மதுப்பிரிய மகாரிஷியானவர் மிகுந்த பக்தியுடனே கேவல சின்மாத்திரமாயிருக்கின்ற மகாதேவரை வெகுவிதமாய் ஸ்துதித்துச் சரீரமெல்லாம் தூளிபடியும்படி அட்டாங்கமாக அநேக நமஸ்காரஞ்செய்தும், ஆனந்தபாஷ்பத்தினாலே நனைக்கப்பட்ட அங்கத்தை யுடையவராய் அஞ்சலிசெய்துகொண்டு பகவானுடைய சாம்பமூர்த்தியை நோக்கிப் பிரார்த்திக்கிறார். (கங)

ஏ மகேஸ்வரரே! ஏ மகாப்பிரபுவே! ஏ சகலதேவாதிபதியே! பிரமாதிகளால் வணங்கப்பட்ட சரணாரவிந்தமுடையவரே! சந்திர சூரிய அக்கினியாகிய திரிநேத்திரமுடையவரே! பக்தர்களுடைய துக்கத்தையெல்லாம் போக்கின்றவரே! திவ்விய மங்கள மூர்த்தியாயிருக்கின்ற மகாதேவரே! அடியேன் தேவரீரது சரணாரவிந்தத்தைத் தானே எப்போதுஞ் சரணமா யடைந்திருக்கின்றேனாகையால், தேவர் அடிமையான என்னிடத்தில் மிகுந்த கிருபை செய்தருளவேண்டும். (கச)

சத்திய ஞானானந்த பரிபூரணமாய் வாக்கு மனசுக்கெட்டாதவராயிருக்கின்ற தேவரீர் கருணையாற் பக்தானுக்கிரக நிமித்தமாய்த் தெரிசன மாத்திரத்தால் மோட்சத்தைக் கொடுக்கும்படியே அங்கீகரித்த திவ்விய மங்களமூர்த்தியை அடியேன் தெரிசித்ததால் கிருதார்த்தனாயினேன் கிருதார்த்தனாயினேன், பரிசுத்தனாயினேன் பரிசுத்தனாயினேன், தன்னியனாயினேன் தன்னியனாயினேன். அடையவேண்டிய பூரணானந்தத்தையும் அடைந்தேன் அடைந்தேன். (கரு)

ஏ சாமப்புமூர்த்தியான பரமசிவமே! இந்த வனனிவன க்ஷேத்திரத்தில் முன்னு சொல்லிய சகல இலட்சணமும் பொருந்திய பஞ்சாட்சர மயமான இந்த விமானத்திற் றேவரீர் மகாலிங்க சொரூபமாய் அம்பிகை யுடனே எல்லோருக்கும் எப்போதும் எல்லா அபீஷ்டமுங் கொடுக்கும்பொருட்டு நிரந்தரம் வசித்தருள வேண்டும். அன்றியும், மதுப பிரியனென்கிற நான் இந்த க்ஷேத்திரத்தி லிருக்கின்ற இந்த நதி தீரத்தில் இந்தப் புட்கரணியின் கரை யிற் றபசு செய்து, தேவரீரது அனுக்கிரகத்தால் வேண்டிய சித்தியை அடைந்தபடியால், என்னுடைய நாமத்தை முன்னிட்டு இந்த நதிக்கு மதுநதி என்றும், இந்த புட்கரணிக்கு மதுபுஷ்கரணி என்றும் நாமங்கள் செகத்திற் பிரசித்தமாய் விளங்கவேண்டும். இந்த மது நதியிலும் மதுபுட்கரணி தீர்த்தத்திலும் மிகுந்த சிரத்தையுடனே ஒருகாலாகிலும் எவர்களேனும் ஸ்நானம் பண்ணித் தேவரீரைத் தரிசித்தால் அவர்கள் இகத்திற் சகலபோகத்தையும் புசித்து அந்தத்தில் உமமுடைய பதத்தையும் அடையவேண்டும். திரிபுவனேசுவரராயிருக்கின்ற தேவரீர் எனக்கு இந்த க்ஷேத்திரத்திற் பிரத்தியட்சமாய் விளங்கி அனுக்கிரகஞ் செய்ததாற் பத்தானுக்கிரக நிமித்தம் இந்த வனனிவன க்ஷேத்திரத்தில் மகாலிங்க ரூபராயிருக்கின்ற உமக்குத் திரிபுவனேசுவரரென்கிற நாமமும், அம்பிகைக்குத் திரிபுவனேசுவரி என்கின்ற நாமமும் திரிலோகத்திலும் பிரசித்தமாய் விளங்கவேண்டும்" என்று பிரார்த்தித்தார். அந்தப்படியே பரமசிவனும் அனுக்கிரகஞ் செய்தார் (௨௧)

அன்றுமுதற் சர்வாத்மாவாயிருக்கின்ற பரமசிவன் தன்னை வணங்கிய அன்பர்களுடைய துன்பமெல்லாந் தீர்த்து, அவர்களுக்குவேண்டிய அபீஷ்டங்களைக் கொடுக்கிறதற்காக அந்த க்ஷேத்திரத்தில் மதுபுட்கரணிதீரத்தில் மகாலிங்க ரூபமாய்த் திரிபுவனேசுவரியுடனே வசிக்கிறார். அந்த மகாலிங்கத்தை ஒருகால் தெரிசனம்பண்ணினமாத்திரத்தால் மோட்சசாம்பிராச்சியஞ் சித்திக்கும்.

பின்பு அந்த மதுபபிரியருஞ் சீவன் முத்தராய், அந்த க்ஷேத்திரத்திற்றானே வெகுரிஷிகளுடனே பிதிரக்களுக்குத் தர்ப்பணம் பண்ணிச் சர்வாங்கத்திலும் அன்புடனே நிர்மலமான விபூதிகொண்டு உத்தூளனம்பண்ணித் திரிபுண்டரந் தரித்துக்கொண்டு கண்டம் சிரம் கரம் முதலான ஸ்தானங்களில் உருத்திராக்கந்தரித்துக் கொண்டு மகாலிங்க ரூபியான திரிபுவனேசுவரரைச் சோடச உப

சாரத்தாற் பூசித்துப் பஞ்சாக்கரஞ் செபித்துக்கொண்டு இவ்வித மாயச் சொரூப நிட்டாபரராக வெகு காலங்கழித்த பின்னர் யாவராலும் அடைகிறதற்கு அருமையான விதேகமுத்தியை அடைந்தார். (உ௰)

பரமசிவப் பிரசாத ஏதுவான இந்த அத்தியாயத்தைப் படிக்கின்றவர், படிப்பிக்கின்றவர், கேட்கின்றவர், கேட்பிக்கின்றவர், எழுதுகின்றவர் எல்லோரும் இகத்திற் சகல பாக்கியங் கீர்த்தி முதலானவைகளையு மடைந்து, அந்தத்தில் மோட்சத்தையும் அடைவார்கள். (உக)

இப்படி ஸ்காந்தபுராணத்தில் க்ஷேத்திரகண்டத்திலுள்ள
சமிவனமான்மியத்தின்
ஏழாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று
ஆக அத்தியாயம் எ-க்குச் சுலோகம் உ௯உ.

எட்டாவது சுவேத மகாராசாவின் சரித்திர முரைக்கும் அத்தியாயம்.

அகஸ்தியர் சொல்லுகின்றார் — ஏ சைமினியே! பூர்வகாலத்தில் சுவேத மகா இராசாவின் புத்திரனாகிய சுவேதனென்கின்ற மகாராசனானவன் சிலகாலம் இராசசியத்தை மனுநீதிப் பிரகாரம் பரிபாலனம் பண்ணிக்கொண்டிருந்தான். பின்பு மகாபுத்திமானான அந்தச் சுவேத மகா ராசனானவன் சோதிடத்தினாற் றன்னுடைய ஆயுசு சொற்பமாய் எஞ்சியிருக்கிறதென்று விசாரித்தறிந்துகொண்டு, தன் இராசசியத்தைத் தன்புத்திரனிடத்தில் ஒப்புவித்துவிட்டு மேன்மை யுடைய தண்டகாரணிய வனத்தை அடைந்தான். (உ)

பின்பு அவ்விடத்தில் மகத்தான தபசைச்செய்ததனால் பிரமலோகத்தை அடைந்தான் அந்தப் பிரமலோகத்தில் அவ்வரசன் பசியினால் மெத்தவும் வாதிக்கப்பட்டவனாய்ப் பிரமதேவரை நோக்கிச் சொல்லுகின்றான். "ஏ தேவதேவராயிருக்கின்ற பிரமதேவரே! இதென்ன ஆச்சரியம்! ஏ சுவாமீ! மகத்தான தபோபலத்தால் துர்லபமான பிரமலோகத்தையடைந்தேன், அப்படி அடை

நதும் எனக்கு எபபோதும பசியினல் வருததமுண்டாகிக்கொண்டிருக்கிறது; ஆதலால், நான என்ன செய்வேன. (௬)

என்று சொன்ன அவ்வரசன வசனத்தைப பிரமதேவர் கேட்டு, "ஏ இராசனே! பூமியில் விதையாதது முளையாதன்றோ? நீ பூர்வம் பூலோகத்தில் இராசரீகம பண்ணும்போது பிராம்மணாகளுக்கு அன்னதானம அல்பமாகினும பணணவிலலை, தபோவனத்தினும உனனுடைய தேகமாத்திரததை இரட்சித்துககொண்டிருநதாயே யன்றிப பிராமணாகளுக்கு ஒன்றுங்கொடுககவிலலை. மகத்தானதபசால் என லோகததை யடைநதும் காமபூமியில் அன்னதானஞ் செய்யாததினலே இபபோது இங்குப பசியினல் வருநதிப படுகின்ருய். (௮)

ஆதலால பூர்வம் நீ எநதவனததில உனனுடைய தேகததை விட்டாயோ, அநத வனததில அநதப பிரேத தேகம இருககின்றது. உனனுடைய பசி தீருமபொருட்டு அநதப பிரேத தேகததைப பட்சிப்பாய்" என்று பிரமதேவா சொல்லியதைக கேட்டுப பின்பு அவவரசன வெகு துககததுடனே விமானததிலேறிககொண்டு கிரீடாதிகளால அலஙகரிககபபட்டவனும அபஸர மாதாகளினல் வீசபபட்ட வெணசாமரையை யுடையவனுமாய்ப பூமியில அநதப பிரேத தேக மிருககினற வனததி லிறங்கி, அதைப பட்சிததுமறுபடியும விமானததி லேறிககொண்டு பிரம லோகம போய்ச சேரநதான. (௧௨)

இபபடித தினநதோறும் அசுததமான அநதபபிரேத தேகததைப பட்சிததுககொண்டு, வநதபோதினும அநதத தேகம நாசமடையாமல்மீண்டுமமீண்டும விர்த்தி யடைநதுகொணடிருநதது.

இபபடி இருககும்போது ஒரு காலததில் அநதத் தணடகாரணியததி லிருககினற தணடகாசுரன பிருகுமகா ரிஷியின் புத்திரியான பூபபடையாக் கனனிகையை அடமாய் அங்கீகரித்த தோஷத்தால் அநத வனமானது மிருக பட்சி முதலியன சஞ்சரியாத பாலை வனமாய்விட்டது. பினபு அநத வனததிற்கு அகஸ்தியனென்ற யானபோய அதை முனபோலப பட்சி மிருகாதிகளோடே கூடியதாகச்செய்து அவ்விடததில் வசிக்கும்போது ஒரு நாள் அவ்விடத்தில் அந்தத தேவரூபமான சுவேதமகாராசாவானவன் சகல அலஙகாரசம்பனனனய்த் தன்பிரேத தேகததை விமானத்திலிருநது இறஙகிப பட்சிததான. (௧௩)

அதை நான் கண்டு இது என்னவென்று இராசனைக் கேட்க, அந்தத் தேவரூபமான இராசன் துக்கத்துடனே எனனைப்பார்த்து, "ஏ மகாரிஷியே! நான் பூர்வஞ்செய்த தபோபலத்தால் தேவத்துவத்தையுஞ் சத்தியலோகத்தையும் அடைந்தேன். அப்படி அடைந்தபோதிலும் பூர்வம் பிராமணர்களுக்கு நான் அன்னதானம் பண்ணாத தோஷத்தால் மகத்தான பசியினால் துன்பப்பட்டுப் பிரமாவின் வாக்கியத்தினால் தினந்தோறும் விருத்தியடையாநின்ற இந்தப் பிரேத தேகத்தைப் பட்சித்துக்கொண்டு வருகின்றேன். அப்படிப் பட்சிக்கிற என்னிடத்தில் தேவரீர் தயவு பண்ண வேண்டும்" என்றடிக்கடி பிரார்த்தித்துத் தன் கண்டத்திலிருந்த ஒரு முத்து மாலையை எடுத்துக்கொடுத்தான். (௨0)

நான் அடையவேண்டியதை யடைந்துகிருதகிருத்தியனாயிருந்தபோதினுந் தயையினாலே அதைவாங்கிக்கொண்டேன்; வாங்கினவுடனே அவனுடைய பிரேதகேகம் நசித்துப்போய்விட்டது. அவனும் அமுதபானம் பண்ணினவனைப்போலப் பசியகலப் பெற்று மிகுந்த திருப்தியை யடைந்து, வெகு சந்தோஷத்துடனே என்னை வணங்கித் துதித்து, அஞ்சலிசெய்துகொண்டு, "கைம்மாறன்றிக் கருணைசெய்யாநின்ற அகஸ்தியமகாரிஷியே! தங்களுக்கு அனந்த நமஸ்காரஞ்செய்கின்றேன்" என்று இப்படிவெகுவிதமாய் என்னைப் பிரார்த்தித்துக்கொண்டு மறுபடியுஞ் சொல்லுகிறான். ()

"ஆ! ஆ! அன்னதானமே எவைக்கும் மேலான தானம், தானமே தபசுக்கெல்லாம் உத்தமதபசு; தானமே மகத்தான எக்கியம், தானமே மகத்தான கீர்த்தி; ஏனெனில் தானத்தினாலன்றோ மகா பாவத்தால வெகுநாளாயப் புசித்து வந்த இந்தப் பிரேத பக்ஷணம் நீங்கிற்று?" என்று இவ்விதமாயத் தானத்தைத் தானே சிலாகித்து அச்சுவேதமகாராசாவானவன் விமானத்திலேறிக்கொண்டு சத்திய லோகத்தை அடைந்தான். (௨௫)

இப்படி ஸ்காந்தபுராணத்தில் க்ஷேத்திரகண்டத்திலுள்ள

சமீவன்மான்மியத்தின் எட்டாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று

ஆக அத்தியாயம் ௮-க்குச் சுலோகம் ௨௫.

ஒன்பதாவது அன்னதானமகிமை யுரைக்கும் அத்தியாயம்.

அகஸ்தியர் சொல்லுகின்றார்.—ஜைமினியே! பின்பு அந்த தண்டகாரணியத்தைவிட்டு நான் என் ஆசிரமத்தை அடைந்தேன்; பின்பு அந்தச் சுவேதமகாராசாவினுடைய புத்திரனாகிய சுவேதனென்கின்ற மகாராசாவானவன் என்னைத் தரிசிக்கிறதற்காக எனது ஆசிரமம் வந்துசேர்ந்தான் அப்போதவன் பிதாவினுடைய விருத்தாந்தம் யாவையும் நான் சொல்லக் கேட்டதன்றி துக்கத்தையும் சந்தோஷத்தையும் அடைந்தான். பின்பு அந்தச் சுவேதனானவன் அன்னதானம் பண்ணவேண்டுமென்று மிகுந்த இச்சையுடனே "ஏ பகவானான அகஸ்திய மகாரிஷியே! அன்னதானஞ் செய்வதற்கு உத்தமமான க்ஷேத்திரம் எதுவென்று என்னைக் கேட்டான். (௲)

பின்பு ஒரு முகூர்த்த பரியந்தம் நானுவிதமாக ஆலோசித்துப் பார்த்து, க்ஷேத்திரங்களுக்கெல்லாம் உத்தம க்ஷேத்திரமாயும், மதுபுஷ்கரணி தீர்த்தத்தோடே கூடியதாயு மிருக்கின்ற சமீவன க்ஷேத்திரமே உத்தமம். சுவர்ணவருஷீஸ்வர க்ஷேத்திரத்துக்கு உத்தரதிக்கில் அரையோசனை தூரத்திலிருக்கின்றதாயுஞ் சத்திய கிரி க்ஷேத்திரத்துக்குத் தக்ஷிண திக்கில் ஒரு யோசனை தூரத்திலிருக்கின்றதாயுந் திரிபுவனேஸ்வரரென்கிற நாமமுடைய மகாலிங்க ரூபியான பரமசிவன் எப்போதும் பிரியமுடன் வசிக்கிறதற்கு இடமாயும் இருக்கின்ற அந்தச் சமீவன க்ஷேத்திரத்திற்கு நீ போய் அன்னதானஞ் செய்யக்கடவாய் (௨)

அந்த க்ஷேத்திரத்தில் யாதொருத்தன் ஒரு கவளமாத்திரமாயினும் அன்னதானஞ் செய்கிறானோ, அவன் அக்கினிஷ்டோமாதி யாகஞ் செய்தோருக்கு எந்தப் பலனோ, அந்தப் பலத்தை அடைவன், இதில் சமுசயமில்லை இந்த க்ஷேத்திரத்தில் அன்னதானத்தைக் கொடுப்போன் புசிப்போன் இருவருஞ் சூரியமண்டலத்தைப் பேதித்துக்கொண்டு போய்ச் சத்திய லோகத்தை அடைவர், சமுசயமில்லை என்று கூறினம். (௩)

இவ்விதஞ் சொன்ன எமது வசனத்தை அவ்வரசன்கேட்டு, உடனே அந்தக்ஷேத்திரத்தை யடைந்து, நாலுதிக்கிலுஞ் சுற்றிய

பாரத்துச் சநதோஷத்துடனே அவவிடததிலுள்ள வனஙகளை யெலலாஞ சனஙகளைககொணடு சேதிததுச சமபூமியாகசசெயது, அநதநத விடததிற சாலி எனகினற செநநெல விளையுமபடியான வாடி எனகினற வயல்களையுணடுபணணி, உழவாகளை வரவழைதது அவாகளைக கொணடு அநதநத வயலிற சாலிப பயிரிடும்படி செயதான. (௧0)

அனறுமுதற சாலியோடே கூடிய வாடிகளால் இநத க்ஷேத திரம்·விளஙகுகினறபடியால இநத க்ஷேததிரததிறகுச சாலிவாடி என்று நாமம பிரசிததமாய விளஙகும. அனறியும நநத வனஙக ளுஞ சோலைசளும தடாகஙகளும ஏரிகளும நாலுபககததிலும உணடுபணணிச செமமையாக உழுது, புழுதிபணணபபடட நிலத் தில கருமபுமுதலான பயிாகளையும உணடுபணணினன. (௧௧)

பினனும பயிரிடுமபடியான வேளாளருடைய வீதியும, வியா பாரஞசெயயும்படியான வணிகாகளுடைய வீதியும, க்ஷததிரியாக ளிருககினற வீதியும, அறுவகைத தொழிலகளைச செயயாநினற அநதணாகளுடைய வீதியுங கிரமமாகசசெயதான. (௧௨)

பினபு சிறபாகளைககொணடு செமமையாக அனனசததிரஞ செய்விதது, அதில மறையோா முதலானவாகளுககு நிரநதரம அனனதானஞ செயதான. துவாதசி தினநதோறும பிதிாதிருபதி யினபொருடடும விசேடமாயப பாயசததாலும பால தயிா நெய் பழம சாககரை முதலியவறறாலும, அறுவகைச சுவையுடனே கூடிய அனனஙகளாலும, பிராமணாகளுககுப போசனஞ செய் விததுச சநதோஷததைச செயவிததான. (௧௩)

ஆயிரங கிரகணபுண்ணியகாலமும,பதினாயிரம விதிபாதபுண ணியகாலமும,இலடசம அமாவாசை புணணியகாலமும,துவாதசி யினுடைய பதினாறி லொரு பஙகுககுச சமானமாக மாடடா. ஆதலால துவாதசி தினந தோறும விசேடமாய அனன தானஞ செயவிததான. (௧௪)

இபபடி நெய் சாககரை தேன கலநத நானாவிதமான பட்ச ணஙகளோடு ருசியாயிருககினற சாலி யனனததைப பிராமணாக ளுககு நியமமாகப போசனஞ செயவிதது, அதனால இகததிலும பரததிலும எலலோராலுந துதிககபபடடவனாயிருநது இகததில

நானுவித போகங்களைப் புசித்து அந்தத்திற் பரமசிவ பதத்தை அடைந்தான். (௧௭)

இப்படி ஸ்காந்தபுராணத்தில் க்ஷேத்திர கண்டத்திலுள்ள சமிவனமான்மியத்தின் ஒன்பதாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆக அத்தியாயம் ௯-க்குச் சுலோகம் ௨௭௪.

பத்தாவது சுதர்மைக்குத் தேவி பிரத்தியட்சமான அத்தியாயம்.

அகஸ்தியர்சொல்லுகின்றார்—ஏ சைமினியே! சாலிவாடீசுவரியினுடைய கதையைச் சொல்லுகின்றோம், கேட்பாயாக. இதைக்கேட்டமாத்திரத்தால் மகத்தான ஐசுவரியமுண்டாகும்; பூர்வஞ் சாலிவாடி க்ஷேத்திரத்தில் வேளாண்மை செய்யாநின்றவனும் சிவ பத்திபரனும் அன்புடனே நிர்மல விபூதி கொண்டு சர்வாங்கமும் உத்தூளனம்பண்ணி நெற்றிமுதலான அவயவங்களில் விதிப்படி திரிபுண்டரந் தரித்துக்கொண்டவனும் கண்டம் கரம் சிரமுதலானவைகளில் உருத்திராக்கமாலை தரித்துக்கொண்டவனும் பஞ்சாட்சர செப பரனுமான சிவநந்தனென்கின்ற நாம முடைத்தான ஒருவணிகன் இருந்தான். (௨)

அவன் பெரிதான மார்க்கங்களில் தடாகங்களையுஞ் சாலைகளையும் உண்டுபண்ணினன். பின்னும் யாசகர்களுக்குத் தன் வசமிருக்கின்ற திரவியத்தைச் சிவார்ப்பண புத்தியோடு கொடுத்தான். அந்த வணிகனுக்குச் சுதர்மை எனகிற நாமத்தையுடையவளாய் மகாபதிவிரதையாய ஒருபாரி இருந்தாள். அவள் பர்த்தாவினுடைய மனம்போலே நடந்தும், எப்போதும் விபூதி உருத்திராக்கந்தரித்தும், பஞ்சாட்சரசெபத்தை எப்போதுஞ்செய்தும், ஏதாகிலும் நல்லவஸ்துக்கள் கிடைத்தால் அவையெல்லாம் அன்புடனே அம்பிகைக்கு நிவேதனஞ்செய்தும், திரிபுவனேசுவரியான அம்மையைத்தானே தினந்தோறும் நியமமாய் உபாசித்து வருவாள்.

அந்தச் சுதர்மை எனகிறவளுக்கு வெகு சுந்தரமான சரீரத்தோடு இரத்தினவல்லி எனகின்ற நாம முடைத்தான ஒரு கன்னிகை இருந்தாள் அந்தக் கன்னிகையானவள் தன்னுடைய சகிகளோடேகூடத் தினந்தோறுந் தங்களுடைய சாலிப்பயிர்நிறைந்த

வயல்களைக்கருப்பங்கொல்லை நிழலிலிருந்து சந்தோஷமாகக்காத்து க்கொண்டிருந்தாள். அவள் தினந்தோறும் தன் தாயாரால்கொண்டு வரப்பட்ட உருசியான அன்னத்தைக் காலையில்புசித்து வயல்களை க்காத்துக்கொண்டிருக்கும்போது ஒருநாள் அந்த இரத்தினவல்லி யானவள் புட்பம் பறித்து விளையாடவேண்டுமென்கின்ற இச்சை யால் மதுபுஷ்கரணி தீரத்தி லிருக்கின்ற புட்பவனத்திற்குச் சகிக ளுடனே போயினுள் அந்தச்சமயத்தில் அவளுடைய தாயாரான சுதாமையானவள் வயலைக் காக்கின்ற தன் கன்னிகை புசிக்கும் பொருட்டுப் புழுங்கலரிசியாற் சமைத்த தயிர்கலந்த அன்னத்தை நல்ல நல்ல ஊறுகாய்களுடன் அவ்விடத்திற்குக் கொண்டுவந்த னள். (௯)

அந்தச் சமயத்தில் திரிபுவனேஸ்வரருக்கு நாயகியான திரி புவனேஸ்வரியென்கின்ற அம்பிகை கோவிலிலிருக்கின்ற மூல விக் கிரகத்தினின்றும் இரத்தினவல்லி வடிவம்போலத் திவ்விய அல ங்காரத்தோடே கூடிய ஒருவடிவு மெடுத்துக்கொண்டு அவள் இருந்த விடத்திற்கு வந்து, அவளைப்போலச் சாலிப்பயிர் காத்து க்கொண்டிருந்தாள். பின்பு சாலிப் பயிர் நுனிகளைக் கொய்து அந்தச் செவியில் அலங்காரமாய் வைத்துக் கொண்டிருக்கின்றவ ளாய்க் குங்குமப்பூச்சால் அலங்கரிக்கப்பட்ட கபோலத்தையுடை யவளாய்க் கஸ்தூரிப் பொட்டால் அலங்கரிக்கப்பட்ட நெற்றியை யுடையவளாய் மான்கன்றின் நேத்திரம்போலச் சஞ்சலமான நேத் திரங்களை யுடைத்தானவளாய் இரத்தின வல்லி வடிவெடுத்துக் கொண்டிருக்கின்ற தேவியைச் சுதாமையானவள் கண்டு மிகுந்த சந்தோஷத்துடனே மயிர்ப் புளக முண்டாய் அவளுடைய முகார விந்த மதுவைத் தன்னுடைய நேத்திரமாகிற பிரமரங்களாற பானஞ்செய்து, திருப்தி அடையாமல் நிரம்பவும் அவளிடத்திற பிரீதியை யுடையவளாய்ச் சொல்லுகின்றாள். (௧௨)

"என்பெண்ணே! இவ்வளவுபோது பசியாயிருந்தனையே! இப் போது நான் கொண்டுவந்த நல்ல ஊறுகாய்களுடன் கூடிய இந்தத் தயிரன்னத்தை இந்தப் பெரிதான தாமரை இலையில் வைத்து க்கொண்டு புசிப்பாய்" என்று சொன்னுள். (௧௩)

பின்பு தேவியானவள் சுதாமையின் கையால் அத்தாமரை யிலையில் பரிமாறப்பட்ட தயிர் அன்னத்தைச் செய்க்கரையோரத் தில் மகாபிரீதியுடனே போசனஞ்செய்தாள். (௧௪)

பினபு சுதர்மையானவள் பசசைக்கறபூரங கிராம்பு சாதிககாய் ஏலம முதலான வாசனைத திரவியங்களுடனே கூடிய கொட்டைப பாககுச சீவலைக கொடுதது, நல்ல வெறறிலைகளையும நலல சுண ணநதடவி மடித்து ஆதரவுடனே தேவிககுககொடுததாள். (கரு)

கொடுத்த பினனர் "ஏ பெண்ணே! நீ வெயயிலிற போய் எவவளவும வருநதபபடாதே, இநத மாமரததின நிழலில உன சகிகளுடனே கூட விருநது விளையாடிககொணடு சநதோஷமாகச சாலிபபயிரைக காததுககொடிரு" என்று சொனனாள். (கசு)

அநத வசனததை இரததினவல்லி ரூபமான தேவி கேட்டுப புன சிரிபபினால் வெகு சுநதரமான முகாரவிநதததுடனே "அம மா! நீ சொனனபிரகாரமே நான செயகிறேனென்று சொலலவும, சுதாமை யானவள தன கிருகத்துககுப போய விட்டனள். பினபு பக்தசனப பிரீதியை யுடையவளான தேவியும இவவிதம லீலை செயதபிறகு தனனுடைய மூலவிககிரகததில அநதாததானததை யடைநதாள். (கஎ)

அசசமயததில் இரததின வலலியானவள் புட்பமபறிதத சிரம த்தால முகம் வாடி வேர்வை யரும்ப வருந்ததததுடன சீககிரமாய் மாதா விட்டுககு வநது, "அமமா! நான இவவளவு போது தோழிகளோடேகூடப புட்பம பறிததுககொணடிருநதேன, இப போது எனககு அதிக பசியா யிருககிறது, சீசகிரமாய அனன மிடுவாய" என்று சொல்லககேட்ட சுதாமை இதென்ன வென்று மிகுநத ஆசசரிய சித்ததவளாய்ப "பெணணே! க்ஷணததுககு முனனே நான கொணடுவநத அபிரனனததை நீ புசித்தாயன்றோ? திருமபவும என அனனங கேட்கிறாய" என்று சொலல, மாதா வின வசனததை இரததினவலலி கேட்டு, "அமமா! என் விணாகப பொய் சொல்லுகிறாய, நான அனனம புசிககவிலலையே; இதோ என வயிறறைப பார்" என்று சொனனாள். (உக)

இபபடி நடநத இநத விர்த்தாநதததை இரததினவல்லியினு டைய பிதாவும, அவளுடைய சகிகளும பநதுககளுங்கேட்டு, எல் லோரு மொருமித்ததுக் கூடி ஆசசரியததை யடைநது சொல்லு கிறாகள். "இநதச சுதாமையானவள் நல்ல தருமத்துடனே அமபி கையிடத்தில் நிரநதரம நியமமாகப பகதி செய்தபடியால், அத் திரிபுவ னேஸ்வரியான அமபிகையே பகதி விசுவாசததால் இரத்

திவ்வியரூபமாய் இவளுக்குப் பிரத்தியக்ஷமாகித் தயிரன்னத்தையும் புசித்தாள். ஆதலால், இந்தத் தர்மசாலியான சுதாமையின் பாக்கியவிசேடத்தை என்னவென்று வியந்துசொல்லுவோம்! ஆ! ஆ! சச்சிதானந்த பரிபூரணியாய்ப் பரமசிவாபின்னையாய்ச் சர்வசத்திரூபியாய்ப் பக்த சனப் பிரியளாய்ப் பக்தாபீஷ்ட பலத்தைக் கொடுப்பவளாய்ச் சகல செகநாயகியான சாட்சாத் பராசத்தி தானே இவளிடத்தில் விசுவாசத்தால் பிரத்தியட்சமாய் அன்னத்தைப் புசித்தாளென்றால், இந்தச் சுதாமையைப் பாரியாளாகப் பெற்ற சிவகுப்தனுடைய பாக்கியத்தை என்ன சொல்லுவோம்! என்னசொல்லுவோம்" " என்று புகழ்ந்துகொண்டு, எல்லோருமாய், அம்பிகைஆலயத்துக்குப்போய்ச் சர்வகாமத்தையுங் கொடுத்தருளும் அம்பிகையின் சரணாரவிந்தத்தை நமஸ்கரித்தார்கள்.()

பின்பு அந்தச் சனங்கள் அம்பிகையுடைய முகத்தைப்பார்க்கும்போது சுதாமை முன் அன்னங் கொடுக்கும்போது கண்டபிரகாரஞ் செவியில் அலங்கரித்த சாலிப்பயிர்நுனிகளையுங் கபோலத்தில் அலங்கரித்த குங்குமப் பூச்சையும் நெற்றியில் அலங்கரித்த கஸ்தூரிப் பொட்டையும் அந்தந்தப்படியே கண்டார்கள். அன்றியும் அம்பிகையுடைய முகத்திலிருந்து தயிரன்னவாசனைபொருந்திய காற்றும் அவர்கள் எதிரே வீசிற்று. இந்தச் சின்னங்களையெல்லாம் எல்லோருங்கண்டு மிகுந்தசந்தோஷத்துடனே அனேக பிரதக்ஷிண நமஸ்கார ஸ்தோத்திரங்கள் செய்து, அப்பிராட்டியின் பேரருட் பிரசாத பாத்திரர்களாகித் தங்கள் கிருகங்களை அடைந்தார்கள் (௨௮)

பின்பு சுதாமையானவள் மிகுந்த அன்புடனே திரிபுவனேஸ்வரியினுடைய சந்நிதானத்தில் அஞ்சலியஸ்தளாய் நின்று துதிக்கின்றாள். "சத்திய ஞானானந்தரூபியே போற்றி! சர்வாதிஷ்டானரூபியேபோற்றி! சர்வசாட்சியாகின்றவளே போற்றி! சர்வாத்மசொரூபியே போற்றி! சர்வவேதாந்தப் பொருளே போற்றி! சதாசிவாபின்னையேபோற்றி! சமரசவடிவே போற்றி! சர்வபூரணியே போற்றி! சர்வசத்தியேபோற்றி! சர்வாபீஷ்டத்தைக் கொடுப்பவளே போற்றி! சர்வேஸ்வரியே போற்றி! சர்வகாரணியேபோற்றி! நிஷ்கள வடிவே போற்றி! நிஷ்கிரிய சொரூபியே போற்றி! நிர்விகாரியேபோற்றி! நிரஞ்சனையேபோற்றி! நிராதாரியேபோற்றி!

நிர்குணியேபோற்றி! நித்திய சுத்த புத்தமுத்த அகண்ட அத்து வித சொரூபியே போற்றி! சகல இலட்சணமும் பொருந்திய திவ்விய மங்கள மூர்த்தியே போற்றி!'' என்று இப்படி வெகுவித மாய்த் துதித்து, மிகுந்த சந்தோஷத்துடனே தன் கிருகத்தை யடைந்தாள் திரிபுவனேஸ்வரியான தேவியானவள் வணிககன்னி கை ரூபமாயச் சாலிவாடியைக் காத்தபடியால் அன்றுமுதல் அந்த அம்பிகைக்கு ரிஷீஸ்வரர்கள் சாலிவாடீஸ்வரி என்று நாமத் தைச் சூட்டினார்கள். (உக)

பின்னும் அந்தச் சுதாமையானவள் பர்த்தாவினுடனே அந்த அம்பிகையையும் சுவாமியையும்வெகுகாலமவரையில் தாமமார்க்கத் துடனே தினந்தோறும் பூசித்து, இகத்திற் சகல போகமும் புசி த்து, அந்தத்தில் தேவதைகளாற் றுதிக்கப்பட்டவளாய் மகா கை லாசபதத்தை அடைந்தாள். (௩0)

அவளுடைய பர்த்தாவான சிவகுப்தனும் புத்திர பௌத்தி ராதிகளுடனே வெகு பாக்கியத்தை அடைந்து, சிவபத்தி செய்து கொண்டிருந்து, தனக்குள்ள பாக்கியத்தை யெல்லாஞ் சிவார்ப்ப ணஞ்செய்து, அந்தத்திற் பரமசிவபதத்தை அடைந்தான். (௩க)

யாவனொருவன் சர்வாபீஷ்டத்தையுங் கொடுத்தருளும் ஸ்ரீ சாலிவாடீஸ்வரிக்குச் சுக்கிரவாரத்திற் றயிரன்னமாவது பாயசமா வது நியமமாக நிவேதனஞ் செய்விக்கின்றானோ,அவன் சகலாபீஷ் டத்தையும் அடைந்து, அந்தத்தில் மோட்சத்தையும் அடைவான்.

இப்படி ஸ்காந்தபுராணத்தில் க்ஷேத்திரகண்டத்திலுள்ள சமிவனமான்மியத்தின் பத்தாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று

ஆக அத்தியாயம்-க0 க்குச் சுலோகம்-௩0எ.

பதினோராவது தீர்த்த மகிமையுரைக்கும் அத்தியாயம்.

அகஸ்திய மகாரிஷி சொல்லுகிறார்:—ஏ சைமினியே இப்படி மதுநதி தீரத்தில் மதுபுட்கரணி தீர்த்தத்தோடேகூடி யிருக்கின்ற சமிவன க்ஷேத்திரத்தில் ஸ்ரீ பகவானுன் திரிபுவனேஸ்வரர் திரிபுவ னேஸ்வரி யுடனே மகாலிங்க ரூபியாக மதுபபிரியாதி ரிஷிகளினு

னும் பிரமனாதி தேவர்களினாலும் பூசிக்கப்பட்டவராய் எப்போதும் விளங்குகிறார். (க)

இந்தச் சமீவன க்ஷேத்திரத்தில் இருக்கின்ற மதுபுடகாணிதீர்த்த மகாத்மியத்தைக் கேட்பவருக்குச் சகல பாவமும் நீங்கி, ஆயுசும் கீர்த்தி முதலியவும் விர்த்தி யடையும். பூர்வம் மதுரையில் சத்துருசெய மூள்ளவனும்ச் சூரதன்மா வென்று நாமமுடைய ஒரு பாண்டியராசன் விபூதி உருத்திராக்கதாரியாயச் சிவபக்தனுமச் சிவபக்தரிடத்தில் பிரீதியை யுடையவனுமிருந்தான். அந்தச் சூரதன்மா வென்கிற பாண்டியனுக்குச் சற்குண நிறைந்தவளாயச் சாதுக்களிடத்தில் விசுவாசமுள்ளவளாய்ப் பாத்தாவிற்கு எப்போதும் பணிவிடைசெய்பவளாய் விபூதி உருத்திராக்கந் தரித்தவளாய்த் தினந்தோறும் சிவபூசை செய்பவளாயப் பஞ்சாட்சரத்தைச் செபிப்பவளாயச் சுகுணை என்னு நாமமுள்ள சுந்தரமான ஒரு பாரி இருந்தனள். (உ)

இவ்வண மிருக்க ஒருகாலத்தில் இராசசமுகத்தில் சமணரான பாஷண்டர்கள் சிலர் வந்து, இந்திரசால முதலான சில வித்தைகளைக் காண்பித்து, வேத சாஸ்திர சம்மதமான சிவமதத்தினின்றும் இராசனைத்திருப்பி வேதசாஸ்திரவிரோதமான தங்கள் சமண மதத்திற் பிரீதிவருமபடி செயவித்தார்கள். (ங)

நான்குவருணாசிரமத்தினுஞ் சேராதவர்களாய வேதசாஸ்திரார்த்தத்தை நிந்திக்கின்றவர்களா யிருக்கின்றவர்களே சமணரென்றும் பாஷண்டரென்றும் சொல்லப்படுவர். அப்படிப்பட்ட சமண பாஷண்ட மதத்தைப் பூர்வஞ்செய்த பாவ காமவசத்தால் இராசன் அடைந்தான். சுகுணை என்கிற அவனுடைய பாரியானவள் இராசன சமண மதத்திற் பிரவேசித்ததைக் கண்டு மிகவும் கிலேசங் கொண்டு இரகசியமான விடத்தி லிருந்து சொல்லுகின்றாள். "ஏ! பிராணநாதனே! நமக்கெல்லாம் வேதசாஸ்திரமே பிரமாணம், பரம சிவனே கதி, சிவபூசையே சகலபுருஷார்த்த சாதனம், பூசசக் கரக்குடை வெண்சாமரங்கள உத்தமமானபரிகள் மதங்கொண்ட கரிகள் பின்னும் நிகரில்லாத ஐசுவரியங்கள் யாவும் சிவபூசையின் பலம்" என்று பெரியோர்கள் சொல்லுவார்கள். விபூதி உருத்திராக்கதாரணத்துடனே செய்யப்பட்ட சிவபூசையினமகிமையினாலன்றோ நமக்கெல்லாம் பல நன்மைகள் கிடைத்திருக்கின்றன"

விபூதி உருத்திராக்க தாரணத்துடனே சிவபூசை செய்யாமல் நெடுங்காலம் உசுவாச நிசுவாசத்துடனே கூடிச் சீவித்திருப்பது நீண்டகாலமிருக்கின்ற மரம்போலவுங் காற்றினை உட்கொண்டிருக்கின்ற துருத்திபோலவுமே யல்லாமல் நெடுங்காலஞ் சீவித்திருப்பதால் யாதொரு பிரயோசனமு மில்லை. விபூதி உருத்திராக்க தரியாமலுஞ் சிவபூசை செய்யாமலும் ஆகார நித்திரை பயம் மைதுனம் இவைகளை அடைந்திருப்பது மாட்டுக்குச் சமானமேயன்றி இப்போதொரு விசேடமுமில்லை. ஆனால் மாட்டுக்கு நான்குபாதம், இவனுக்கு இரண்டுபாதம்என்பதே விசேடம். இராசத்துவந் தேவத்துவமுதலான சகலபதங்களும் விபூதி உருத்திராக்கதாரணத்துடனேசெய்யப்பட்ட சிவபூசையின்மகிமையாற் கிடைக்கத்தக்கவைகளாக இருக்க, அப்படிப்பட்ட சிவபூசை முதலான சிவபத்தியைவிட்டுத் தாங்கள் ஏன் சமணமதத்தை அடைந்தீர்? இனிஅம்மதத்தை விட்டுவிடும்" என்று வெகுவாயப் போதித்தனள். இப்படித் தன் பாரியினாலே போதிக்கப்பட்டும், அவ்வரசன் பாவ காம வசத்தாற் பூர்வம்போல நன்மைக்கிடமான சிவபத்தியையடையாமல் சமணருடைய சம்பந்ததோஷத்தால் அற்ப ஆயுசாய் மரித்துப்போய்விட்டான். அந்தச் சுகுணையானவள் பர்த்தாவினிடத்திலிருந்த விசுவாசத்தால் அவ்வரசனோடு கூடவே மரித்துப் போய்விட்டனள். (கச)

பின்னர் அந்தச் சுகுணையானவள் பூர்வபுண்ணிய வசத்தால் அகளங்கபுரத்தில் இராச கன்னிகையாகப் பிறந்தாள். அந்தச் சூரதனமாவென்கிற பாண்டியனும் சாகலபுரத்தில் இராசாவின் குமாரனைகப் பூமியிற் பிறந்து பூர்வ பாவ வசத்தால் மகாவியாதியினாலே பீடிக்கப்பட்டவனா யிருந்தான். (கரு)

அந்த அகளங்கபுரத்தி லிருக்கின்ற இராசனானவன் தன்னுடைய சுந்தரமான கன்னிகைக்கு விவாகஞ் செய்வதற்குச் சுயம்வரமண்டபம் அலங்கரித்து நாலு திக்கிலுமிருக்கின்ற அனேக அலங்காரமுள்ள அனந்தஇராசகுமாரர்களை வரவழைத்துச் சுயம்வர விவாகம்பண்ண வேண்டித் தன்னுடைய கன்னிகையிடத்தில் மாலையைக் கொடுத் தனுப்புவித்தான். பின்பு அந்தக் கன்னிகை சுயம்வரம் பண்ணுகிறதற்காக இராசகுமாரர்கள் எல்லோரையும் பார்த்துக்கொண்டுவரும்போது இந்தக் கலியாணவினோதம் பார்க்

கிறதற்காக ஒருபக்கத்திற் றனித்துவந்திருந்து ரோகங் கொண்ட தன சரீரத்தை வஸ்திரத்தால் மறைத்துக்கொண்டிருக்கப்பட்ட சாகலபுரத்து இராசன புத்திரனைக்கண்டு பூர்வஞானத்தாற பூர்வ ஜென்மத்தில இவன நமது பாத்தாவென றறிந்து, ரோகத்தால் இளைத்திருக்கின்றஅவன கண்டத்திற சுயமவரமாலையைப போட்டனள். (௨௧)

பின்பு அவவிடத்தில வந்திருந்த இராசகுமாரரெல்லாம அதிரூபயௌவனர்களான உத்தம இராச குமாரரையெல்லாம் விட்டு ஒரு மகா ரோகியின கண்டத்தில மாலையை இவள் போட்டாளே யென்று நாலுபக்கத்திலும பரிகாசமபண்ணினாகள். அதைஅகளங்க புத்ர இராசனகேட்டுத் தலைகுனிந்து மிகவும நாணத்தை அடைந்தான். (௨௩)

பினபு அந்த இராச கனனிகை யானவள பதிவிரதா நியமந தபபாமல அவனைத் தானே பாத்தாவாக விவாகம் பண்ணிக்கொண்டு, மிகவும நலல வாாத்தைகளைச சொலலிப பிதாவினுடைய உத்தரவு பெறறுக்கொண்டு அந்த ரோகியான பாத்தாவினுடனே சாகலபுரம போயச சோந்தாள. (௨௪)

அவவிடத்தில் அந்த இராச கனனிகை தன பாத்தாவிற்குத் தினந்தோறும பணிவிடைபண்ணிக்கொண்டு அவன்ரோகந தீரும பொருட்டுப பாத்தாவினுடனே அனேக ஸ்தலங்களுக்குப போய் அநதத தீாத்தங்களில் ஸ்நாநம பண்ணி அநதத தேவதைகளைப் பூசித்தும பாத்தாவிறகு ரோகம நீங்கவிலலை. (௨௫)

இபபடி யாத்திரை முடித்து வருங்காலத்தில் ஒருகாலத்தில ஏதோ ஒருபுண்ணியவசத்தாற றன பாத்தாவினுடனே சமீவனத்தில் மதுபுடகாணிதீரத்தில் இருககின்ற திரிபுவனேஸ்வரருடைய சந்நிதானத்துக்குவந்து சோந்தாள அவவிடத்திற றனனுடைய பர்த்தாவினது ரோகநீங்கவேணடுமெனகின்ற இச்சையுடையவளாய் மிகுந்த அன்புடனே விபூதி உருத்திராக்கந் தரித்துக்கொண்டு கார்த்திகை மாசம சோமவாரத்தில் நாலு சாமத்திலுந் திரிபுவனேஸ்வர மகாலிங்கத்தைச சோடசோபசாரத்துடன பூசைசெய்து, இராத்திரிமுழுதும பர்த்தாவுடன கண்விழித்திருந்து உதயகாலத்திற சகல மகாபாவங்களையுந தீர்க்கும்படியான மதுபுடகாணி தீர்த்தத்தில் பதியோடு ஸ்நாநமபண்ணினாள். அந்த நிரமலமான தீர்த்த

ததில் ஸ்நானம பண்ணின மாததிரததால் அநத இராச புத்திர னனவன மகாரோகம முறறுமநீஙகபபெறறுச சொரணததிறகுச சமானமான சரீரகாநதியை அடைநது, இராகுவினல் விடபபடட சநதிரனபோல விளஙகினன. (௩௧)

இபபடி ரோகம விடுபடடு விளஙகாநினற தன நாதனை அநத இராச கனனிகை பாரதது, ஆனநத பாஷபத துடனே, தழுவிக கொணடு மிகுநத சநதோஷததை அடைநதாள. பினபு அநத க்ஷேததிரததில வசியாநினற மறையோர முதலானவாகள இதைக கணடு மகா வியாதிபீடிதனுயச சரீரம இளைததிருநத இநத இராச னனவன இநதத தீரததததில ஒருதரம ஸ்நானம பணணினமாத திரததால மகாரோகம நீஙகபபெறறு இராசலடசணததை அடைநதான, ஆ! ஆ! ஆசசரியமெனறுசொனனாகள! அதை இராச கன னிகையானவள கேடடு மிகுநத சநதோஷததை அடைநது, திரி புவனேஸவர மகாலிஙகததை வெகுவிதமாயப பூசிததுச சொரண புடபஙகளால அருசசிதது, அனநத பிரதகஷிண நமஸகார ஸதோத திரஙகள பணணினள. (௩௨)

இநத இராசகனனிகை சில காலமவரைககுந தன பாததாவி னுடனே அநதக்ஷேததிரததில வாசஞசெயது தினநதோறுமஅநத த தீரததததில ஸநானம பணணி விபூதி உருததிராககந தரிததுக் கொணடு பஞசாட்சர செபம பணணிககொணடு, சகலாபீஷ்ட முங கொடுததருளும திரிபுவனேஸவரஸ்வாமியுந திரிபுவனேஸவரி யையும மிகுநதபததியுடனே நியமமாகப பூசிததுப புதிதான மன மதனைபபோல மகா சுநதரமாயிருககினற தன பாததாவினுடனே சநதோஷமா யிருநதாள. அதறகுப பினபு இநதிரனோடே கூடிய இநதிராணிபோலத தன பாததாவினுடனே சாகல புரததையடை நது சிலகாலம வேணடிய போகஙகளையெல்லாம புசிதது அநதத திற பரமசிவபதததைப பதியோடு அடைநதாள. (௩௩)

சகல மகா பாவஙகளையும போககுந தகுதியுடையதாயும் சகல மனோபீஷ்டததையுங கொடுககும்படியானதாயும தேவ லோகததி லிருககினற தேவாகளாலும இச்சிககபபடடதாயும் மகா மஙகளமாயு மிருககினற இநத மதுபுட்கரணி தீரததம பூலோகத்திலிருககினற மானிடாககு ஸ்நானமபண்ணக கிடைககு மேயானல், மறற வெகு விதமான புண்ணியஙகளா லென்ன பிர

யோசனம்? இந்தத் தீர்த்த ஸ்நானமே யாவருக்கும் போகமோக்ஷங்களைக் கொடுக்கும். (௱௭)

இந்த மதுபுஷ்கரணி தீர்த்தத்திற்கு மேற்புறத்தில் பிரம தீர்த்தம் என்றொரு தீர்த்தம் பிரசித்தமாயுண்டு அந்தத் தீர்த்தத்தில் மகா பாவிகளானாலும் வருணாசிரம நியமந் தப்பின பதிதர்களானாலும் வேதமார்க்க விரோதிகளான பாஷண்டிகளானாலும் மற்றும் எவரானாலும் ஸ்நானம் பண்ணினால் அந்த க்ஷணத்திலேயே சகல பாவமும் நீங்கி மோக்ஷத்தை அடைகுவார் சந்தேகமில்லை. (௱௯)

இப்படி ஸ்காந்தபுராணத்தில் க்ஷேத்திரகண்டத்திலுள்ள.
சமிவனமான்மியத்தின்
பதினோராவது அத்தியாயம் முற்றிற்று
ஆக அத்தியாயம் ௧௧-க்கு சுலோகம் ௱௪௯

பன்னிரண்டாவது சாபவிமோசன அத்தியாயம்

அகஸ்தியர் சொல்லுகிறார்.—ஜைமினியே! தமிழ்நாட்டுக்கு அதிபதியாய வீரசேன பாண்டியன் என்று ஒரு மகா ராசன் பிறந்திருந்தான். பாண்டிய குலத்தில் அவதரித்த அரசர்களுக்கெல்லாம் மகரக்கொடியே உரித்தானதால், இந்த இராசனும் மகரக்கொடியை யுடையவனாய் இராசரிய பரிபாலனம் பண்ணும்போது, ஒருகாலத்தில் மகாகோரமான ஆரணியத்தில் அதிகவேட்டையாடினன். அவ்விடத்திற் கண்ணுவ மகாரிஷி ஆசிரமத்தினின்றும் ஒரு கவரிமான் வெளியிற் புறப்பட்டுச் சஞ்சரித்துக்கொண்டிருப்பதை அந்த இராசன் அறியாமல் பாணத்தினால் எய்துவிட்டான். அந்தக் கவரிமான் பாணம்பட்டவருத்தத்தால் பேரிரைச்சலிட்டுக் கொண்டு மரித்துப் போய்விட்டது. அந்தச் சத்தத்தைப் பொறுக்கக் கூடாத கண்ணுவ மகாரிஷி கேட்டுத் தமிழ் நாட்டுக் கதிபதியான வீரசேனபாண்டியனைக் குறித்து என்னாசிரமத்தில் நித்தமும் புத்திரனைப்போல இரக்ஷிக்கப்பட்ட கவரிமானை எவன் தலையின்றி வதை செய்தானோ, அவன் வேடனாகப் போகக்கடவனென்று சபித்தார். (௫)

அந்தக் கண்ணுவ மகாரிஷி சாபத்தால் அவ்வரசன் அந்த வனத்திலே வேடனாய் விட்டனன் வேடனாய்ப் போன இராசனு

டன் வந்த சேனுசைன்னியங்கள் அவனைவிட்டுப்போய் அந்தவிர்த் தாந்தத்தைஅவனுடைய புரோகிதருக்கும் மந்திரிகளுக்குந்தெரிய படுத்தினர்கள். பின்பு அந்த மந்திரி முதலானவர்க ளெல்லாம் அவனுடைய குமாரனை இராசசேகர பாண்டியனுக்கு இராசரிய பட்டாபிஷேகம் பண்ண அவனும் இராசரிய பரிபாலனம் பண்ணிக்கொண்டுவந்தான். (எ)

வேட்டையப்போனவீரசேனனும் முன்பு தான இராசனயிருந்ததை மறந்து ஒவ்வொரு வனங்களில் திரிந்து அவ்விடத்திலுள்ள மிருகங்களையெல்லாம் சங்கரித்துச் சஞ்சரித்துக்கொண்டிருக்கும்போது, ஒருகாலத்தில் பூர்வபுண்ணிய மகிமையால் மதுபுட்கரணி தீர்த்திலிருக்கின்ற சமிவனக்ஷேத்திரம் வந்துசேர்ந்தான் அவ்விடத்தில் அவன் ஒருநாள் வன சஞ்சாரத்தால் மத்தியானகாலத்திற் சூரியகிரணத்தால் தாபம் அடைந்து மிகவும் வருத்தப்பட்டு மதுபுஷ்கரணி தீர்த்தக் கரையில்வந்து, அவ்விடத்திலுள்ள நிழலிலிருக்கும்போது அந்தத் தீர்த்தத்திலுள்ள மீன்கள் சாபத்தினால் வேட்டையப் போன இந்த இராசனைப் பார்த்து மிருந்த தயையினாலே ஒருமித்துக் கூடிப் பரபரப்புடனே நம்மைக் கொடியாக யுடைய இந்த வீரசேன பாண்டியன் சாபத்தினால் வேட்டையப் போய்விட்டான், அந்தோ இவனைநாம சாபத்தினின்றும் விடுவிப்போமென்று நிச்சயித்துக்கொண்டு தமது சிறகினால் மதுபுட்கரணி ஜலத்தை அடித்துக் கிளப்பி அந்தத் திவலைகளினால், அந்த இராசனுடைய சர்வாங்கமும் நனைத்துவிட்டன. (கஅ)

அந்தத் தீர்த்தஜலம் சரீரத்தை நனைத்தமாத்திரத்தால் அந்த இராசன் பூர்வஞானியாகிச் சாதுக்கள் மனம்போல நிர்மலமான அந்தத் தீர்த்தத்தில இறங்கிச் சாஸ்திரவிதிப்படி ஸ்நானம் பண்ணினவுடனே சாபத்தினின்றும் விடுபட்டவனயச் சுவர்ணத்துக்குச் சமானமான காந்தி பொருந்திய இராச தேகத்தை யடைந்து, தேவரிஷி பிதிர்க்களுக்குத் தர்ப்பணஞ்செய்து, விபூதி உருத்திராக்கந் தரித்துக்கொண்டு திரிபுவனேஸ்வர மகாலிங்கத்தை அநேக பிரதக்ஷிண நமஸ்கார ஸ்தோத்திரங்கள் செய்து, தினந்தோறுஞ் சோடச உபசாரத்துடனே பூசைசெய்துகொண்டு அந்த க்ஷேத்திரத்திற்றனே வசித்துக்கொண்டிருந்தான் (கசு)

பின்பு அவனுடைய விருத்தாந்தத்தைக் காளியபுரத்தி லிருக்கின்ற மந்திரிகள்கேட்டு வெகுசந்தோஷத்துடனே பட்டத்து

யானைக்குச் சர்வாலங்காரமும்பண்ணி ஸ்ரீவல்லபமென்றும் சாலி வாடியென்றும் பிரசித்தமான சமீவன க்ஷேத்திரத்துக்கு வந்து வீரசேனமகாராசனைச் சகலமான ஆடை ஆபரணங்களால் அலங்கரித்து, அந்தக் கஜத்தின்மேலேற்றி நானாவித வாத்திய கோஷ்டிங்களுடனே நகரத்துக் கழைத்து வந்து வீதிப் பிரதக்ஷிணஞ் செய்து, இரத்தினமயமான தோரணங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டதாயும் வெகுவிதமான கொடிகளினால் அலங்கரிக்கப்பட்டதாயுமிருக்கின்ற காளியபுரத்தில் முன்போலப் பட்டாபிஷேகஞ்செய்து, எல்லோரும் அந்த இராசனைச் சேவித்தார்கள். (௨௦)

அன்றுமுதல் தீர்த்தங்களுக்குள் உத்தமோத்தமமான அந்த மதுபுடகரணி தீர்த்தமானது திரிலோகத்திலுஞ் சாபவிமோசன தீர்த்தம் என்று பிரசித்தியடைந்தது. அந்தத் தீர்த்தத்தில் கிரகண புண்ணியகாலஞ் சங்கிராந்தி பருவகாலம் சோமவாரம் மகரமாசம் மாகமாசம் துலாமாசம் விஷுபுண்ணியகாலம் ஆகிய புண்ணிய தினங்களில் எவனொருவன் ஸ்நானம் பண்ணுகிறானோ, அவன் அடையத்தக்க பலத்தைச் சொல்லுவதற்குப் பரமேசுரர் ஒருவரே வல்லவரன்றி, என்னைப்போன்றவரெவருமொருகாலத்தும் வல்லவராகார். (௨௧)

ஏ சைமினியே! அகஸ்தியராகின்ற என்னுடைய முகாரவிந்தத்தினின்றும் பெருகாநின்ற இந்தச் சற்கதா வமிர்தத்தை வீரபாண்டிய மகாராசனானவன் தன்து செவிகளால் பானஞ் செய்து, பரிசுத்தமந்தாய்ச் சொரூபஞானத்தை யடைந்து, கிருதகிருத்தியனாய்ப் பிரமானந்த பூரணனாகி மிகுந்த அன்புடனே சுவர்ண புட்பங்களால் என்னை யாசித்து, நமஸ்கார ஸ்தோத்திரங்கள் பண்ணி, என்னிடத்தில் உத்தரவு பெற்றுக்கொண்டு, சமீவன க்ஷேத்திரத்தினின்றுந் தனது காளியநகரத்தை யடைந்து, பரமசிவ பத்தியுடனே பரமசிவ நிஷ்டாபரனாய்ச் சிலகாலஞ் சீவன்முத்தனாய் இராசரியபரிபாலனம் பண்ணிக்கொண்டிருந்து, அந்தத்தில் விதேகமுத்தியை அடைந்தான். (௨௫)

ஏ சைமினியே! இப்படி முன்னம் வீரபாண்டியனுக்குச் சொன்ன சமீவனக்ஷேத்திர மகாத்மியத்தை இப்போது உமக்குச் சொன்னோம் என்று அகஸ்தியர் சொன்ன சொரூப விசாரப் பிரதானமான ஸத்கதையைச் சைமினி மகாரிஷிகேட்டுச் சுத்தசித்த

ராகி அகண்ட பரிபூரண பரப்பிரம விதத்தையை யடைந்து, சிவன் முத்தராய்ச் சகலசெகத்தையும் அகண்டசச்சிதானந்த பரிபூரண பரமாத்துவித் பிரத்திய கபின்ன பரமசிவாகாரமாகவே பார்த்துக் கொண்டிருந்தார். (உசு)

இவ்விதஞ் சூதமகாரிஷி சொன்ன இந்தப் பரமசிவக்கதையை நைமிசாரணிய வாசிகளான சௌனகாதி மகாரிஷிகள் கேட்டு, மிகுந்த சந்தோஷத்துடனே வியாச மகாரிஷிக்குச் சீடராய் மகா த்மாவாய்ப் புராணஞ் சொல்லுவதில் உத்தமராய விபூதி உருத்தி ராக்கதாரியாய்ச் சொரூபநிஷ்டாபரரா யிருக்கின்ற சூத மகாரிஷி யை வெகுவிதமாய்ப் பூசித்துப் புகழ்ந்து துதித்தார்கள். (உஎ)

இப்படிப்பட்ட சமீவனக்ஷேத்திரத்தில் சென்மமெடுப்பதும், மதுபுஷ்கரணி தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ் செய்வதும், அந்த க்ஷேத்திர நாயகராகின்ற திரிபுவனேஸ்வர மகாலிங்கத்தை அம்பிகையுடனே தரிசித்துப் பூசிப்பதும் சிவரால் அடைவதற்கு மிகவும் அருமை யாகும். இந்தச் செகத்தில் யாருக்காகிலும் இம்மூன்றும் பூருவ புண்ணிய புஞ்சபரிபாகத்தால் கிடைக்குமானால், அவர்களுக்குக் கிரிச்சிரம சாந்திராயண முதலான தபசுகளாலும் யாகதான முத லான தாமங்களாலும், மற்றும் எவ்விதமான சாதனங்களாலும் என்னபிரயோசனம்? போகமோட்சமான சகல புருஷார்த்தமும் இந்த மூன்றினாலேயே கிடைக்கும், இது சித்தம். இந்தச் சமீ வனக்ஷேத்திர புராணத்தைக் கேட்கின்றவர், கேட்பிக்கின்றவர், படிக்கின்றவர்,படிப்பிக்கின்றவர்,எழுதுகின்றவர்,எழுதுவிக்கின்ற வர், பூசை பண்ணுகின்றவர், எல்லோரும் இகத்தில் சகலபோக த்தையும் புசித்து, அந்தத்தில் அகண்ட பரிபூரண பரமசிவபதத் தை அடைவார்கள். (உஅ)

இப்படி ஸ்காந்தபுராணத்தில் க்ஷேத்திரகண்டத்திலுள்ள
சமீவனமான்மியத்தின்
பன்னிரண்டாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆக அத்தியாயம்-௧௨-க்குச்-சுலோகம்-௩௭௫

சமீவனக்ஷேத்திர மான்மிய வசனம்

முற்றுப்பெற்றது.

உ

சிவமயம்.

கோவிலூர

ஸ்ரீ முத்துராமலிங்கதேசிகர்

எனனும

ஆண்டவர் சரித்திரச் சுருக்கம்.

இஃது

காரைககுடி

மேலமடம

சேவு. பழ. பழநியப்ப அய்யா அவாகளால

இயறறபபட்டு,

ஷயாரால்

சென்னை :

மதராசு ரிப்பன் அச்சியந்திர சாலையில்

பதிப்பிககபபட்டது.

1900.

([illegible] விலை அணா ௪.

உ

அடையாறு, சென்னை-20

முகவுரை.

உலகத்தில் புருடர்கள் சுருதிஸ்மிருதிகளை ஓதி யுணர்ந்து அவற்றிற் சொல்லிய விதிப்படி நடத்தலோடு அப்பெரியோர் ஒழுக்கங்களைக் கண்டும் கேட்டும் ஒழுகுவது சகஜமாம். அப்பெரியோர் பாவரெனின் பிரஹ்மஞானநிஷ்டர்களாய் உலகத்திற்கு உபகாரமே செய்துகொண்டிருப்பவர். அத்தகைய பெரியோர் மகிமையைச் * சாஸ்திரங்கள் அளவின்றிக் கோஷிக்கின்றன. ஆதலால் அவர்கள் சரித்திரத்தைப் பிரசித்தப் படுத்தினால் சிரேயசுண்டாதலன்றி அதனைப் படிப்பவர் கேட்பவர் யாவருக்கும் புண்ணியமாகிய அதிருஷ்ட பலமும், அவர் சரித்திரங்களைக் கேட்குங்காலத்து அவர் ஒழுகியவாறே யாமும் ஒழுகவேண்டுமென் றுண்டாகும் எண்ணமாகிய

சமாதிநிலயம்

* ஒழுக்கமேபுரிந்தோனாதலத்தனைவிட்டொழிந்தோனாத
லிழுக்கருசெய்முர்க்கனாதல்பண்டிதனாதலெண்ணில்
பழிப்பருஞானந்தன்னின்முயல்பவன்பணியத்தக்கோ
னொழுத்தகுஞானியென்றுசொல்லவேண்டுவதுமுண்டோ.

பலன்கள்வேண்டிப்பரிசெலாம்பலித்திடும்பரமதத்துவஞானி
நலங்கொணுமமாமந்திரஞ்செபித்திடநயந்தவனீராடுஞ்
சலங்கொடீர்த்தமாமவன்றிருமேனியேசகலதெய்வமுஞ்செவ்வா
லாந்தவாசகமறுபிறப்பெனவருமயற்பிணிமருந்தாகும்.

பிரமகீதை.

தேசிகன்றன்றிருமேனிசிந்தைசெய்யச்சிவனைச்சிந்தித்தானா
ஞ்செம்பொற்றருளிற், பூசனைசெய்திடவெங்குமாகின்றபூரணனையி
னிதாகப்பூசித்தானா, நாசமிலாச்சிவனாமநவின்றனாண்டநாயகன்ற
ன்றிருநாமநவின்றனாகி, வீசனையேயிகழ்ந்தானாங்கண்ணிற்காண
வெழுந்தனாந்திருக்கோலமிகழ்ந்தானாகில்.

ஈசனாஞானியிருந்துள்விட்டதேயிருப்பதுமுத்திதானந்த
தேசிகனேவல்செய்பவன்காலன்சென்னியிலிருப்பதுமன்னி
மாசிலாப்பரமஞானியாமுனிக்குமகேசனுமொப்பல்லன்மதிக்கி
லாசிலாவரியுமொப்பல்லனுமொப்பல்லனெவரொப்பாரே.

திருஷ்டபலமு முண்டாமெனக்கருதி, முற்கூறிய விலக்கண மமை ந்தவாகளும் கோவிலூர்ப்பரம்பரையில முதன மூன்றுபட்டத் திரு ந்தவாகளுமாகிய ஆண்டவர், துறவுசுவாமிகள், கருணாநிதி சுவாமி களா எனனும மூவா சரிததிரத்தையும அவர்கள் மாணுக்காக ளாதல கேடடவண்ணம சுருக்கிச சிறு புத்தகரூபமாக்கி, அதறகு ஆண்டவா சரிததிரசசுருக்கமெனப் பெயரிட்டு, ஸ்ரீ பொன்னமபல ஞானதேசிகா அநுமதியினபேரில பதிப்பிககலானேன்.

காரைக்குடி - சேவு - பழ.

சூதசங்கிதை.

ஞாலமுண்டவனறலைமிசைசசமப்பனமெய்ஞ்ஞானிவேணடுவதெல்
மாலமுண்டவனவனபினனேதிரிகுவனவனடிததுகடகனறே [லா
சீலமனனருமறறுளதேவருநதிசைதிசைபணிநதேததக
காலிரண்டையுஞசிரமிசைவையெனககமுறுவனகமலததோன.

கனவினிறகாணுஙகாடசிபோறசகததைககாணுமெயஞ்ஞா னிகடமமை, மனுடனெவனறிததேவனெனறெணணுமனநினைவி ருததியைமாறறி, யினையனபரமசிவனுருகவெகாணடிவவுலகுயயவெ ழுநதருளினனெனன, றனையவைநினைபபோருததமரலலோராடியை நோககுமநதகரே.

சசிவர்னபோதம்.

ஞானியைநரனசுரனெனறுதொழிக
ஞாலமுயநாதனருளால.
மேனியதுகொணடுதனைநலகவரு
மெனறறையுமவேதமுடிவே.

எனபன பெரியோா மகிமையைக கூறும சாஸதிரஙகளாம.

உ

சிவமயம்.

ஆண்டவர்ஸ் துதி.

கருணாநிதி அருளிசசெய்தது

வானவூாசமாந்தொடாபிறைஞலகோாவழுததுறுமவனனியைங்கர
வானவரதனமணியறுமுகனைமாசறுகொற்றவாளிறையை [னை
வானவாமுதுவனபாலனவலவனவணஙகுநறறிருநெலைமாதை
வானவரதனுமுத்துராமேசவளளலைவணஙகிவாழ்ததிடுவாம.

சிததருமூபரவாநினறசீாமிகுஙகழனிதன்னிற
பிதத்னுமெனையுமாளபபேராருளுருவாயுறற
முததனுமுததுராமமுதலவனறகமலபாத
நிததமுநதொழுதுவாழததிநெஞசினிலிருததலசெயவாம.

பொன்னம்பலதேசிக ரவாகள்

அருளிசசெயதது.

பததுநானகுமபதைபபொழிநதேகிடச
சுததஞானசுகோததிமூழகிட
முததுராமமுனைவனறிருபபத,
நிததநாணமலாநெஞசததிருததுவாம.

சொானநாதபுரம் - பழநியப்பய்யா அவர்கள்

இயறறியது.

வெண்பா.

வெயயவினைதீாககுமடிமேலோாவணஙகுமடி
யையநதிரிபையகறறுமடி—மெயயனப
ருயயுநெறிகாடடுமடியொபபிலகழனியிலவாழ
அய்யனமுததுராமனடி.

கணணுததலுஞசெஞசடையுஙகறைமிடறுநதான்கரநதுதுயிலைநீங்கி
எணணரியமுததுராமேநதிரயயனெனுநாமமெஙகுமோங்க
மணணுலகிலடியாாககுமுததிநிலைபிரமமெனவகுககவநத [ம.
வணணமளிககுஙகழனிநகரினிலவாழகுருபரனைவணஙகிவாழவா

திருவாடுதுறை யாதீனத்து மஹாவித்துவான்
திரிசிரபுரம்

மீனாட்சி சுந்தரம்பிள்ளை அவர்களால்

இயற்றப்பட்டது

மேயபெருங்கழனிநகர்கோவிலூரெனும்போ
மேவவிறையாலயத்தைவிரித்தவருட்பெரியோன்
பாயபுனற்றிரண்டாவிபாயதென்னச்சுத்தப்
பரப்பிரமமிவ்வுருக்கொண்டுற்றதெனும்புரண
ஞயபுகழ்வேதாந்தசிரவணஞ்செய்துலகி
லளவிலாசைதன்னியமாகப்புரிந்தவறவோன்
தூயமுத்துராமலிங்கதேசிகனென்றுரைக்குஞ்
சோதிலிங்கசொரூபனெனுஞ்சோதியையேத்தெடுப்பாம்.

ஸ்ரீ துறவுசுவாமிகள் ஸ்துதி

திருவாடுதுறை யாதீனம் மஹாவித்துவான்
திரிசிரபுரம்

மீனாட்சி சுந்தரம்பிள்ளை யவர்கள்

இயற்றியது

துறவொழுக்கமனைத்துமொருவடிவுகொண்டாலன்ன
தூயவன்றன்மயமாகயாவையுங்கண்டிருப்போன்
மறவொழுக்கங்கடிந்துயிர்கள்சுவாநுபவமருவ
வயங்கியவேதாந்தசிரவணமேற்றும்வலியோ
னறவொழுக்கந்தலையெடுப்பக்காரணமாக்கண்டுவப்போ
னடங்குமிடமாகியசிதாகாசப்பிரிய
னுறவொழுக்கமவளர்த்தவருணாசலதேசிகனென்
றுரைத்திடுநந்தீசனெனுமொருவனைவாழ்த்திடுவாம்.

சொர்னநாதபுரம் - பழநியப்பய்யா அவர்கள்

இயற்றியது

வெண்பா

இன்பமளிக்குமடியென்வினையைநீக்குமடி
துன்பங்களெல்லாந்தொலைக்குமடி—யன்பார்
கருணாகரனுங்கழனிநகர்வாழு
மருணாசலன்சேவடி.

௫.

விருததம.

செங்கமலமலாபோனறமுகநதானெஙகேசிறியணேவாவென் றழைததிருவாயெஙகே, யஙகமெலாநீறணியுமழகதெஙகேயரிய வெணகோவணஙகட்டுமரைதானெஙகே, சஙகையறபொருளோ துஞசமாததுமெஙகேதாயினிலுமிகசசிறநததயைதானெஙகே,மங கையரைமிகபபழிககுஙகவிதானெஙகே வளலருணாசலமுனபோல வநதாளவாயே.

சிதமபர அயயாவெனனும

கருணாநிதிஸதுதி.

சொானநாதபுரம - பழநியப்பய்யா

இயறறியது.

விருததம

மதயபடுகடைமினாதமமையனுடபடாமலீசன
பதமபெறவெனககுமேனமைபாலிககுமருணேககுனறின ;
இதமபெறுதுணைவனாகியெனனுயிாததுணையுமான
சிதமபரபபெரியோனசெமபொறசேவடிசெனனிசோப்பாம.

திருவாடுதுறை யாதீனம மகாவிததுவான

திரிசிரபுரம

மீனாட்சி சுந்தரம்பிளளே யவர்கள்

இயறறியது

மேலாயதுறவினுககோா துணையாகியுளளான
விரிநதபலபுவனமுஙகானறிடுசோறறிறகண்டே,
ஞாலாயமறைமுடியினபொருளவிளஙகவெடுதது
நலமாணவாககருளிததனமயமாககிடுவோன
பாலாயசிவுதருமமபறறறபபாலிபபோன
பரபபிரமசுவானுபூதியிறசிறநதமேலோ
னூலாயயாவுமுணாநதவாமனுவினெடுதது
நுவலுமொருசிதமபரதேசிகனெனுமாபெரியோன.

உ

சிவமயம.

ஸ்ரீசறகுருநாதனதுணை.

ஆண்டவர் சரித்திரச் சுருக்கம்.

பரதகணடததிலே பாணடியநாடடிலே கிழக்கிசையிற றிருப்பெருநதுறையும், தெனறிசையிற கணடதேவியும, மேறறிசையிற றிருபபுத்தூருமு, வடதிசையிற றிருமெயயமுமாகிய இநநானகு க்ஷேத்திரஙகளையும எலலையாக வுடையதாய, மகாதவததினராகிய மதுபபிரிய இருஷியின வேணடுகோளினபடி ஸ்ரீராஜகடக பரமேசுவரர ஸ்ரீ சாலிவாடீசுவரியெனனும அமமையாரோடு எழுநதருளப்பெறறு இனிது விளஙகும ஸ்ரீ சமிவனக்ஷேத்திர மெனனும கோவிலூருககுக கீழபால வணிகர குழாஙகளாற சிறபபுறறோஙகும காரைககுடி எனறோ நகருணடு. அநநகரில வணிகர குலததிலே மெயயபபசெடடியர ரெனபவர ஒருவரிருநதார. அவர மனைவியார பெயர வளளி யமமையார. அவர வயிறறில அநநாடடாருமு, பிறரும முற பிறபபுகளிற செயத பெருந தவபபயனும, ஸ்ரீஅகணட சசசிதானநத பரிபூரண சொரூப பரமேசுவரனது பூரண கிருபையினாலும ஒர செலவத திருககுமாரர அவதரிததனர.

அஙஙனம அவதரிதத குமாரர முததுராமலிஙகரெனப பெயர தரிககபபெறறு, இளமைப பருவததிறறனே சகல கலைகளையும ஓதி யுணரநது, விவேக வைராககியாதி சாதனஙகளாற சிறநது விளஙகி, சிலகாலம ஊருககு ஆககினேய திசையிலுளள திருவாசல மடததிற றமது நணபராகிய நலலானசெடடியாருடன ஞானநூற பயிறசிசெயது, பிரபஞசம உணமையெனனும மயகக மினமையினறுதிற சிறிதும இலக்ஷியமினறி, கேடபவ ரதிசயிகக மிககசெமபீரமாய வைராககியபரமான வாரததைகளை வசனிததுக்கொணடு, தாம குருவை யடைநது குரு சமபிரதாயததை விளககவேணடுமெனனும கருததை யுடகொணடு, அது வாயககும தருவாயை எதிரபாரததவராய, விபூதியை உததூளனஞ செயதுகொணடு அகநோககுறறுத தமது உணமை நிலையி லிருபபார.

அவர் ஒருநாள் தமது பிதா வடதிசையிலுள்ள திருநாகைக் காரோணத்திற் கடுத்த சிக்கலென்னுந் தலத்திற்கு வியாபார நிமித்தம் பிரயாணப்பட, தாமும் அவருடன் சென்று அங்கு வசித்துக் கொண்டிருந்தனர். இஃது இங்ஙன மிருக்க, அச்சிக்கலுக்கடுத்த பொருள்வைத்த சேரியில் பிரமநிஷ்டராகிய உகந்தகுருசுவாமிகள் என்னுந் திருநாமமுடைய ஓர் மகான் இல்லறத்திருந்தனர். அவர் *ஸ்ரீசச்சிதானந்தசொரூப விஷ்ணு, பிரமா, வசிஷ்டர் முதற் கிரமமாக வரும் குருபரம்பரையைச் சேர்ந்தவராய்த், திருவள்ளுவநாயனாரைப் போலவும், கபீர்தாசரைப்போலவும் நெய்தற்றொழிலால்வரும் ஆதாயத்தை மறுநாட் டொழிற்கு நூல்வாங்க வோர் பாகமும், குடும்பச் செலவிற் கோர் பாகமும், அடியார்களுக் கமுதளித்தற் பொருட் டோர் பாகமுமாக விநியோகித்து வருவதோடு முமுக்ஷுக்களாய்த் தம்மைச் சரணடைந்தோரைச் சோதித்து ஞானோபதேச முஞ் செய்து வருவர்.

இவரது பிரபாவங்களைக் கேள்வியுற்று இராயவேலூரி லிருந்த கந்தப்பசுவாமிக ளென்னும் ஒருஞானர் சில சாதுக்களோடும் பொருள்வைத்த சேரிக்கு வந்து, அவ்வுகந்த குருசுவாமிகளை விதிப்படி சரணடைந்து, இப் பவசாகரத்தி னின்றும் எம்மை யீடேற்றல் வேண்டுமெனப் பிரார்த்திக்க, சுவாமிகள் அவர்களைப் பரீக்ஷித்து, அவர்களுக்குள் கந்தப்பசுவாமிகளையே பக்குவியெனத் தெரிந்து அவருக்குப் பரமாத்வைத ஞானத்தை யநுக்கிரகித்தனர்.

அக்கந்தப்ப சுவாமிகள் அவர தநுக்கிரகத்தால் பிரமாநுபூதியை யடைந்து ஆசிரியரிடத் தநுமதிபெற்றுத் திருவண்ணாமலை யென்னுந் தலத்தினை யெய்தி, ஈசானியத்தில் நிர்ஜனப் பிரதேசத்

விருத்தம்

* பரமாகவொளிர்சச்சிதானந்தமாய்விண் டுவங்கயன்வசிட்டர்சத்தி
பராசரமாமுனிமகாவியாசர்சீசுகர்கௌடபாதர்கோவிந்தயோகி
யருளுருவமாஞ்சங்கராசாரியாமிறைகள்மாபதம்பாதருயரத்
தாமலகர்தோடகாசிரியர்வார்த்திகர்வித்தியாரணியராகுமரவோ
ரிருளுருவமறவவர்மரபதனில்வந்தசுப்பிரமணியதேவனயின
வீசனழகப்பவாரியனவீரபத்திரகுருவின்பமுந்தையவடிக
டெருளுருவமாமுகுந்தையனனைகளிலாத்தீயனேனறீனயுமாண்ட
சீர்முத்துராமலிங்கேசதேசிகனியாகடிகழ்பதமிறைஞ்சுவோமே.

தோர் மரத்தடியில்† நிருவிகற்ப சமாதியுற்றிருந்தனர். இவர் இருக்க, உண்ணாமுலையை யொருபாலுடைய அண்ணாமலையார் அவ்வூரடியார்களுக்குச் சொப்பனத்திற் றோன்றி, கந்தப்பசுவாமிகளுக்கு மடமொன் றியற்றுவிக்கும்படி ஆஞ்ஞாபிக்க, அங்ஙனமே அவ்வடியார்கள் அவருக்கு ஈசானியத்தில் மடமொன் றியற்றுவித்தனர்கள். அதிலெழுந்தருளியிருந்தமைபற்றி அவருக்கு ஈசானிய தேசிகரென்னும் திருநாமம் வழங்கி வந்தது. பிறகு முற்கூறிய உத்தரகுரு சுவாமிகள் அநேக முமுக்ஷுக்களுக்கு அநுக்கிரகஞ் செய்து வருவதை முத்துராமலிங்கரென்னும் அக்குமாரர் கேள்வியுற்று அச்சுவாமிகளிடம் சென்று அவரை விதிவத்தாகச் சரணடைந்து சிரவணாதிகளைச் செய்து வந்தனர். அப்போது அவருக்குப் பதினமூன்றாண்டுகள் நிறைந்தன.

பின்னர் ஆசிரியரிடத்து விடைபெற்றுச் சென்று தமது நகரமாகிய காரைக்குடியில் வசித்து வரும் நாளில் ஒருநாள் வடதேசத்தினின்றும் இராமேசுவர யாத்திரையாக வந்து அவ்வூர் அன்பர்கள் பிரார்த்தனையின்பேரில் அங்கு வசித்து வந்த ஓர் பிராமண யோகீசுரர் தம்மை யுபசரித்துவரும் வணிகர்களைப் பார்த்து, இவ்வூரில் விவேகிகள் எவரேனும் உளரோவென்று வினவ, அவ்வணிகர்கள் எங்கள் வருணத்திலுதித்த ஓர் பிள்ளை கல்வியறிவொழுக்கங்களிற் சிறந்துளதென்றனர். அங்ஙனமாயின் அப்பிள்ளையை எனது சல்லாபத்தின் பொருட்டு அழைத்து வாருங்களென்ன, அவ்வைசியர்கள் அப்பிள்ளையிடத்துச் சென்று அவ்யோகீசுவரர் கருத்தை அறிவித்தனர். அதனைக் கேட்ட அப்பிள்ளை நல்லது வருவேனென்று பழ முதலியவற்றைக் கையிற்கொண்டு சென்று அவர் முன்வைத்து வணங்கி நின்றனர். நிற்கவே, அக்குழந்தையின் திருவுருவின்கண்ணுள்ள குறிகளைக் கண்டு யோகீசுவரர் பொருக்கென வெழுந்து அவரை யாலிங்கனஞ்செய்து பரவசராய், வைசியர்களைப் பார்த்து "வாரீர் வைசியர்காள், இவர் உங்கள் மரபின் பிள்ளையல்லர், ஸ்ரீதக்ஷிணாமூர்த்தியின் கலையென் றறியுங்கள், இவர் அநேகரைக் கிருதார்த்தராக்கவும், வேதாகமங்களிற் கூறிய சிவதரும

† இவர் சமாதியினின்று விழிக்கும்போது ஒருநாள் ஓர் பெரும் புலி மலையினின்றும் இறங்கித் தன்னருகில் வர, அதனை அண்ணாமலையப்பா வந்தனையா வென்று தட்டிக்கொடுத்தார். அது சற்றுநேரம் அங்குப் படுத்திருந்து மீண்டும் மலைக்குப் போய்விட்டது.

முதலியவற்றைத் தமமொழுக்கத்தால் உலகினற் குபதேசிக்கவும், முமுட்சுக்களுக்கு ஞானுனுக்கிரகஞ் செய்யவுமே அவதரித்திருக்கினறனா. ஆனால யான கூறிய விதனை நீங்கள் சிலநாட்களிற் பிரத்தியட்சமாய்க காண்பீாகள" என்று கூறினா. அன்று தொடங்கிப் புண்ணியசீலாகளான வணிகருட் பலா அவரைச சிவமே யெனக கண்டு வழிபட்டு ஆண்டவரெனப பெயரிட்டு வழங்கி வநதனா.

இவ்வாறு வழங்கிவா, பின ஆண்டவா, தமது நணபராகிய நல்லான செட்டியாருடன பொருளவைததச் சேரிககுச சென்று, தம மாசிரியரைத் தரிசிததுவணங்கி, பின தமது கடையிற் சென்று வியாபாரஞ செய்யத தொடஙகி, அதில வரும இலாபததைத் தம்து ஆசிரியா குடுமபததிறகும தமது நணபாகள குடுமபததிறகும தமது குடுமபததிறகுமாகக கொடுதது வருவா. இவா வியாபாரம செயதுகொணடிருககினும குரு சந்நிதியில நிரநதரம சிரவண மனனுதிகளைச செயது வருவதிலேயே கருததுடையவராயிருபபா. ஒருநாள ஆண்டவரது திருமேனியிற சுர உபாதி யுணடாயிரவில தஙகள கடையிற சயனிததிருககுமபோது அருகிலோா பிராமணக கனனிகை யிருககக கணடு "அமமா நீ யாா" என்று வினவினா. அதறகு அககனனிகை "யான வசிபபது காரைமாநகரம, உமக்குசசுரஙகணடிருபபதாகக கேளவியுறறு அதனை நிவிர்த்திகக ஜலஙகொணடுவநதேன"என ஆண்டவா சற்றுலோசிததா. அபபோது அபபிராமணக கனனிகை வடிவஙகொணட கொப்புடையமமையாா "இசசலததை அருநதககடவை" என்று கொடுததருள, சுர தாபததால வாஙகிப பருகி நிமிாநது பாாகக அககனனிகையின திருவுருக கணடிலா. சுரம உடனே நினறுவிடடது. சூரியோதயமானவுடன ஆசிரியா கிரகததிற கெழுநதருளி அவா சநநிதியில நடநதவாறு விணணபபிகக, அதனைக கேடட ஆசிரியா மகிழ்வுறறு இவ்வாறருளியது கொபபுடை யமமைதானெனககூற அசசநநிதியிறறுனே அவ்வமமையாாபேரில,

அறுசீர்க் கழிநெடி லாசிரிய விருத்தம்.

"ஆழ்லோ னிறநது மூமைபாகத தணண விறநதுங கமலமுற்ற
நாலா னனததோன முடிநதிறநது நார தாதி யோரிறநதுங
காலா திகளு மொழிநதிறநதுங ககன மாதி யழிநதிறநது
மாலோ கஙக ளிறநதுநினறு யமமே கொபபை யுடையாளே"

என்னும கவியைத திருவாயமலாநதருளினா.

இவ்வாறு குருகுலவாசஞ்செய்து அத்தியான்ம சாஸ்திரங் களை அப்பியசித்து வருங்காலத்து, மகாகாவியமான ஞானவாசிஷ் டத்தை யப்பியசித்த லின்றி ஞான சித்தி யுண்டாகா தெனனும் அபிப்பிராயத்தை விளக்க, தமது குருமூர்த்தியாகிய உகந்த குரு சுவாமிகளை நமஸ்கரித்துத் துதித்து நன்முகூர்த்தத்தில் வாசி ஷடத்தை யாரம்பித்து ஐயந்திரிபறப் பொருள்கேட்டுவந்தனா.

இங்ஙனம் ஆபதமுதலிய நால்வகைப் பணிவிடைகளால் குரு மூர்த்திகளைச் சந்தோஷிப்பித்து வினயத்தோடு வாசிஷ்ட சிரவ ணஞ்செய்து வருங்கால், ஆண்டவருக்கு இராகவனைப்போல கௌமாரப்பருவமுற்றுப் பதினாறு வருடங்களாயின. வாசிஷ்ட சமாபதி காலமும் நெருங்கினது. அப்போது ஆண்டவா வாசிஷ்ட சமாபதி செய்யக்கருதி, சுபதின மேற்படுத்தி அதற்குப் பணம் வேண்டு மென்று பிதாவைக் கேட்க, அவா ஒன்றும் பேசாது மௌனமா யிருந்தனா. இருசகவே, ஆண்டவா "காது செவிடாய் விட்டதா" என்று சொல்லி, ஆசிரியா மனைக்குச் சென் றுள்ளவாறே முடியு மென்றிருந்தனா. உடனே அவா பிதாவிற்குக் காதுகளிரண்டும் செவிடாயின. அவா ஆண்டவரிடத்து அச்சமும் அன்பும் மேலி ட்டு, "கெட்டேன் எனது உலோப குணமல்லவா இங்ஙனஞ் செய் வித்தது" என்று தன்னை வெறுத்து, இனி இது தீர்தற்குஆண்டவா அருளையன்றி வேறு உபாயமில்லை யென்று நிச்சயித்து, உகந்த குருசுவாமிகள் திருமனைக்குச் சென்று நடந்தவாறு கூறி, ஆண்ட வா கரத்தால் விபூதி அளிப்பித்தல் வேண்டுமென்று பிரார்த்தி த்துத் திருவடிகளில் வீழ்ந்து அடியற்ற மரம்போற் கிடந்தார். அப்போது சுவாமிகள் மனமிரங்கி "அங்ஙனம் செய்குதும், அஞ் சற்க" என்று அபயங்கூறி, ஆண்டவரை யழைத்து "உனது பிதா விற்கு உண்டாகிய வருத்தந்தீர விபூதி தருக" என்று ஆஞ்ஞை செய்ய, அவ்வாறே ஆண்டவா குருவின் வாக்கியப்படி விபூதி கொ டுத்த மாத்திரத்தில் காதுகள் மூடித் திறக்கப்பட்டவை போன்று ஓசை புணர்தற்குரியவாயின. ஆகவே ஆண்டவரைப் புத்திரபாவ தத்தாற் கட்டித் தழுவி, "உனது மகிமையை யறியாததினாலும், புத் திரனென்னும் பாவனையினாலும், திரவிய லோபத்தினாலும் உனது வார்த்தையில் இலக்ஷியமின்றி உதாசீனனாயிருந்தேன்; இனி உனது கருத்தின்படி நடக்கக்கடமைப்பட்டவனாயிருக்கின்றேன்" என்று வேண்டிய திரவியங்களைக் கொடுக்க, அவா அதனைக் கொண்டு,

நியமித்தமுகூர்த்தத்தில் வாசிஷ்டத்திற் கூறியுள்ள சமாபதிலக்ஷணப்படி திருவண்ணாமலை ஈசானியதேசிகர் முதலிய அளவிறந்த சாதுக்களை அங்கங்கு திருமுகம் அனுப்பி வரவழைத்து, தமது குருமூர்த்திகளை உயர்ந்த பீடத்தில் எழுந்தருளச் செய்து, பால் தயிர் முதலியவற்றாலும் கங்கை முதலிய புண்ணிய தீர்த்தங்களாலும் அபிஷேகஞ் செய்வித்து, திவ்யமான ஆடையாபரணங்களாலலங்கரித்து உபசாரஞ் செய்து, வந்த சாதுக்கள் முதலியோருக்கும் ஏற்றபடி யுபசரித்து மிக்க சிறப்பாய் முடித்தனர்.

முடிந்தபின்னர் அசிரீரி உத்தரவின்படி தம்மூரில் வந்திருக்கும்போது 'அவ்வூர் கொப்புடையம்மை' பேரிலும், தமது குலதெய்வமாகிய அரியக்குடி ஸ்ரீவிஷ்ணுமூர்த்தியின் பேரிலும் அநேக தோத்திரக் கவிகளைச் செய்தருளினர் அவற்றை ஆண்டவர் **"சுவானுபவத் திருவாக்கு"** என்னும் நூலிற் காண்க.

ஆண்டவர் ஒருநாள் நல்லான் செட்டியாருடன் கோவிலூருக்குச் சென்று அங்கிருந்த ஆலயத்துட் பிரவேசித்துக் கொற்றவாளீசுவரரையும் திருநெல்லையம்மையாரையும் தரிசித்துப் பேரானந்தமுற்று, இவ்வாலயம் மிக இரமணீயமாயும், புராதனமாயும், தனித்து வசித்தற்குரிய ஆரணியங்களை யுடையதாயும் காணப்படுகின்றது ஆதலால் இனி நாம் சோமவார சுக்கிரவாரங்கடோறும் வந்து தரிசித்துப்போவோமென்று நல்லான் செட்டியாருடன் வசனித்துக்கொண்டு ஊர் வந்து சேர்ந்து அன்றுமுதல் அவ்வாறே தரிசித்துவந்தனர். பின்னர்ப் பொருள் வைத்தசேரியிற் சென்றிருக்குங்கால் குருமூர்த்திகள் கலியப்தம் ௪௲௯௱௭௰௯ சாலிவாகன சகாப்தம் ௲௮௱ வெகுதானியவருடம் பங்குனிமாசம் ௨௰௬உ ஏகாதசித்திதி மகநக்ஷத்திரம் என்னுமிவை பொருந்திய சுபதினத்தில் பரப்பிரம்ம சமரச சுபாவமடைந்தனர். ஆண்டவர் அவரது திருமேனியைச் சமாதிவைத்து, திருவண்ணாமலை ஈசானியசுவாமிகளுக்கும், அவர் மாணாக்கர்களாகிய சிவகுருசுவாமி பரசுராம சுவாமிகளுக்கும், நாகை அருணாசல சுவாமிகள் திருவாரூர் தக்ஷிணாமூர்த்தி சுவாமிகள் முதலிய பெரியோர்களுக்கும், தமது நகரத்திருக்கும் அடியார்களுக்கும் திருமுக மனுப்பி வரவழைத்து, மண்டலாபிஷேக பரியந்தமான சகல கிருத்தியங்களையும் குருபூஜை மாகேசுர பூஜைகளையும் சாஸ்திரவிதிப்படி சிறப்பாகச் செய்து முடித்து, அக்குருமூர்த்தியின் பேரில்,

எழுசீராசிரியவிருத்தம்.

திடமுயர் கடல்சூழ் பொருளனைத் தனைத்துந்
தன்னினமர்ந்த தேகமாய் விளங்கித்
திடமுடன் சுருதி சாத்திர வேதாந்தஞ்
சிந்தையி லனுபவந் தெளிந்து
அடிதனிற் றணைவர் தடுத்தவர்க் கிரங்கிப்
பரமசற் குருவதா யுணர்த்தி
யடியவ ரடிகட் கேயுகந் தாட்சி
யரன்பதி கயிலை யெழுந்தனனே.

என்னும் பாசுரத்தையும் செய்தருளினர்.

அதன்பின் அங்கு வந்திருந்த பெரியோர்கள் யாவரையும் பூசித்து உபசரித்துத் தத்தம் இடங்களுக்கு அனுப்பிவைத்து, தமது குரு மூர்த்தியின் அதிஷ்டானத்திற்கு ஆலயம் எடுப்பித்து, அவ்வாலய சமரக்ஷணையின் பொருட்டு மடாலயம் ஒன்றியற்றி, சிதம்பரம் கேணி மடத்தில் வசித்துக்கொண்டிருந்த விவேக வைராக்கிய சம்பன்னரான ஸ்ரீவீரபத்திர சுவாமிகளை அந்த ஸ்தானத்தில் எழுந்தருளச் செய்து, மிகுதியான திரவியங்களையும் பூமிகளையும் கொடுத்துப் பரம்பரையாகக் குருமூர்த்தியின் ஆராதனை முதலியவற்றை நடத்திவரும்படி ஏற்படுத்தி, அங்கு சிலகாலமிருந்து மீண்டும் காரைக்குடிக்கு எழுந்தருளி அடியார்களுக்கு அநுக்கிரகஞ் செய்துகொண்டிருந்தனர்.

அங்ஙனமிருக்கையில் ஒருநாள் தம்மிடத்து அத்தியந்த பக்தியுடைய நல்லானசெட்டியாரை அழைத்துக்கொண்டு, சோமவார சுக்கிர வாரங்கடோறும் தரிசனம் பண்ணி வரும் வழக்கப்படி கோவிலூருக்கெழுந்தருளி, இராஜகட்க பரமேசுவரனையும் சாலிவாடீசுவரியையும் தரிசனஞ் செய்துகொண்டு, தமது நகரத்திற்கு வரப் பிரயத்தனப்படுங்கால், மழை மிகுந்து விடாது பெய்தமையால் அவ்விடத்திற்றானே தங்கி அவ்விரவில் அவ்வம்மையின் சந்நிதியிலிருந்த கூரைக் கொட்டகையில் தங்கியிருக்க, அக்கொட்டகை எங்கும் ஒழுகி யிருத்தற்கிடமில்லாமல் சேறாகி விட்டமையின், அவ்விரவு முழுதும் நித்திரையின்றி யிருந்து, சூரியோதயமான பின் நல்லானசெட்டியாரால் தொழிலாளரை வரவழைத்து, அக்கொட்டகையைப் பிரித்து முன்போலவே பனையோலையினாலே கட்டும்படி உத்தரவு செய்தனர். தொழிலாளர் பழைய ஓலைகளை அப

புறப்படுகிறதுமபொருட்டு அககொட்டகையினமீ தேறவே, அக கொட்டகையின காலகள் அடி யற்றிருநதமையாலோ, அலலது திருநெலலையமமையார இமமூாததியைக கொணடு அதனைக கற பணியாககிக கொளளத திருவுளஙகொண்டமையாலோ அறியேம. அஃது அடியோடே சாயநதது. ஆணடவரும அதனைக கண டாச சரியமுறறுத திருநெலலையமமையின திரு வுளளக குறிபபை யுட கொணடு நலலானசெட்டியாரைப பாாதது "இதனைக கறபணியாக குவிததல வேணடும, அதறகுத தககதிரவியமசோததுககொணடு ஆரமபிபபோம." எனறு கூறித தமது நகரததிறகுசசென்றனா.

இவவாறெணணிச சென்ற ஆணடவா அதனை மறநது, தமது அடியாாகளுககு அனுககிரகம செயதுகொண டிருநதுவிடடனா. அஙஙனமிருககததிருநெலலையமமையா இததொணடரைககொண டே ஜீாணமாயுளள திருபபணி யனைததையும பாாபபவ ருளளம களிககுமபடி புதுபபிககவேணடு மெனனும கருததுடையவராய, ஓா பிராமணக கனனிகை வடிவெடுதது, ஆணடவா கிரகததிற கெழுநதருளி, அவா மாதாவைக கணடு, உன புததிரன எஙகே யெனறு கேடக, அவவமமையாா வெளியே போயிருககினறா னென றினிமையாயச சொலலி, அககனனிகையின திவவிய வடிவ ததைக கணடு பரவசமுறறு நினறனா. திருநெலலையமமையாா அவ வமமையாரைபபாாதது "உனதுகுமாரன கோவிலூருககுத தரிசன ததினபொருடடு வநதபோது வெயிலுககும மழைககு முதவியாா யிருநத கொட்டகையைப பிரிதது அபபாறபடுததிவிடடுக கற பணியாககுவிபபே னெனறு வநதவன, அதறகு வேணடியபிரயத தனம செயயாம லிருபபது உசிதமா? இனி விரைவில வநது, அத திருபபணியைத தொடஙகசசொலலுக" எனறு திருவாயமலாந தருளி அநதாததானமாயினா. ஆணடவா கிரகததிறகு வநதவுட னே மாதா நடநத விருததாநததைச சொலலககேடடு, மயிாக கூசசெறிநது கணணீா வார ஆனநத பரவசராய, பிரமாதிகளா லுங காணடறகரியஞானசொரூபியாகிய அவவமமையாரைககண்ட நீயே பூசாபாககியவதி எனறு தாயாரை வியநது கொணடாடி,

நனகடமபனைபபெறறவளபஙகினன
றெனகடமபைததிருககரககோயிலான
றனகடனடியேனையுநதாஙகுதல
லெனகடனபணிசெயதுகிடபபதே.

என்று திருநாவுக்கரசுநாயனார் தாமும் ஒழுகி உலகத்திற்குபதேசித்தவாறே யாமும் செய்தல் வேண்டுமென்த் திருவுளங்கொண்டு, அவ்வம்மையின் சந்நிதியிலிருந்த கொட்டகையை முன் கருதியவாறே கற்பணி யாக்குவித்தலோடு மற்றுமுள்ள திருப்பணிகளையும் முடிப்பிக்க வேண்டுமென் றெண்ணி, ஸ்ரீகொற்றவாளீசுரர் திருநெல்லையம்மை ஆலயத் திருப்பணி விஷயமாய்த் தனவணிகர்களும் மாணுக்கர்களும் கொடுத்த திரவியத்தைக்கொண்டு, அம்மையின் காப்பகக்கிரகம், இராஜகோபுரம், விமானம், வாவி கூபதடாகங்கள், நந்தனவனங்கள், தென்னஞ்சோலைகளால் சூழப்பட்ட இராஜவீதிகள், இரதம், மடாலயம், பிரமாலயம் முதலிய அநேக திருப்பணிகளை உலகினரால் கணிக்கப்படாத சிறப்பினையுடையதாய்த் தொழிலாளர் மனங்களிக்கத் திரவியங்களைக்கொடுத்துச் செய்து முடித்தனர். இவ்வாறே கல்லல் கானாடு காத்தான் சாக்கை முதலிய க்ஷேத்திரங்களிலும் திருப்பணிகளைச் செய்வித்துத் தம்மை யடைந்தவர்களை அன்ன முதலியவற்றால் ஆதரித்து அநுக்கிரகஞ் செய்துகொண்டிருந்தமையால், இவர் மகிமை உலகெங்கும் பரவியது அதனைக் கேள்வியுற்றுத் தேவிகோட்டை இராமநாதன்செட்டியார் முதலிய அநேக அடியார்கள் ஆண்டவரைச் சரணடைந்தார்கள் இவ்வாறு ஆண்டவர் தாம் திருப்பணிகளைச்செய்வதுமன்றித் தம் தன்பர்களையும் தத்தம் கிராமங்களிலும் ஏனைய க்ஷேத்திரங்களிலும் தேவாலயங்களையும், சாதுக்கள் வசித்துச் சிரவண மனனாதிகளைச் செய்துகொண் டிருத்தற்குரிய மடங்களையும், நந்தனவனங்களையும், வாவி கூப தடாகங்களையும், சத்திரம் பாடசாலை முதலியவற்றையும் ஏற்படுத்தி வருவதோடு சாஸ்திரவாயிலாகச் சதாசாரங்களையும் அநுஷ்டித்து வரும்படி ஆஞ்ஞாபிக்க, அவ்வாறே அவர்களும் அப்போது ஆங்காங்குச் சிவாலயம் மடாலய முதலியவற்றை யியற்றியதுமன்றி *இப்போதும் இயற்றி வருகின்றார்கள்.

---

* இவ்வாறு ஆண்டவர் காலமுதல் நடந்து வருவதைக் கண்ணுற்றே சமீபகாலத்திருந்த வரகவி சேந்தினி பழநியப்பஐயர் வென்பவர்

விருத்தம்

மடமுண்டோ சிவாலயங்கள் மிகுதியுண்டோ வாசிட்டம்
படிப்பதுண்டோ மனத்துண் ஞானத்
திடமுண்டோ நால்வர் தமிழ்ப்படிப்பாருண்டோ திவ்வியமா
மூதாரமுத்தற்குணங்களுண்டோ
விடமுண்டோனடியார்குழாமிகுதியுண்டோ மெய்யறஞ்சத்
திரம்விரைப்பூங்காவுமுண்டோ
வடகைலைக்கிறைவனெனுமுத்துராமவள்ளறிருந்
கழனிநகர்வாராமுன்னம்.

என்னுஞ் செய்யுளை யியற்றினர்.

தேவிகோட்டை இராமநாதனசெட்டியார் ஆண்டவரைத் தரி சித்து, சுவாமின், தெய்வத்தைக் கண்டு ஆராதித்தற்குரிய மார்க்கம் யாதென்று பிரசினஞ்செய்ய, அதற்காண்டவர்

வெண்பா

தெய்வ வடிவறிந்த தேவதையைப் பூசைபண்ணித்
தெய்வ வடிவாந் திறங்கேளீ—ரையமினூல்
சற்குருவாற் றுணர்தல் சந்ததமும் சிந்தித்த
னிற்குமது வான நிலை.

என்னும் வெண்பாவைத் திருவாய் மலர்ந்தருளினர். பின்னொரு காலத்தில் தேவிகோட்டை அருணாசல சுவாமிகளும், கண்டனூர் அருணாசல சுவாமிகளும் ஆண்டவரைச் சரணடைந்து சற்சாஸ்திரம் பயின்று வந்தனர். ஓர்காலத்தில் ஆண்டவர் அவ்வூர் அதலைக் கண்மாயக் கரையிற் பூஜை நைவேத்தியமின்றி ஆலயமில்லாது வெய்யிலிலிருந்த அகத்தீசுர ரென்னும் மகாலிங்கத்தை எடுத்து வந்து, கொற்றவாளீசுரர் ஆலயத்தில் ஸ்தாபிக்கவேண்டுமென்று கருதிப்போகுங்காலத்துப் பூர்வம் பஞ்சாக்கரநாயகி ஆலயத்திற்கு வடபால் குப்புச்சி ஊருணிக்கருகில் மறவன் கோட்டையிருந் தழிந்துபோக, அங்கிருந்த கைலாசநாதர், நித்திய கல்யாணியம்மையாலயம் ஜீர்ணமாய் ஒரு கால பூஜை மாத்திரம் நடந்து வந்தமையால் அவ்வாலயத்தி லெழுந்தருளியிருந்த அம்மையார் வெண்பட்டாடை யுடுத்து அந்தணர் கன்னிகையாய்த் திவ்ய ரூபத்துடன் நேரில் பிரசன்னமாய் ஆண்டவரை நோக்கி, அப்பா, ஒரு கும்பஜலத்திற்கும் ஒரு உருண்டை யன்னத்திற்கும் இங்கிருவரும் காத்திருக்கிறோமென்று கூறி அந்தர்த்தான மாயினள். உடனே ஆண்டவர் கைலாசநாதரையும் அம்மையாரையும் எழுந்தருளப்பண்ணி, கொற்றவாளீசுர ராலயத்திற்கும் திருநெல்லையம்மை யாலயத்திற்கும் மத்தியில் அவ்வூரார் வழிபட்டுவந்த பிரமகாளியென்னும் ஓர் துஷ்டதேவதையின் பீடமொன்றிருக்க, அதனையெடுத்துவிட்டு, அந்தஸ்தானத்தில் கைலாசநாதருக்கும் நித்தியகல்யாணியம்மையாருக்கும் ஆலயமெடுப்பித்து அதில் ஸ்தாபித்து அபிஷேக நைவேத்திய முதலியன எப்போதும் நடந்து வரும்படி செய்வித்தனர். முன்னர்க் கைலாசநாதரையும் நித்தியகல்யாணி யம்மையாரையும் மறவன் கோட்டையிலிருந்து கொண்டுவருங்காலத்து, அங்கிருந்த பஞ்சாக்கர நாயகி அசரீரியாய் ஆண்டவரைப்பார்த்து "யானமாத

திரம இங்குத தனிததிருபபது உமக்கு நீதியா" என்று சொல்ல, அதனை ஆண்டவா கேட்டு, அவ்வமமையாரையும எடுததுவநது ஸதாபிககுங கருததுடையவராய ஆலயங கட்டுவிக்குங்காலையில, ஒருநாள ஆண்டவரைத தரிசிககவநத சிஷயராகிய நலலானசெட்டியாா திருநெலலையமமையாா திருபபணிககாகவநத திரவியததைப பிடாரிககுச செலவிடுதல நியாயமாவெனறு சொலல, ஆண்டவா

நேரிசை கட்டளைக்கலித்துறை

கணடபொருளலலகாணுபபொருளலலகணட பொருள
மணடுமிருளலலமாயுமொளியலலமனனுமொளி
பணடெனபதுமலலவினறெனபதலலபாாபரமா
மணடலமடஙகவுடஙகாபபெருவெளியையுளியே.

எனனுங கவிதைககூறி "அடா நலலான, இநதஅமமையான ஐயுளியமமையாரை நீ தாழ்வாகக கருதுவது உனது அறியாமையே!" எனறு நகைதது அத திருபபணியை முடிதது, அவவமமையாரை ஆலயததி லெழுநதருளப பணணிக கும்பாபிஷேகஞ் செயவிதது, கொறறவாளீசுரா ஆலயததி லிருநது ஒருகால பூஜை எப்பொழுதும நடததி வருமபடி நியமிததனா. அவவாறே இபபொழுதும நடநது வருகினறது.

பினனா, முன தாம கருதியபடியே அதளககஞ்சமாயிலிருநத அகததீசுரரையும எடுபபிததுவநது ஆலயததுள ஒரிடததுப பிரதிஷடை செயது, தினநதோறும பூஜை நைவேததியஙகள நடநது வருமபடி செய்தனா.

அககாலதது அடியாாகளுககு வேண்டிய உதவியை நிரநதரம் செப்துவநத இராயபுரம அபபுககூடிசெட்டியாருககுஉண்டாகிய புததிர சோகம நீஙக,

கனவிறகுழவிமலடிபெறறுஞடகளிததவிள
னனவிறகருதபபொயயானதுபோனனவினுறற
தனமிககமககளுமபெணடிருஞசுறறமுநதனனுடமபும
இனமுறறவெனனையறியபபொயயாகியிருநததுவே.

எனனுங கவிதை எழுதியனுபப, அதனை அவா பாாததுப் புததிர சோக நீஙகி யிருநதனா.

ஒருநாள ஆண்டவரது சிஷயராகிய பளளததுாா சுனணயா வென்பவா ஆண்டவா திருமுக நோககி, "சுவாமி, பேத திருஷடி எபபோது நீஙகும?" என, ஆண்டவா

எண்சீர்க் கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

விண்ணாதி பூதமெலாஞ் சிவமே யாகு
மெய்யுருவும் பொய்யுருவுஞ் சிவமே யாகும்
கண்ணான வேதமெலாஞ் சிவமே யாகுங்
கருதுகின்ற நினைவெல்லாஞ் சிவமே யாகு
மெண்ணிறந்த பேதமெலாஞ் சிவமே யாகு
மிப்படியே தினந்தோறுங் காண்பா னாகிற்
பெண்ணாணு மலியாகும் பேத மின்றிப்
பிரமமய மாதற்கண்ணம் பேத மின்றே.

என்னுங் கவியைத் திருவாய்மலர்ந்தருளினார்.

ஆண்டவா கொற்றவாளீசு ராலயத்திருக்கும்பொழுது முக்கிய சிஷ்யரான பள்ளத்தூர்ச் சின்னய்யாவென்பவர், சுவாமினே, "யான் எனது என்னும் அகங்கார மமகாரங்கள் எவ்வாறு நீங்கும்" என,

நேரிசை வெண்பா.

தன்மயமாஞ் சத்தி தானினைக்க நாமவுரு
மின்மயம்போற் றோன்றி விளிந்திடுமே—யென்மயமே
யாமே யவையெல்லா மானால்யா னும்மெனதும்
போமே சிவமயமாய்ப் போம்.

என்னும் வெண்பாவைத் திருவாய்மலர்ந்தருளினார்.

ஒருநாள் சுவாமி தரிசன நிமித்தம் பிள்ளையார்ப்பட்டி நகரத்தார் பிரார்த்திக்க, அங்கெழுந்தருளி அவ்வூரில் வசித்துக் கற்பக விநாயகரைத் தரிசித்து,

அறுசீர்க் கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்

முற்பவத்தில் யான்புரிந்த தீவினைகண் முழுதகற்று முகத்தினானை, யற்பசுத்த தெனையழுத்தா வைங்கரனைப் பிறப்பவமு மகற்றுங் கோவைச், சொற்பழுது புரியாத வணிகர்குலந் தினம்பணியுந் துணைத்தா ளானைக், கற்பகத்தின் மிடியகற்றுங் கற்பகமா விநாயகனைக் கருத்தில் வைப்பாம்.

என்னுங் கவியைத் திருவாய்மலர்ந்து, மீண்டுங் கோயிலூரை யடைந்து வசிக்குங் காலத் தொருநாள் மதுபுஷ்கரணியின் கீழ்க் கரையில் ஈசானிய திக்கில் நள்ளிரவில் படியினமீ தடகார்ந்திருக்குங் காலத்து, தமக்கெதிரில் அகண்டாகாரச் சச்சிதானந்த கன்பூதராகிய கொற்றவாளீசுரர் கோடிசூரியப் பிரகாசராய், சந்திர

சூடராய, கஙகாதரராய, காளகணட திரிநேததிரதாரியாய, உமா சகித திவய மஙகள விககிரகராய, இடபவாகனததி லெழுநதருளி ப பிரசநநமாயினா. அப்போது ஆணடவா அதிபகதி விநயத தோடு எழுந்து வணஙகித துதிதது ஆனநத பரவசராய நிறகக கொறறவாளீசுரா அநதாததானமாயினா.

ஆணடவா ஒருநாள பரணில நிததிரை செயகையில கோவி லூருககு மேறகில காலயோசனை தூாததுளள சாளியெனனுங கிராமததிலிருககும அஞசாத பெருமா ளெனனும ஐயனா, ஆண டவா முன தோனறிந தன முதுகில புறறு வளாநதிருபபதைக் காணபிதது, "இவவாறு சிதலரிகக யானிருபபது நீதியா?" என, அதறகு ஆணடவா "நீா யாா" எனறு கேடகவும, யான "அஞசாத பெருமாள" எனறு சொலலி அநதாததானமாயினா. ஆணடவா உடனே விழிததெழுநது நலலான செடடியாரை வரவழைதது "உன குலதெயவமாகிய அஞசாத பெருமாள ஆலயததிறகு வா வெனறு அவரை அழைததுககொணடுபோய, அவவையனா ஆலயத தினபின சென்று, அவவாலயச சுவரை உதைததுத தளளி, சுவாமி முதுகில புறறு வளாநதிருபபதைப பாா" எனறு காடடி "இபபடி வருவானேன" எனறு கேடக, நலலான செடடியாா "இவவாலயம கடடி முடிததறகு இததனை தொகை யெனறு குததகையாகப பேசி, அததொகையைததசசனிடம கொடுததுவிடடோம, அவன அஜாககிரதையினால இவவாறு வநதது" எனறு கூறினா. கூறவும ஆணடவா, தசசனையழைததுக கணடிதது "விரைவிலஇவவாலயம செயதுமுடிககவேணடும" என றுததரவு கொடுததுவிடடுக கோவி லூருககு எழுநதருளினா அநதத தசசன பினனரும ஆலயங கட டததொடஙகாதிருநதமையால அவன மனைவியின காபபமுதிரமாய் ஒழுகத தொடஙகிறறு. தசசன உடனே பயநது "பெரியோா வாா ததையினபடி நடவாததினாலனறோ இவவாறு நேரிடடது?" என மனங கலஙகி, ஓடிவநது ஆணடவா பாதததில வீழ்நது, நிகழ்நத தைச சொலலி யழுது, "அடியேன அபராததைதப பொறுததரு ளல் வேணடும; இனிக கணமும தாமசியாமல ஆலஞ செயது முடிதது விடுகிறேன, என மனைவியின கரு வழிநதுபோகாவண ணம விபூதி கொடுததருளலவேணடும" என, ஆணடவா கருணைக கடலாகலின அபபடியேவிபூதி கொடுதது "இதனை அவள்சிரசிற றரி ததாலவெநதுபோவாள, உனவீடடின கூரைமேற போடுவாயாயின,

அவளுக்கு வந்த இடையூறு ஒழிந்து கரு முதிர்ந்து ஆண் குழந்தையைப் பெறுவள்; அதற்கு 'அஞ்சாத பெருமாள்' என்று பெயரிட்டு நல்ல புத்தியோடு பிழைத்திரு'' என்று சொல்லி யனுப்பினார். அவன் அவ்விபூதியைக் கொண்டு விரைவிலோடி வீட்டுக் கூரையிற் போடவே, அது எரியத் தொடங்கியது. அதனை அவன் அணைத்துவிட்டு உட்புகுந்து தன் மனைவி இரத்தப் போக்கின்றிச் சுகமாயிருப்பதைக் கண்டு ஆனந்தமடைந்து, அவ்வையனார் ஆலயத்தையும் விரைவிற் செய்து முடித்தனன் சிலநாளில் ஆண்டவர் உத்தரவின்படி ஆண்குழந்தை பிறக்க அதற்கு 'அஞ்சாத பெருமாள்' என்று நாமமிட்டான்

இது இங்ஙனமிருக்க, ஒருநாள் திருப்பெருந்துறை அண்ணாமலை செட்டியாரென்பவர் கோவிலூருக்கு வந்து, மடாலயப் பிரவேசத்திற்காக ஆண்டவரைப் பல்லக்கி லெழுந்தருளப் பண்ணித் திருப்பெருந்துறைக்கு அழைத்துச் சென்றனர். அப்போது ஆண்டவர் அவ்வாலயத்துட்சென்று ஆத்மநாதனைத் தரிசித்து,

தொந்தமுங் கடந்த தூயோர் துதித்திடற் குரிய பாத
மந்தமு நடுவு மின்றி யமர்ந்திடு மப்பொற் பாதஞ்
சந்தத்துஞ் சுகசிற் சத்தாயச் சந்தோதித மான பாதஞ்
சிந்தனைப் படியே தோன்றுந் திருப்பெருந் துறையான்பாதம்.

என்னும் கவிமலரைச்சாத்தி அங்குச் சிலநாள் வசித்து மீண்டுங் கோவிலூருக்கு எழுந்தருளும்போது, இராமநாதன் செட்டியார் ஆண்டவரைத் தமது மாத்தூர்க்கோவிலுக்கு அழைத்துச் செல்ல, அவ்விடஞ் சென்று சுவாமி தரிசனம் பண்ணியகாலத்து,

நேரிசை வெண்பா.

ஐஞ்ஞூற்று வீச ரடியிணையைச் சேர்ந்தவுனக்
கெஞ்ஞான்று நெஞ்சே யிடருண்டோ - பைஞ்ஞாகந்
தாங்கும் புவிவிளங்கச் சஞ்சரிக்கும் பானுகண்ட
தூங்கிமம் போகாதோ சொல்

என்னும் வெண்பாவை யருளிச்செய்து கோவிலூரை யடைந்தனர்.

அவ்வாறிருக்கையில் திருவீதிக்குத் தென்பால் ஓர் கல்மடமமைக்கத் திருவுள்ளங்கொண்டு முகூர்த்தம் செய்வதற்குத் தேங்காய் கொண்டு வரும்படி போனவர் அரசமையம் வாராமையால், முகூர்த்தத்திற்கு நியமித்த இலக்கினம் நெருங்கியதே யென்று

நினைத்து ஆலயத்தைப் பார்த்தனர். அப்போது அவ்வாலயத்தினின்றும் ஓர் அந்தணர் கன்னிகை கமலத்தில் வெற்றிலையும் பாக்கும் இரண்டு தேங்காயும் தனது கரத்தி லேந்திக்கொண்டு வந்தனள். அதனை ஆண்டவர் தமது கைகளாலேற்றுக் கல்மண்டபம் செய்ய உத்தேசித்த விடத்திற்சென்று நிற்க, அதனைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்த குட்டையனாசாரி அவ்வந்தணர் கன்னிகையைப்பார்த்து "அம்மே நீயார்?" என்றுவினவ, அக்கன்னிகை அந்தர்த்தானமாயினள். அப்போது ஆண்டவர் தமது திருக்கரத்தால் அம்மேமாருந் அன்னதானம் நடக்கவேண்டுமென்று கூறித் தேங்காயுடைத்துமுகூர்த்தம் செய்தருளினர் அன்றுமுதல் அன்னதானம் அ[illegible]ய் நடந்து வருவது இன்றும் பிரத்தியக்ஷமாம்.

இவ்வாறு முகூர்த்தம் செய்து மடாலயத் திருப்பணி நடந்து கொண்டிருக்கப் பகற்போதெல்லாம் தென்னஞ்சோலை நந்தனவனம் ஆரணிய முதலிய நிர்ஜனப் பிரதேசத்தை யடைந்து தனித்து அகநோக்கொழியா திருப்பர். அஸ்தமன சமயத்தில் ஆலயத்திற்கு எழுந்தருளிப் பிரதக்ஷிண நமஸ்காராதிகளைச் செய்து, தீபாராதனமாகுமளவும் அம்பாள் சந்நிதியிலிருந்து அம்மையாரை நமஸ்கரித்து மடாலயத்திற் கெழுந்தருளுவர். அப்போது அடியார்கள் "அடியேங்கள் உய்யும் பொருட்டு உபதேசித்தருளல் வேண்டும்" என்று வணங்கிப் பிரார்த்திக்க, கருணையோடு தமது திருவாக்கினால் உபதேசமொழிகளைப் பிரகடனஞ் செய்வர்.

அந்நாட்களில் முன்னரே சரணடைந்தவர்களாகிய தேவிகோட்டை அருணாசலசுவாமிகளும், கண்டனூர் அருணாசலசுவாமிகளும் பஞ்சதசி கைவல்ய முதலிய அனேக சாஸ்திரங்களைப் பாடங்கேட்டு, பரணிப்பிரபந்தமும் பாடங்கேட்கவேண்டுமென்னுங் கருத்தினராய், ஓர் அந்தணர் முகமாயக் குன்றக்குடியிலே திருவண்ணாமலை யாதீன பரம்பரை ஸ்ரீ ஆறுமுகதேசிகரிடத்தில் அந்நூலிருப்பதாகக் கேள்வியுற்று, அங்குச்சென்று அவ்வாறுமுக சுவாமிகளை வணங்கி அஞ்ஞவதைப்பரணியென்னும் பிரபந்தம்வேண்டுமென்று கேட்டார்கள். அப்போது அவ்வாறுமுகசுவாமிகள் மந்தகாசத்தோடு "நீங்கள் அஞ்ஞவதைப்பரணிபடித்துத் துறவடையப்போகிறீர்களோ" என்று சொல்லி அந்நூலைக் கொடுக்க, அதனைப் பெற்றுக் கொண்டுவந்து ஆண்டவரிடம் பாடங்கேட்டு முடிந்த பின், துறவடைய வேண்டுமென்னுங் கருத்தினராய ஆண்டவரது சயன

ஸ்தானத்தை யடைந்து அ[illegible]களது திருவடிகளைப்பிடித்துக் கொண்டிருக்கையில் "எங்க ளிருவருக்குந் துறவுடைய உத்தரவு கொடுத்தருளல் வேண்டும்" என்று பிரார்த்திக்க, ஆண்டவர் "நல்லது அப்படியே செய்யுங்கள்" என்று திருவாய் மலர்ந்தருளினர். அவ்வுத்தரவை இருவரும் சிரமேற்கொண்டு மும்முறை நமஸ்கரித்தெழுந்து கொற்றவாளீசுரரையும் அம்மையாரையும் சாஷ்டாங்கமாக நமஸ்காரஞ் செய்தெழுந்து, "நாங்கள் செய்துகொள்ளுந் துறவு முற்றுப் பெற்று நன்கு விளங்க வேண்டும்" என்று பிரார்த்தித்து, நெடுங்குடி ஸ்ரீதக்ஷிணாமூர்த்தி சந்நிதியில் துறவு பூண்டு சிகம்பரஞ் சென்று விதிப்படி நடந்துகொண் டிருந்தமையால் ஆன்றோர்களால் "துறவுசுவாமிகள்" என்ற பெயர்[illegible] பெற்று விளங்கினர்.

இதன்பிறகு, ஆண்டவர் பல முறையும் பல பிரபந்தங்களைப் பாடித் தமது சுவாநுபூதியை வெளிப்படுத்தி யிருக்கின்றனர். அவற்றைச் "சுவாநுபவத் திருவாக்கு" என்னும் நூலினுட் காணலாம். இவ்வாறு ஆண்டவர் கோவிலூர் க்ஷேத்திரத்தில் அடியார்களுக்குச் சாஸ்திரஞ் சொல்லிக்கொண்டிருக்குங் காலத்து, ஒருநாள் சாயங்காலம் தமது சரீர வியோகம் சமீபித்திருப்பதை யறிந்து கல்லலையாவை நோக்கி, இப்போது நமது ஆசாரிய பரம்பரையிலுள்ள மகாத்மாக்களையும் மற்றுமுள்ள பெரியோர்களையும் அன்பர்களையும் இங்கு அழைப்பிக்க வேண்டுமென்று ஆஞ்ஞாபித்தனர். அவ்வாறே அவர் அழைப்பிக்க, சிக்கல் வீரபத்திர சுவாமிகள், பசுபதிகோவில் ஆறுமுகசுவாமிகள், திருவிடைமருதூர் பிக்ஷுசுவாமிகள், குன்றக்குடி திருவண்ணாமலை யாதீனத்து வேலாயுத சுவாமிகள் முதலிய மகான்கள் யாவரும் வந்து சமீபத்தில் வீற்றிருக்க, துறவுசுவாமிகள் முதலிய துறவிகளும், நேமத்தான்பட்டி பழனியப்ப அய்யர், கோட்டையூர் அண்ணாமலையையர், மதுரைக்குட்டையையர், கருணாநிதி யென்னும் சிதம்பர அய்யர், கல்லல் வெள்ளையப்ப அய்யர், பள்ளத்தூர் முத்து வீரப்ப அய்யர் முதலிய இல்லறத்து அடியார்களும் வந்து நமஸ்கரித்து நின்றனர். அவர்களை யிருக்கும்படி ஆஞ்ஞாபித்து, கல்லலையாவைப் பார்த்து "வெள்ளையப்பா, இம்மடாலயத்தில் எப்போதும் பரம்பரையாக அடியார் கூட்டங்களிருந்து பரிபாலனஞ்செய்து விளங்கி வரவேண்டுமே" என்று வினவ, அதற்கு அவர் "சுவாமிகள் ஆஞ்ஞை

யின்படி நடந்துகொள்ளுகிறோம்" என்று கூறினர். அப்போது ஆண்டவர் தம் பக்கலில் நின்ற துறவுசுவாமிகளென்னும் தேவிகோட்டை அருணாசல சுவாமிகளைப் பார்த்து, 'அருணாசலம் நீ இன்று முதல் இம்மடாலயத்திலிருந்து அடியார்களுக்கு அநுக்கிரகஞ் செய்து வருவாயாக" என்று ஆஞ்ஞாபித்து, கலி (௪௲௯௱௬௰௨) சாலிவாகனசகாப்தம் (௲௭௱௮௰௩) பிலவங்கவருடம் உத்தராயணம் பங்குனிமீ ௨௮ பௌர்ணமிதிதி பானுவாரம் உத்திர நக்ஷத்திரம் கன்னியாலக்கினம் என்னுமிவை பொருந்திய சுபதினத்தில் பிரமாநந்த சித்துவிற் கலந்தருளினர். அப்போது துறவு சுவாமிகள் கருணாநிதி முதலிய அடியார்களும், ஏனைய பெரியோர்களும் மண்டலாபிஷேக பரியந்தமான விதிகளை மிகச் சிறப்பாய் நடத்திக் களிப்புற்றிருந்தனர்.

இதனைத் துறவு சுவாமிகளிடம் அன்புபூண்டு சிதம்பரத்தில் வசித்துக்கொண்டிருந்த யாழ்ப்பாணம் நல்லூர் ஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலரவர்கள் கேட்டு,

ர்கொண்டசகவருடமாயிரத்தெழுநூற்
ரேருமறுபத்தொன்பதிற்
றிருமருவுபிலவங்கவருடந்தனின்மீனமாந்
திங்களெட்டாந்தேதியிற்
றிரமருவுபானுவாரத்தினுத்திரமெனச்
செப்புநக்ஷத்திரத்திற்
சிறந்தபூரணியெனுந்திதியதனினினிதுவரு
திகழுகன்னிலக்கினத்தே
கார்கொண்டபுயலவண்ணனுமலரயனவருந்தியுங்
காணாதபெருவாழ்வெனுங்
கறைமிடற்றிறைராசகட்கபரமேசுரன்
கருணையுருவோடமர்ந்து
கனவெழில்கொண்மணிமாடநிலவுரமிவனமெனக்
கழறுமுயர்பதியில்வாசன்
கண்ணிதமற்றுசீடர்தமதகவிருடீர்த்தவரு
கருதரியஞானதபனன்
போர்கொண்டகாமக்குரோதலோபாதியாம்
புகல்குற்றநீங்குபுனிதன்

* இதனைத் துறவுசுவாமிகள் சரித்திரத்திற் காண்க

பொறையறிவடககமருணமுதலாறகுணமொடு
பொருநதிவளருறறமுதலவன
புவனமூனறிலுமிவனபுகழெனறிடறகிடம
போதாதெனசசிறநதோன
பொருவிலாதுயாசுததவேதாநதசாததிரம
போதமிககுளளநிபுணன
போகொணடநிாமலசமாதிசாகூதாதகாய
பிரதாபமிகுசிரேஷடன
பெருமைநிறைதருமுததுராமலிஙககுரு
பிறஙகியிடுமதது விதநிட
பிரபஞசநிாவிஷயநிஷகளாதீதமாம
பெருவெளியதாகினற
பேசருமகணடபரிபூரணசுகானநத
பிரமமாயிலகினனே.

எனனும ஆசிரியவிருததததினை யியறறினா.

ஆண்டவர் சரித்திரம் முற்றிற்று

உ

சிவமயம

ஸ்ரீசறகுருநாதனறுணை

துறவுசுவாமிகள் சரித்திரம்.

ஆணடவா பரிபூரணததசை யடைநதபின அவ்வாதீனததிறகு வநத துறவுசுவாமிகள, கணடனூா அருணாசல சுவாமிகளுடன பூாவாசசிரமததில வியாபார நிமிததமாயத திருநெலவேலிககுப போயிருநதனா. அஙகு இருவரும மிகக சிநேகததால பிரியாத தனமை யுடையவாகளாயிருநது கோவிலூரில ஆணடவரைச சரணடைநது, அனுககிரகமபெறறுச சிலகால மஙகிருநது, பினனா அரிய துறவினையடைநது சிதமபரக்ஷேததிரஞசெனறிருநது, ஆணடவா உததரவினபேரில மீணடுங கோவிலூருககு வநது சிதமபர விநாயகா ஆலயததில வசிததுககொண டிருநதாாகள. சிலகாலஞ சென்றபின்னா இருவருமஆணடவரிடததுஉததரவுபெறறுச சிதய

பரஞ்சென்று வசித்துவரும்போது தேவிகோட்டைத் துறவுசுவாமிகள், தம்மைச்சரணடைந்த நித்தியானந்தசுவாமிகள், திருநெல்வேலிச் சுப்பிரமணிய சுவாமிகள், வளவனூர் ஷண்முக சுவாமிகள், மதுரைச் சுப்பராயசுவாமிகள், கோவிந்தசுவாமிகள் முதலிய துறவிகளுக்கும், பாகநேரி முத்துக்கருப்பையர் மதுரை மெய்யப்பய்யர் முதலிய கிரகஸ்தர்களுக்கும் நியமமாகத் தினந்தோறும் தர்க்க, யுக்தி, அநுமானங்களோடு சாஸ்திரங்களை அநுக்கிரகித்து வந்தனர். அப்போது கண்டனூர் * சின்னத்துறவுசுவாமிகள் மௌனதியானாதிகளின்பொருட்டுத் தனியே யிருக்கவேண்டுமென்று வடக்குக்கோபுரத்தில் மௌன தியானாதிகளைச் செய்துகொண்டிருப்பர். பெரிய துறவிசுவாமிகள் முமுக்ஷுக்களுக்கு [illegible]சிக்கும் காலந் தவிர மற்றைக் காலமெல்லாம் [illegible]கணி மடத்து ஒடுக்கத்திலுள்ள தியானஞ் செய்துகொண்டிருப்பர். இருவரும் ஆலயத்திற்குத் தரிசன நிமித்தம் போகுங்காலத்து ஒருவரையொருவர் சந்தித்துக்கொள்வர்கள், ஆண்டவர் நடத்திவருங் குருபூஜை, திருநெல்லையம்மை உற்சவ முதலியவற்றிற்கு வருடந்தோறும் போய் வருவார்கள். இவ்வாறிருவரும் சிதம்பரத்தில் வசிக்குங்காலத்து ஓர் சமயம் வேதாரண்ய க்ஷேத்திரத்திற்குச் சென்று ஆலயத்துட் பிரவேசித்துத் திருவெண்காட்டைத் தரிசித்துச் சந்நிதானத்தில் நிற்கும்போது ஆதிசைவர் விபூதிகொடுக்கப் பெற்று வெளியில் வந்து வீதியில் பிக்ஷைக்குச் சென்று அகாலமாயினமையால் பிக்ஷை யகப்படாமல் இருவரும் ஆலயத்திற் பிரவேசித்து, அர்த்தசாம தரிசனஞ்செய்து, தீர்த்தத்தில் இரண்டுகை ஜலம் பருகி குடவரையில் சிவபெருமானைச் சிந்தித்துக்கொண்டு நித்திரை செய்தார்கள். அக்காலையிற் சிவபெருமான் அவ்வடியார்கள்மீது கொண்ட கருணையினால் தாம் ஆதிசைவ வேஷங்கொண்டு கமலத்தில் இரண்டு சர்க்கரை யன்னத்தைக் கொண்டுவந்து அவ்விருவர் கைகளிலுங் கொடுத்தனர். அப்போது அவர்கள் அவரை ஆதிசைவரென மதித்து அதனை அன்போடு வாங்கித் தீர்த்தக்கரையிற் சென்று புசித்து, மறுபடியும் நித்திரைசெய்து காலையி லெழுந்து நித்திய கர்மங்களை முடித்துக்கொண்டு ஆலயத்துட் சென்று சிவபிரானைத் தரிசிக்கும்போது,

* கண்டனூர் அருணாசலசுவாமிகள் சின்னத்துறவு சுவாமிகளென்றும் அவ்வாதீனத்திற்கு வந்த தேவிகோட்டை அருணாசல சுவாமிகள் பெரிய துறவு சுவாமிகளென்றும் அக்காலத்து அடியார்களால் அழைக்கப்பட்டு வந்தனர்.

ஆதிசைவா இருவரையும பாாதது இரவில எங்கு போஜனஞ் செய்து சயனிததிருநதீாகளெனறு கேடக, சுவாமிகளிருவரும ஒரு வரையொருவா பாாதது இராததிரி அனனஙகொடுததவா இவரா யிருககு, இபபடிக கேடகினறாரே எனறு யோசிதது, அவவாதி சைவரைப பாாதது இராததிரி இரணடு சாககரை யனனங்கொடு ததது தாஙகளதானேயெனறு கேடடாாகள். அதறகுஅவா "யான எபபோது கொடுததேன" எனறு பிரதியுததரங கூறினா அதனைக கேடடு இருவரும இது ஸ்ரீ நடேசபபெருமானது திருவிளையாட லேயனறி வேறிலலையெனறு தம மனததுடகொணடு, ஆசசரியத தையும பேரானநதததையு மடைநது, அஙகு சிலநாள வசிதது மீணடும சிதமபரஞ்சென்று அஙகு வசிதது வந்தா். அவ விருவரும மறறொருகாலததில திருவணணாமலைக கெழுநதருளி அஙகுளள ஆரணயப பிரதேசததிலவசிககவேணடுமெனறு கருதி, அமமலையை நோககிச செலலுகையில, மெடடெ .. ராவடியிலிருநத சேவகாகள அவவழியாகததனியேபோகலாகாதென றுததடுததனா அதற கிருவரும எஙகளுககுந தடையுளதோவெனன, இடையிற காவி வஸ்திர மிருககினறதேயென றசசேவகாகள கூறினா அப போது இருவரும இடையிலிருநத வஸ்திரததைககளைநது அவாகள முன வைததுவிடடு, திகமபரிகளாய அருணகிரியை யடைநது ஈசா னயசுவாமிகள மடததிலும அமமலை ஆரணயஙகளிலும சிலகாலம ஏகாநதமாய வசிதது, பினனாத் திருபபதி திருககாளததி முதலிய க்ஷேததிரஙகளிலும கநதமூலபலாதிகளைப புசிததுககொணடு சில நாடகழிதது மீணடுந் தில்லையை யடைநது நடனதரிசனஞ்செயது ஆநதமானுசநதானபராகளா யிருநதனா. அபபோது யாழபபாணத் தைசசாாநத நலலூரெனனும நகரததில வசிககும சைவசிததாநத விதவசசிரேஷ்டராகிய ஆறுமுகநாவலரவாகள ஸ்ரீ நடேசதரிசனத தினபொருடடுச சிதமபரததை யடைநது, சிறாபேசா திருவீதியி லெழுநதருளத தரிசனாததமாக அஙகு வநது சோநதனா அப போது துறவுசுவாமிக ளிருவரும அடியாா குழாஙகளோடு நினறு சபாநாதனைத தரிசிததுச செலலுவதை நாவலரவாகள கணகாக்ஷி யாகப் பாாததுப பினதொடாநது கேணிமடததிற செனறு இரணடு மூாததிகளையும தரிசிதது வணஙகி நினறனா. அவரைசசுவாமிகள், "தாம யாா?" எனறு வினவ, அவா "யான வசிபபது யாழபபா ணம நலலூா, எனபெயா ஆறுமுகம, ஸ்ரீ நடேசபபெருமானைத

தெரிசிககுமபொருட்டு இஙகு வநதேன" எனறு கூறி நிறக, அவா வாாததைத நயததைதக கேட்டு உட்காருமபடி ஆஞஞாபிததகின பேரில சறறுநேர மஙகிருநது அவாகள பிரபாவஙகளைக கணடு ஆசசரியமடைநது உததரவுபெறறுச சென்று பின நாளதோறும அவவாறே வநது தரிசிததுப போவா. சுவாமிகளும அவரது நல லொழுககததிறகு வியபபடைநது ஸகாநதபுராணததைத தினந தோறும பகல பதினைநது நாழிகைககுமேல பிரசஙகஞ செயது வருமபடி ஆகஞாபிகக அஙஙனமே செயதுவநதனா. சுவாமிகள அபபிரசஙகததைதக கேட்டுசசநதோஷிதது, ஒருநாள இனறுமுதல புராணப பிரசஙகம செயதுவரவேணடுமேயனறிப பிரிமாாகளு க்குப [illegible] லல லாகாதெனறு உததரவுசெயய, அவவாறே அனறுமுதல பாதிரிமாாகளுககுப பாடஞசொலலுத லொழிநதுபு ராணபபிரசஙகஞசெயதலோடு சைவநூலகளும பயினறுவநதனா.

இவவாறு அனநத அடியாாகளுககு அனுககிரகம செயது கொணடு நெடுங காலம வசிததுககொணடிருநதாாகள. அஙஙன மிருககுநாளில ஒருநாள சினனதுறவு சுவாமிகளுககுச சிற சபேசா பிரசனனமாய "நீ காசிககுச சென்று கஙகாஸநானம பணணி விசுவநாதரைத தரிசிபபாயாக" எனறு உததரவு செயய, அதனைப பெரியதுறவு சுவாமிகளுககு அறிவிதது விடை பெறறு ககொணடு காசி க்ஷேததிரததை யடைநது, கஙகாஸநானமபணணி விசுவநாதரைத தரிசிததுககொணடு சிலதினமிருநது, ஒருநாள அத தலததிலிருககும திருவாடுதுறை மடதது நமசிவாயத தமபி ரானிடததிற சென்று, "இநதத தேகம குரோதி௵ மிதுனமாசம (௩௧) சுககிரவாரம பதது நாழிகைககு வியோகமாய விடும, இவவிஷயததை எமது ஞானாசாரியா திருபபெருநதுறைக கடுதத கோவிலூரெனனும க்ஷேததிரததில எழுநதருளியிருககினறமை யால அவருககு ஒரு நிருபவாயிலாகததெரிவிகக வேணடும" எனறு கூறினா நமசிவாயத தமபிரானும அதற கிசைநது அனறு முதல இரணடடியாாகளை அததுறவு சுவாமிகளை விடடகலா திருககுமபடி நியமிதது, சுவாமிகள திருவாய மலாநதருளிய பிரகாரம, தேக வியோக மெயதிய தனமையை யறிநது ஆனநதமடைநது அத தேகததைதக கறறொட்டியில அடககஞ செயது கஙகையிலிறககி விட்டு, இவவிஷயததைதக கோவிலூா ஆணடவருககு மிக வணகக ததுடன ஓா நிருபம எழுதித தெரிவிததனா.

இஃது இஙஙனமிருகக, சிதமபரததி லெழுநதருளியிருநத பெரியதுறவு சுவாமிகள தமமோடு இடைவிடாதிருநத சினனத துறவு சுவாமிகள காசிககுசசெனறபின அடியாரகளுடன கோவி லூருக கெழுநதருளி குருமூாததியைத தரிசிதது நிததியானநதத தை யடைநதிருநதனா. பினனா ஆண்டவா பூரணதிசை யடையுங காலதது ஆஞஞாபிததபடி அவவாதீனததிலிருநது தமமை யடை நத அடியாரகளுககு அனுககிரகஞ செயதுகொணடு, ஆணடவா கட்டளைபபடி கனிஷடராகிய கருணாநிதியை ஆராதனமுதலிய கோவிற காரியஙகளைச செவவையாயநடததி வருமபடி நியமனஞ செயது, மடாலயததில அளவிறநத அடியாரகளுககு அனனமளிப பிததும, மறறும மடததிறகும கோவிலுககும வேணடிய காரிய ஙகளைச சீரதிருததுமபடி உததரவுசெயதும, எலலாவறறிறகும தான சாகஷியாகவே யிருநது ஆனநதததை யனுபவிததுககொண டிருநதனா.

ஆணடவா பரிபூரணமாகிய பதினேழாவது மாசம கலியுகம (௪௲௯௱௫௰) சாலிவாகன சகாபதம (௲௭௱௭௰௧) சௌமிய வருஷம தகஷிணாயனம கிரீஷமருது கடகமாசம சுககிலபகஷம (௯௨) பானுவாரம சதுாததி திதி பூர நகஷததிரம மிதுனலககனம என னும இவைகள கூடிய சுபதினததில துறவுசுவாமிகள சசசிதான நத பரபபிரமம சமாச சுபாவமடைநதனா. கருணாநிதியும பெரி யோரகளையும அடியாரகளையும வரவழைதது, அமமூரததிகளுககு மணடலாபிஷேக பரியநதமான காரியஙகளைச சிறபபாய நடதத யருளினா. அத துறவு சுவாமிகள பரிபூரண மடைநத தினததில அவாகணமீது கருணாநிதியவாகள

ஆரியகலியுக வருடநாலாயிரததுததொளளாயிரததைமபதினமே
லஞசாலிவாகனசகததோராயிரமடுததெழுநூறறெழுபதொன
றெனசவுமியவருடமொடுதககணாயனமளபபருஙகிரீஷமருதுவு
மஙகடகமதிதேதியொனபதொடுசுகலபகஷாதியாரததினிரவிற
றருமமிரதகடிகையினபததிறறபூரநடசததிரநதிதிசதுரததி
தனினமிதுனலககினமதொடுவரியாறுடனசாரவணிசவாகரணமூனு
சாறறுமிவைசேரசுபதினததினினமணிககரைததணகடறறாசுடுதத
தரைமிக[illegible]கொருதரளமாலைபுரைமதுநதிநதனிலடுமதாணியெனன
மருவிவளாதெனகழநியமபதியிலுபபளளிமாணிககமெனவிளஙகு
வரமுததுராமகுருவிபகததிலெநநாளுமனனுமொளியாயககலநதான
மகிமைதருரகுபதிககருளிருடிபுஙகவவசிட்டாரபோதகசததியும்

மலாபலூடையபுரகனேநுமொருபூசசகரவாத திசனகனஞானமும
வரையரியசட்டபரதாசிவகாருணயமுமனனுசுகாசநகியாசமும
மானபரவுநாரதமகாமுனிவரேநதிரனமனதிலுறுசிவபததிபும
வரிசதிபட்டியோருருவுகொவெநதெனனேவழிமுறைமையடிமைகொண்ட
மாசிலருணசலசதாசிவசுகோதயமகாகுருசிகாமணியரோ.

என்னும ஆசிரிய விருததததை யியறறியருளினா மதுரைச சுபபராய சுவாமிகள அச சுவாமிகளமீது * பிளளைததமிழொன றும் செயயுட்களா லியறறினா.

துறவுசுவாமிகள் சரித்திரம் முற்றிற்று

கருணாநிதிசுவாமிகள் சரித்திரம்.

துறவுசுவாமிகள பரிபூரணமானபினனா அத துறவு சுவாமிகளது ஸதானததில வநதவா கருணாநிதியெனனும சிதமபர ஞானதேசிகா இவா முன பட்டததிருநத சுவாமிகளின இளைய சகோதரா. அச சுவாமிகள துறவடைநததைமையைக கேளவியுறறு அவரைத தரிசிககுமபொருட்டுக கோவிலூருககு வநதபோது ஆண்டவரைச சரணடைநது அனுககிரகிககபபெறறு அஙகு சிலநாள வசிததுப பின மதுரைககுடைய அயயாவுடன திருபபெருநதுறைககுச சென்று வடககு மடததில தியான சமாதிகளைச செயது கொண்டிருநதனா. இவா இவவாறு ஆண்டவரை விட்டுத தனிததிருபபதைச சிதமபரததிருநத துறவுசுவாமிகள அடியாாகள வாயிலாககேட்டு வருததமுறறு, குறுநதிரட்டுப பெருநதிரட்டு முதலிய சாஸதிரஙகளினினறும ஐமபது செயயுளெடுததுத திரட்டிச சிடாசாரமெனப பெயரிட்டு அதனோடு அதனபிபபிராயம முழுவதும விளஙகுமபடியான ஒரு நிருபமும எழுதி, அவறறை ஒரு மாணாககரிடங கொடுததுச சிதமபரததின கையிற கொடுதது வாவென றனுபபினா. அத திருமுகததைத அவா திருப பெருநதுறையிற கருணாநிதியிடங கொடுகக, அதனை அவா மிகத திருபதியோடுவாஙகிப படிததுபபாாததுக கணகளி லொறறிககொண்டனே கோவிலூருககுப புறபபட்டுவநது, ஆண்டவா உளளனிறகுப பாததிரராய் நடநது வநதனா. பினனா ஆண்டவா பரிபூ

* இப பிளளைததமிழ முனனரே தனிபபுததகமாய அசசிடபபட்டிருககினறது

ரணமாகுங காலதது ஆஞஞாபிததபடியும துறவு சுவாமிகளது
உததரவுப பிரகாரமும அவவாதீனததைப பூரணமாகத தாமே
வகிதது, முன தமது குருமூாததி யாரமபிதத கொறறவாளீசுரா
ஆலயததையும திருநெலலையமமை யாலயததையும புதுககிச சம
புரோக்ஷணை செயவிதது, உறசவாதிகளை நடததிவநதனா. ஆணட
வரை மகாலிஙக மூாததியாகவும துறவுசுவாமிகளை நநதிகேசுரரா
கவும சமாதிஸதானததி லமைதது, இருவருககும ஒனறுயக் காபப
கஙிரகம் முதலியவைகளை விநோதமாக முடிபபிததுக குமபாபி
ஷேகமும சிறபபாக நடததி, நிததிய நைமிததியபூஜை முதலிய
வறறைச சிரததையோடு செயது வருமபடி கடடளையிடடு, எபபோ
தும குடடையயா முதலியோாகள தமதருகில் … இடடோ திரு
ககப பிரம ஞானோபதேசஞ செயதுகொணடு அஙகு எழுநதருளி
யிருநதனா.

அஙஙன மெழுநதருளியிருககுங காலதது ஒரு சமயம கரு
ணாநிதி சிதமபரததிறகு நடேச தரிசனாததமாகப போயிருநத
போது கோடடையூாப பெததாசசி சுவாமிகள பொனனமபல
சுவாமிகளை அழைதது வநது ஸ்ரீ கருணாநிதி சநநிதியிற சோப
பிதது, இபபிளளை மிக மேதாவியா யிருததலால பாடஞசொலல
வேணடுமென்று கேடடுககொளள, கருணாநிதியும அவவாறே அவ
ரிடதது நறகுண நறசெயகை ளமைநதிருநதமையைக கணடு அடி
மைகொணடு, மிக அனபோடு பாலசிகூைமுதல பஞசதசி பரி
யநதம அஙகு படிபபிதது, பின கோவிலூருக கழைததுவநது
ஏனைய சாஸதிரஙகளையும கிரமமாகப போதிதது வநதனா. பொன
னமபலசுவாமிகளும மிகுநத பகதியோடு கருணாநிதியைச சாயை
போல விடடு நீஙகாது சநநிதியிலே யிருநது ஈஷணாதிரயஙகளு
மொழியக குருவின் பரிபூரண கிருபையைப பெறறுக குருகுல
வாசம செயதுவநதனா.

இன்னும அககருணாநிதி யவாகள, தமமைச சரணடைநத
காரைககுடி இராமசாமி ஞானதேசிகா முதலிய அடியாாகளுககு
அனுககிரகிதது வநதனா

அககாலத தொருநாள ஸ்ரீ கருணாநிதி யவாகள, தமது ஊட
ராகிய தேவிகோடடை இலககுமணச செடடியாரைப பாாதது,
சிதமபரம ஸ்ரீ மூலடடானேசசுரா ஆலயததை ஜீரணோததாரணம

செய்விக்க வேண்டுமென் றுத்தரவு செய்ய, அவ்வாறே இலக்ஷ்மணச் செட்டியாரும் தம் மினத்தவர்களை வரவழைத்து, அதற்கு வேண்டிய திரவியங்களைச் சேகரித்துக்கொண்டுவந்து குருமூர்த்தியின் சந்நிதியிற் றெரிவித்தனர். அப்போது கருணாநிதி களிப்புற்று அடியார் திருக்கூட்டத்தோடு சிதம்பரத்திற்கு எழுந்தருளி, பல தேசங்களிலிருந்தும் வைதிகர்களான பிராஹ்மணோத்தமர்களையும் வித்வான்களையும் மற்றுமுள்ள பெரியோர்களையும் வரவழைத்து, அபரிமிதமாகப் பிராமண போஜனம் செய்வித்து, ஸ்ரீ நடேசப்பிரானுக் கொப்பான தீக்ஷிதர்களனைவரையும் பூஜித்து மரியாதை செய்து, ஸ்ரீ மூலட்டானேசுரருக்குச் சொர்ணபந்தனம் செய்வித்து [illegible] இப்படி வெகு விமரிசையாய்க் காலயுக்தி வருஷம் ஆனி மாசம் (கசஉ) சோமவாரத்தன்று கும்பாபிஷேகம் நடப்பித்துப் பேரானந்தமுற்று அடியார்களுடன் மீண்டும் கோவிலூருக்கு எழுந்தருளினர்.

அங்கு எழுந்தருளி அடியார்களுக்கு அநுக்கிரகம் செய்து கொண்டிருந்ததோடு கொற்றவாளீசுவரர் ஆலயத்திற்கும் திருநெல்லையம்மை ஆலயத்திற்கும் கும்பாபிஷேகமும், அவ்வாலயங்களின் மத்தியில் நித்திய கல்யாணிக்கும் கைலாசநாதருக்கும் ஓர் புதிய ஆலயமும், சேர்மாஸ்கந்தருக்கு ஓர் சபையும், கல்யாண மண்டபமும், திருக்குளமும், அக்குளத்தில் மையமண்டப முதலியனவுமாகிய திருப்பணிகளை இயற்றுவித்துப் பின் செய்யவேண்டியவைகளுக்கும் பட்டமொன் றேற்படுத்தி, கும்பாபிஷேகம் தடாகப் பிரதிஷ்டை முதலியவற்றைச் சிறப்பாக நடத்தினர். கோவிலூருக்கு ஏற்பட்ட கிராமங்களையெல்லாம் சீர்திருத்தி அபரிமிதமான வருமானங்களை யுண்டுபண்ணி நித்திய நைமித்திக பூஜைகளையும் சிறப்பாக நடத்தி வரச்செய்து, மடாலயத்திற்கும் முன் கிராமத்தோடு புதிய கிராமங்களையும் வாங்கி விசேஷ வருமானத்தை யுண்டுபண்ணி அடியார்களுக்கு அன்ன முதலியவற்றை யுதவிக் குருவாகிய பரிபாலனஞ் செய்து வந்தனர்.

இக்கருணாநிதி கண்டனூர் சின்னையா பொன்னம்பலஸ்வாமிகள் முதலிய மாணாக்கர்கள் பலருக்கு பலமுறை வாசிட்டபாடம் நடத்தி, சமாப்தி காலத்தில் செய்யத்தக்க விதிப்படி மாணாக்கர்களால் அர்ப்பணஞ் செய்யப்பட்ட அளவிறந்த திரவியங்களைக

கொண்டு பிராமணபோஜனம் மகேசுரபூஜை அபிஷேக ஆராதனை முதலிய வைபவங்களை விசேஷமாய் நடத்தி ஆனந்தத்தோடிருந்தனர்.

அக் கருணாநிதி அடியார்கள் மீது அன்புகூர்ந்து தமிழ்ப்பாவாக இலக்ஷண விருத்தியென்னும் ஓர் நூலையும் தம் ஆசிரியர் பேரில் ஸ்துதிபரமான அநேக செய்யுட்களையும் செய்தருளினர்.

இவ்வாறு கருணாநிதி சமீவன க்ஷேத்திரத்தில் வெகுகாலம் அநேக அடியார்களுக்கு அநுக்கிரகம் செய்துகொண்டிருந்து, ஆடிப்பூரோற்சவ இரண்டாந் திருவிழாவன்று தனது தேகவியோகமாகுமெனத் தெரிந்து, கல்லலையார் முதலிய சாதுக்களும் பொன்னம்பல சுவாமிகள் முதலிய அடியார்களும் சூழ்ந்திருக்க தமது சீடரான காரைக்குடி இராமசுவாமி ஞானதேசிகரை அவ்வாதீனத்திருந்த அடியார்களுக்கு ஞானோபதேசஞ் செய்துகொண்டு சிவாலய மடாலய முதலியவற்றைப் பரிபாலித்து வரும்படி நியமித்து, கலி (சதகூ௱எ௰எ) சாலிவாகன சகாப்தம் (௲எ௱கூ௰எ) தாதுவருஷம் ஆடிமாசம் கிருஷ்ணபக்ஷம் சஉ சோமவாரம் ஏகாதசி ரோகணி நக்ஷத்திரம் துலாலக்கினம் என்னும் இவை பொருந்திய சுபதினத்தில் அகண்டாகார சுபாவமான ஆத்மானந்த சிந்துவிற் கலந்தருளினர். ஸ்ரீ பொன்னம்பல ஞானதேசிகரும், இராமசுவாமி ஞானதேசிகரும், கோட்டைக்கல்லூர் சுந்தர சுவாமிகளும், மற்றுமுள்ள பெரியோர்களும் ஒருங்கு சேர்ந்து கருணாநிதியின் திருமேனியை ஆண்டவர் சந்நிதானத்திற்கு நேராகச் சமாதி செய்வித்து அதன்பேரில் பலிபீடம் வைத்துப் பூசித்து மகேசுர பூஜை முதலியவற்றை அபரிமிதமாகச் செய்து ஆண்டவர் துறவு சுவாமிகள் ஆலயத்துக்கு எவ்வாறு நித்திய நைமித்திய பூஜைகள் நடந்து வருகின்றதோ, அவ்வாறே கருணாநிதிக்கும் பூஜை நடந்து வரும்படி செய்தார்கள்.

கண்டனூர் - நாகப்பஅய்யா அவர்கள் குமாரர்

முத்துராமஅய்யா அவர்கள்

இயற்றியது.

திருமருவுமாயி_தைதமபதொண்ணூற்றுமாண்டுசெறிதாதுவருடத்தினிற்
திகழ்கடகமாதந்தினுண்டானதேதிபுஞ்செறியமரபட்சந்தனிற்
றினசேர்பூவாரமேகாதசிரோகணிதிகழ்துலாலக்கினத்தே
தேவைநகரதனில்வந்தவதாரமாகியேதெனகழநியம்பதியினிற்
குருநாதனுமுத்துராமலிங்கேசனருள்கொண்டுமேயடியவர்க்குக்
கூறனவப்பதியிருந்துபின்னனுக்ரகக்குணமாதவநருளுகின்றோன்
கோட்டிலருணாசலசுவாமிகடகிளையநற்குலமுடையசூடாமணி [லோன
வொண்... வனுமேபொழியுமண்டலத்துள்ளணிநாகுழுவெல்லாம்பணியவல
மருமருவுசொற்றவாளீசனற்றிருநெல்லைமாதுதன்கருணையாலே
மதிமன்னாநிதிமன்னாகவிமன்னாபுவிமன்னாவந்துபணிகின்றதீன
மயூகளமதானமடவாலயசிவாலயமமலாவனஞ்சத்திரமுதல
மலாவானபுவனத்தனேகமுண்டாகவேவந்தகாரணவள்ளலா
மருமருவுசீயகாருணியமுஞ்சனனகுமேயழகானதிருவுருவமா
மறிவானகலவிசெல்வம்பொறுமைகீர்த்தியையாவனுங்கூறமுடியா
வத்துவிதநிச்சயசிதம்பரசுவாமியெனஞானந்தகருணாநிதி
யகண்டபரிபூரணசதானந்தசிற்சொரூபமாகினனறிகமாதோ

கருணாநிதிசுவாமிகள் சரித்திரம்

முற்றிற்று

சமீவனபுராணம்

இலங்குபுகழ்வன்னிவனம்வாழ்கவொளிர்கொற்றவாளீசர்வாழ்க
கலங்குதறீர்த்தெனையாண்டநெல்லைநாயகிபெரியகருணைவாழ்க
மலங்குதலில்லத்தலத்துமன்னிவளர்மாதவர்கள் ... வாழ்க
நலங்குலவுமணிமன்றுண்டநவில்வெடுத்தபொற்றுணருமவாழ்க.

ஸ்ரீ ஆண்டவர் சரித்திரச் சுருக்கம்

முற்றிற்று

திருச்சிற்றம்பலம்

பிழைத்திருத்தம்.

வரி	பிழை.	திருத்தம்.
6	படியினிற	படியினுரு
26	மறைசை லூத	மறைசையிலூத்
3	நாட்டந	றேட்டந
28	வில	விலலாணி
17	காயகந்தி	காயககந்தி
21	இருநதனை	இருந்தனைபாரவை
15	மலையில	மலையைய
24	யெனனை	யெணணைய
16	இளைபபீா	இளைப்பீா
21	எனறு	எனறு
21	திலவா	திலவா
25	,,	,,
1	அரிதற	அறிதற்